

ПОЛТИКИН

ЗАБАВИЛНИК

ТРАЖИМО
ЧАСТАН
МИР!

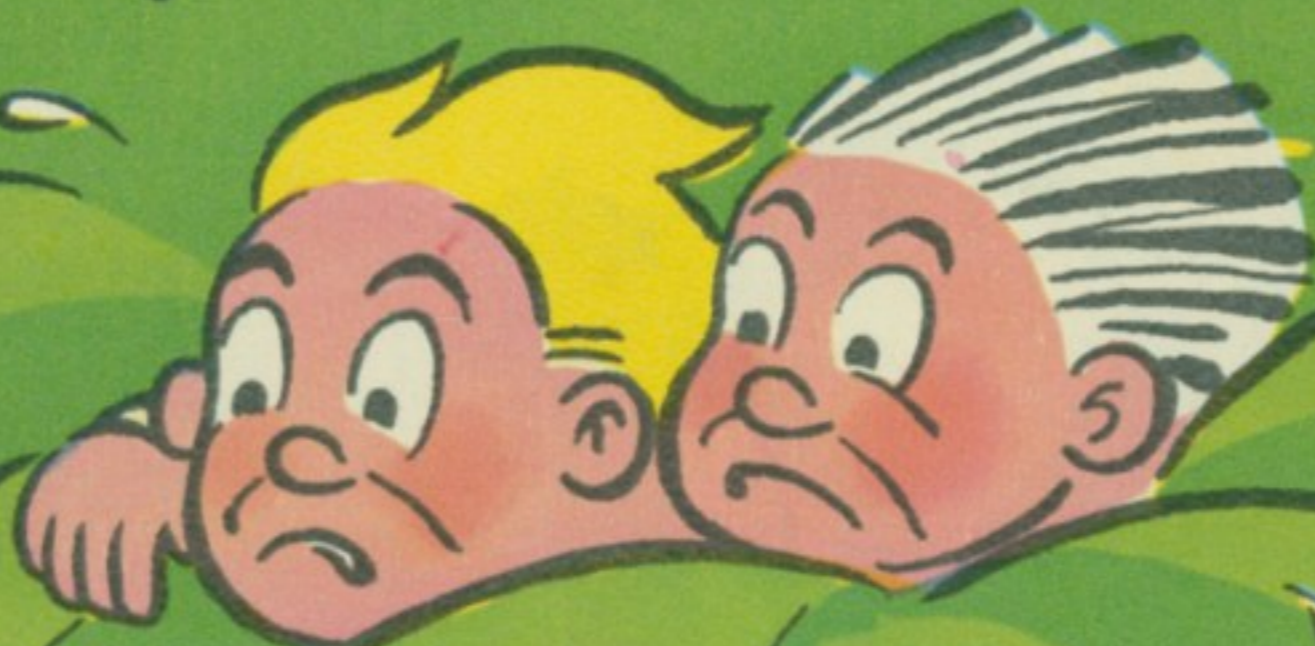
1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
954
10. IV 1970.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

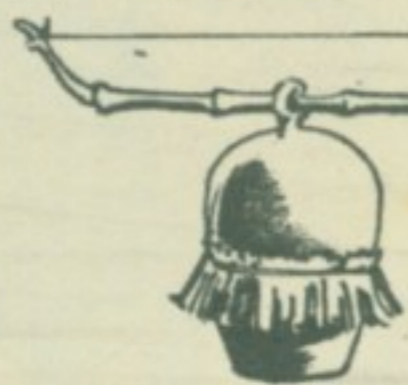
ПРЕДАЈТЕ
СЕ!

ПОЖАР У ЗАБАВНИКУ — У великом пожару који је 30. марта захватио три спрата нове зграде „ПОЛИТИКЕ“ страдао је и наш „Политикин забавник“. Изгорела је соба техничког уредништва у којој су се налазили цртежи, стрипови и рукописи за следеће бројеве. У једном угљенисаном орману са наградама за читаоце остала је неким чудом читава само лопта коју видите на фотографији! Одмах пошто је ватра угашена, сви чланови редакције „ЗАБАВНИКА“ похитали су да спасавају оно што се спасти може. Мокре и нагореле цртеже, стрипове и рукописе сушили смо и састављали јер смо знали шта би за наше читаоце значило да, на пример, један наставак стрипа не изађе. Срећом, изгледа да ће на основу нагорелих цртежа моћи да се израде нови. Сада чланови редакције раде збијени у оним собама које нису изгореле. Надамо се да ће наши читаоци бити задовољни следећим бројевима „ЗАБАВНИКА“, а ако и приметите неки нагорели цртеж — да нам то неће узети за зло.

Ripley Вероватни ишли не!

ОВАЈ ИНСТРУМЕНТ КОГА УПОТРЕБЉАВАЈУ МУЗИЧАРИ ИЗ ИНДИЈСКОГ НАРОДА САНТАЛ Састоји се само од жице разапете између бамбусовог штапа. Да би боље одзвањало, додали су му једну тикву.

Амазонска риба
LEPORINUS FASCIATUS
ИМА ДОК ЈЕ МЛАДА САМО ПО ПЕТ ЦРНО-ЖУТИХ ПРУГА А ПО 10 КАД ОДРАСТЕ.

Немачки владар
ВИЉЕМ II,
И ОВА НЕГОВА ДЕЦА, ИМАО ЈЕ СТАЛНО УБРЗАН ПУЛС — 90 УАРА У МИНУТУ (НОРМАЛАН ЈЕ 70-75).

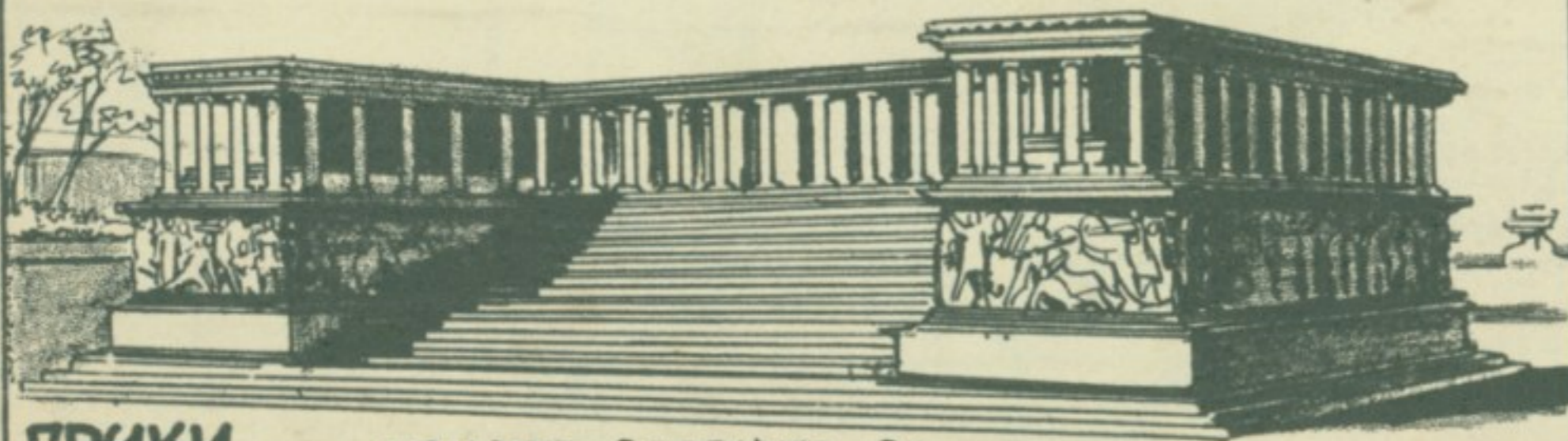
ГЕНЕРАЛА ХЕНРИЈА ЧЕТА (1825-1888)

КОМАНДАНТА ДИВИЗИЈЕ КОНФЕДЕРАТА У АМЕРИЧКОМ РАТУ, ПОГОДИО ЈЕ У БИЦИ КОД РЕТИСБУРГА МЕТАК У ГЛАВУ. ЖИВОТ МУ ЈЕ СПАСАО ТО ШТО ЈЕ НА ГЛАВИ ИМАО ШЕШИР ВЕКИ ЗА ДВА БРОЈА „ВИШАК“ ЈЕ СМАЊИО ПОМОЋУ НОВИНСКОГ ПАПИРА СТАВЉЕНОГ ПО ОБОЈУ ШЕШИРА. ПАПИР ЈЕ ЗАДРЖАО МЕТАК ДАЛИ ЈЕ ГЕНЕРАЛ ОД УААРЦА БИО 30 ЧАСОВА У НЕСВЕСТИ.

„У ЗАТВОРЕНА УСТА МУВА НЕ УЛЕКЕ“ — МОТО

ИСТАКНУТ НА КУЊИ ЖАКА КЕРА ИЗ БУРЖА, ФРАНЦУСКА, ЧИЈИ СУ ПРЕЦИ ИМАЛИ ГОРКО ИСКУСТВО ЗБОГ ТОГА ШТО СУ ПРЕВИШЕ ГОВОРИЛИ.

ГРЧКИ ОЛТАР ИЗ ПЕРГАМА

ПО НОВО САГРАЂЕН ОД ОРИГИНАЛНИХ КАМЕНИХ БЛОКОВА ПОСЛЕ 2000 ГОДИНА У БЕРЛИНУ ИМА 28 СТЕПЕНИКА НЕЈЕДНАКЕ ВИСИНЕ.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

С У Д А В О М У

— Сџронџ ми је њодуџао сина и више њуџа му сџа-
сао живоџ. Пријаџеџи се не њродају — одџоворио
је Рисово Око боџаџом сеоском џџриовцу који
му је нудџо високу своџу за краџевскоџ угџава

наших леђа, брзо као му-
ња, пролетео је Стронг.

У магновењу се дугачко
тело удава прстенасто оба-
вило око јагуара. Прстено-
ви су почели полако да се
стежу. Јагуар се отимао, ри-
као од бола. Очи су му се
избечиле, исплазио је црве-

ни језик. Најзад му је чи-
таво тело задрхтао и —
био је то његов крај.

Везали смо јагуару пред-
ње и задње ноге, провукли
између њих дугачку мотку
и нас шесторица једва смо
одigli од земље тешку тру-
пину и понели је. Кад смо

У многим сели
ма у унутра-
шњости Бра-
зила сачу-
вао се до да
нас обичај наслеђен од Ин-
дијанаца да се у кући држи
велика змија — удав. Шуме
Бразила препуне су отров-
них змија и дивљих звери.
Али у кућу у којој живи
припитомљени удав неће се
увући ниједна отровница, ни
једна дивља звер. Удави се
лако навикну на људе и сво-
јим домаћинима су веома
привржени. Припитомљеним
удавима чак поверавају и
децу на чување!

У мом селу живео је ло-
вац кога су, због његовог
индијанског порекла, звали
Рисово Око. Једном је вра-
ћајући се из лова донео из
џунгле младунче краџев-
ског удава. Некако убрзо по
том Рисово Око се оженио
а кад му се родио син, ло-
вац је научио удава да пази
на малог Хозеа. Ујутру би
мајка износила сина у баш-
ту и полагаала у сенку дрве-
та банане а Стронг —
тако су назвали удава —
склупчао би се крај мали-
шана. Кад је Хозе проходао,
Стронг је свуда пузао за
њим и никаква змија, нијед-
на звер није се усуђивала
да се појави у башти. А кад
је дошло време да Хозе по-

ђе у школу, заједно са њим
кренуо је и Стронг. Тада
је већ био толико велик и
снажан да је својим телом
могао да угуши вола!

ПРАТИЛАЦ КРОЗ џУНГЛУ

Наша школа налазила се
у суседном селу. Ми, ђаци,
скупљали смо се ујутру и
сви заједно кретали кроз
тропску шуму. Иако су нас
уз пут пратили дрека мај-
муна и рика звери, нисмо се
бојали јер је с нама био
Стронг. Сваког дана он је
пратио Хозеа до школе и
стрпљиво чекао у школском
дворишту све док звонце не
би огласило крај последњег
часа.

На повратку нисмо се мно-
го журили и готово сваког
дана свраћали смо да ма-
лог шумског језера. Ту, на
пешчаној обали, играли смо
се све до првог сумрака.

За храну се нисмо брину-
ли: у џунглама расту банане,
а на сваком кораку наила-
зи се на млечно дрво. Било
је довољно да ножем запа-
рамо кору тог дрвета, па да
из њега поцури бео сок ко-
ји је својим укусом подсе-
ћао на млеко. А ако би нам
и то било мало, узверали
бисмо се на стабло кокосове
палме и брали укусне ве-
лике плодове.

С нама је у школу ишао
и дечак по имену Педро ко-
ји је био страствен колек-
ционар. Скупљао је разно-
бојне каменчиће, блистава
разнобојна пера колибрија,
хватао лептирове. Сан му
је био да улови лепог ноћ-
ног лептира, веома ретког,
чији распон крила може да
износи и тридесет сантиме-
тара. Тог лептира је веома
тешко ухватити јер лети са-
мо ноћу док се дању скрива
у полутами џунгле.

БОРБА С ЈАГУАРОМ

Једног дана, док смо се
ми остали ваљали по песку
на обали језера, Педро је
у потрази за лептиром за-
шао у џунглу. Одједном се
зачуо његов очајнички крик.
Скочили смо и потрчали у
шуму. Пред очима нам се
указала страшна слика: ог-
роман јагуар, искежених зу-
ба, чучао је над Педром
простртим на земљу. Пед-
рова рука била је обливена
крвљу. Од страха смо се
сви укочили. А онда је Хо-
зе, потегнувши иза појаса
очев ловачки нож, приско-
чио и зарио оштро сечиво
јагуару у слабину. Страхо-
вито рикнувши, звер се ок-
ренула и устремила на Хо-
зеа. Али, у том тренутку иза

СТРАХОВИТО РИКНУВШИ ЈАГУАР СЕ ОКРЕНУО И УС-
ТРЕМИО НА ХОЗЕА. АЛИ У ТОМ ТРЕНУТКУ, БРЗО КАО
МУЊА, ПРОЛЕТЕО ЈЕ СТРОНГ. ЊЕГОВО ТЕЛО ОБА-
ВИЛО СЕ ПРСТЕНАСТО ОКО ЈАГУАРА.

ШКОЛУ.

ушли у село, сви су истрчали из кућа да посматрају чудну поворку. На челу је ишао Хозе придржавајући Педра чија је једна рука била завијена. За њима смо нас шесторица носила на мотки риђег јагуара с црним пегама. Његов дугачак реп вукао се по земљи. На крају поворке пузао је Стронг.

О том случају у селу се годинама причало.

ОСВЕТА ЗАВИДЉИВЦА

С нама у школу ишао је и Гонзалес, син имућног сесоског трговца. Он је сваког дана досађивао оцу са захтевом да му купи Стронга. Кукао је да га је страх да иде у школу, да га може напасти јагуар или пума. И на крају му је запретио: ако му не купи Стронга, престаће да иде у школу. Трговац је тада отишао Ривсом Оку и понудио му за Стронга две хиљаде пезоса!

— За две хиљаде пезоса могло би много шта да се купи што би мојој кући добродошло. Али, у животу исто тако има много ствари које се не могу купити за новац. Стронг ми је подигао сина и не једном му спасао живот. Пријатељи се не продају — одговорио је ловац.

Седели смо једном на ча-су кад су се изненада из дворишта зачули тешки удари. То је могао бити само Стронг. Хозе се наједном променио у лице. Скочио је и полетео из разреда а ми сви за њим. Крај школског прага, извијајући тело и ударајући репом, лежао је

Стронг. С његове главе сливала се нека течност која се кљобучала.

— Стронг, — вриснуо је Хозе и клекнуо поред свог пријатеља. Подигао је удаву главу обливену кипућом смолом.

— Стронг! Драги мој стронг! Шта ти је? — плакао је Хозе. — Воде! Брзо воде!

Деца су се окупила око Хозеа и Стронга и сузних очију гледала како се удав увија од бола. Педро је до-нео ведро воде и почео да је излива Стронгу на главу. Змија је подигла главу према освежавајућем млазу. Вода јој је блажила бол.

Тада је Фабио, један од наших другова, приметио на земљи кутију од конзерве с остатком растопљене смол-ле. На конзерви је била нека жута етикета.

— Познајем ове конзерве — викнуо је. — Из Гонзалесове је радње, то је Гонзалес чинио. Где је он?

Дечаки су отрчали да траже Гонзалеса. Није прошло много времена и они су се вратили вукући Гонзалеса који се отимао вичући:

— Нисам ја! Нисам ја крив! Он је први мене на-пао. — Фабио није издржао и ударио га је посред лица а затим га пустио. Гонзалес је побегао урлајући из свег гласа.

— Да се више ниси усудио да нам приђеш — викнуо је за њих Фабио. — Нико више неће с тобом да се дружи!

Учитељ је донео неки мелем и Хозе је њиме нама-зао Стронгу опечену кожу. Затим је скинуо своју ко-

шуљу и њоме завио главу свог пријатеља.

Требало је вратити се кући. Хозе је устао. Стронг је подигао главу и истегао се према њему. Хозе је коракнуо, Стронг за њим. Тако смо кренули натраг у своје село. Ми смо ишли напред и чистили пут од камења, а за нама Хозе и Стронг. У село смо стигли кад је већ увелико пао мрак.

Читаву недељу дана Хозе није ишао у школу — неговао је Стронга. Када су Стронгу скинули завој с главе, уместо очију црнела су се два празна удубљења. Стронг је ослепео.

И СЛЕП — ВОДИЧ

Сутрадан ујутру Хозе је устао раније но обично и покушао да непримећен по-ђе од куће. Али Стронг је кренуо за њим. Хозе је наредио Стронгу да остане на месту. Стронг га није слушао. Ни молбе ни наређења нису помогли: удав ни како није хтео да се одвоји од свог малог господара.

Као и пре несреће, Стронг је сваког дана пратио Хозеа до школе, чекао у дворишту да се заврши настава а затим се заједно с њим враћао у село. Истина, сада смо ишли спорје.

Кроз џунглу смо као и пре пролазили без страха. Јер, и дивље звери и змије отровнице, угледавши изда лека удава који је пузао иза нас, у страху су бежали са стазе и скривали се у џун-глу. Чак и слепи Стронг уливао им је страх...

Хозе Родригез

ВАШТАР

СА СВИХ КОНТИНЕНАТА

НЕВОЉА ЗБОГ ВИКЕНДИЦЕ. — Парижанин Жерар Жако узео је једног од најбољих архитеката да му изради план за викенд-кућу. Откад је кућа саграђена око ње увек има много људи тако да Жако никад нема мира. Наиме, професори архитектуре стално доводе своје студенте да би им на очигледном примеру показали „каква не би смела да буде кућа за одмор“. Жако је тужно свог архитекту.

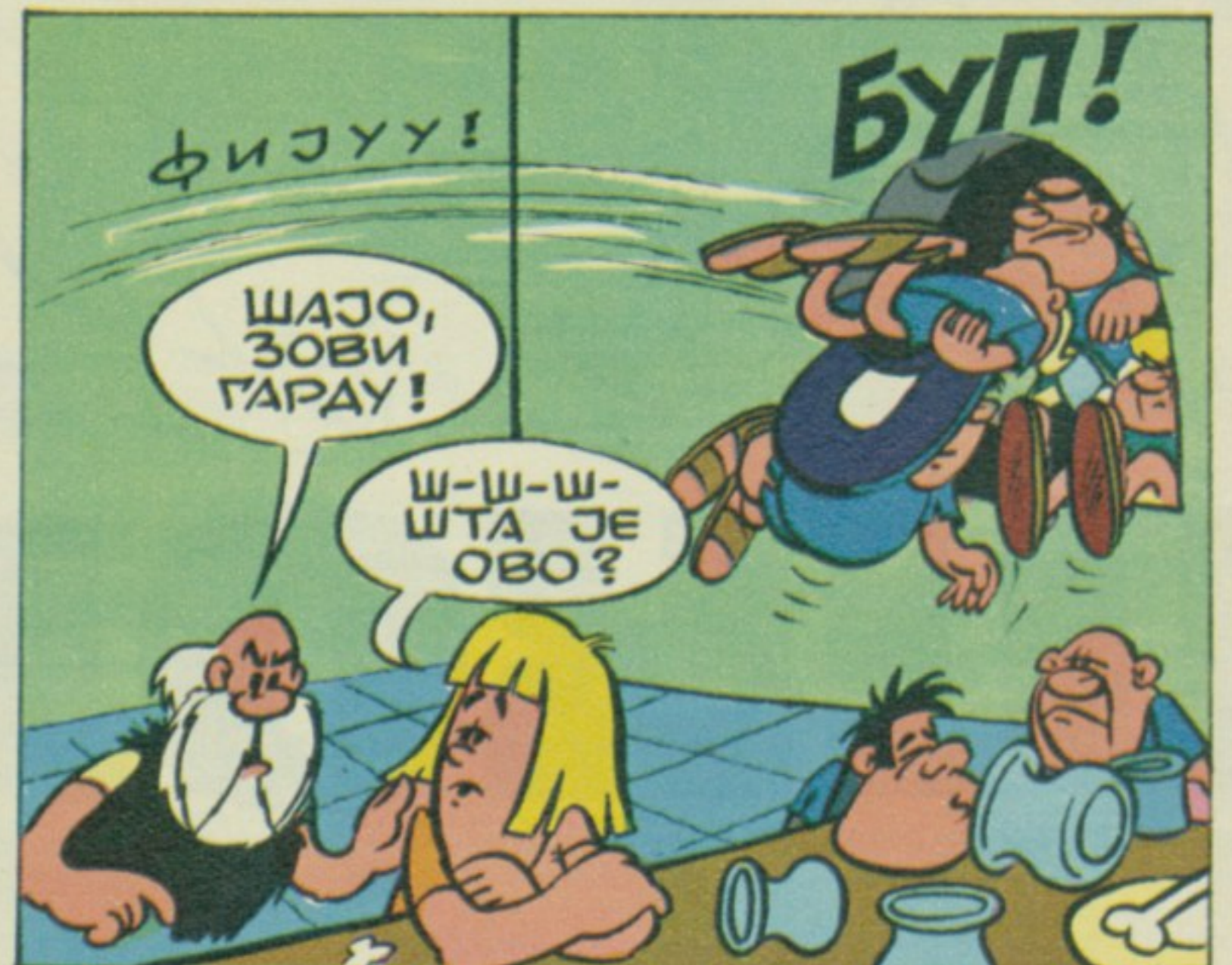
КРАВЕ ЗА ЗООЛОШКИ ВРТ. — Друштво за заштиту животиња у Хагу упутило је директору зоолошког врта у Бостону писмо: „Надамо се да 6 холандских крава које сте недавно купили нећете употребити за исхрану животиња“. Одговор је умирио забринуте Холанђане: „Не брините за краве. Сместимо их у зоолошки врт јер смо утврдили да две трећине деце из Бостона никад нису видели живу краву и ту животињу познају само из каубојских филмова“.

ЉУБИТЕЉИ СУВЕНИРА. — Опитински тобџија из канадског града Ванкувера запрепастио се када је, недавно, дошао да по обичају, који се одржава још од 1894. пуцњем из топа објави да је тачно двадесет један час. Али од топа, тешког 450 килограма, није било ни трага. Полицијском истрагом је утврђено да су топ украли скупљачи сувенира. Само, како су успели да тај „сувенир“ од готово пола тоне однесу — није разјашњено.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ТАЈНЕ
СИГНАЛУМА

ДА ЛИ СУ НОРВЕЖАНИ ЗА ВРЕМЕ ПРОШЛОГ РАТА СЕКЛИ ЈЕЗИКЕ ИЗДАЈНИЦИМА?

СЕЧЕЊЕ ЈЕЗИКА

У прошлом рату Норвежани су имали један од најорганизованијих и најопаснијих покрета отпора у Европи. Борци овог покрета били су обузети само једном мишљу — нанети Немцима што више губитака разним диверзијама и саботажама. Кад би се у њиховим редовима појавио неки издајник, били су према њему изузетно оштри, можда и зато што је име њиховог сународника фашисте Квислинга, који је сарађивао с Немцима, постало симбол издаје у целој окупираној Европи. Норвешки родољуби желели су да сперу ту њагу са свог народа.

Конзервама њорџиб њорморница

У мају и јуну 1943. године провео сам као члан савезничке војне мисије извесно време са неколико група норвешких бораца које су обучаване на северу Шкотске. Показали смо им све наше проналаске и уређаје за саботажу и борбу против знатно надмоћнијег непријатеља. Њихов вођа ми је заузврат описао разне начине борбе норвешког покрета отпора против Немаца, која се више одликовала вештином и лукавошћу него неком војничком снагом.

На пример, немачка команда је једном приликом наредила да јој се испоручи целокупна производња фабрике сардине „Ставангер“ и да се пошаље у Сен-Назар у Француској. Знајући да се у овој луци налази главни штаб по злу чувених нацистичких У-подморница, Норвежани су тражили од енглеске обавештајне службе да им пошаљу све кротонско уље које може да пронађе. А кротонско уље је страхан пургатив, изазива убрзано варење и чишћење!

Норвешки вођа покрета отпора рекао ми је да је за целу испоруку сардина која је послата у немачку подморничку команду било употребљено кротонско уље уместо обичног које се користи за конзерве. Тачан резултат ове саботаже норвешки родољуби нису могли да знају, али је било сигурно да многе немачке подморнице, које су се после снабдевања у Сен-Назару притајиле на дну океана чекајући неки велики конвој бродова да би га потопиле торпедом, нису више никад изрониле на површину јер су њихове посаде добиле тровање од норвешких сардина!

Ко је квислинџ?

Знао сам да је и за норвешку и за сваку другу организацију покрета отпора

био проблем како да спречи да неки њени сарадници издају тајне акције Немцима. Кад сам Норвежанина упитао како поступају са издајницима, одговорио ми је:

— Квислинџи нам више не задају муке. У почетку многи наши сарадници нису могли да се одупру обећању Немаца да ће им удвостручити следовање намирница или да избегну уцену да ће послати неког члана њихове породице у концентрациони логор уколико одбију да нас издају. Али ми смо направили један систем који је онемогућио издају.

— Шта сте радили? — упитао сам ја.

— Закажемо састанак групе покрета отпора ћелије од, рецимо, осам жена и мушкараца. Свима кажемо да ће се састанак одржати, на пример, у Олсоновој гаражи у један сат сутра ујутру. Затим након свима осим особи на коју сумњамо да је издајник саопшtimo да са-

станак неће бити у Олсоновој гаражи него у Ламберговој колиби.

— После тога — причао је даље Норвежанин — поставимо осматраче око Олсонове гараже и ако Гестапо изврши препад на њу, онда сигурно знамо да је особа коју нисмо обавестили о промени — издајник!

Ужасно али њорџорбно!

— А кад утврдите ко је издајник, шта радите с њим? — упитах ја.

— Сачекамо погодан тренутак и киднапујемо га — одговори Норвежанин. — Вежемо му очи да не види куда га водимо и одвеземо га аутомобилом у планине близу границе Шведске...

— А затим? — прекинух га нестрпљиво.

— Тамо имамо једну ловачку кућицу коју смо претворили у малу али савршено опремљену болницу. Издајник добије анестезију, не осећа никакав бол приликом операције и наш хирург му

с пажњом и вештином стручњака — одсече језик!

— Па то је ужасно! — узвикнуо сам. Норвежанин је међутим, мирно продужио:

— Хирург му остави један део језика како би издајник могао да гута храну, али више никад не може да проговори. Кад му рана зарасте, вежемо му опет очи и довеземо га на траг у место у коме живи.

— То је ужасно — понових замишљено.

— Издаја је ужасна — узврати вођа покрета отпора. — У почетку смо стрелили издајнике али то није спречило друге квислинџе да играју своју прљаву улогу. Одсецање језика их спречава. Морали смо то урадити петнаестак пута и сад више нико не издаје наш покрет.

— Видите — настави Норвежанин — нико не жели да проведе цео живот испуштајући животињске крике уместо да говори, нарочито не кад сваки његов покушај да проговори увек изнова показује да је једном покушао да изда нашу вођену земљу.

Знајти што мање

Неки преживели чланови норвешког покрета отпора касније су одлучно одрицали да је у њиховој организацији казна за издајнике било одсецање језика.

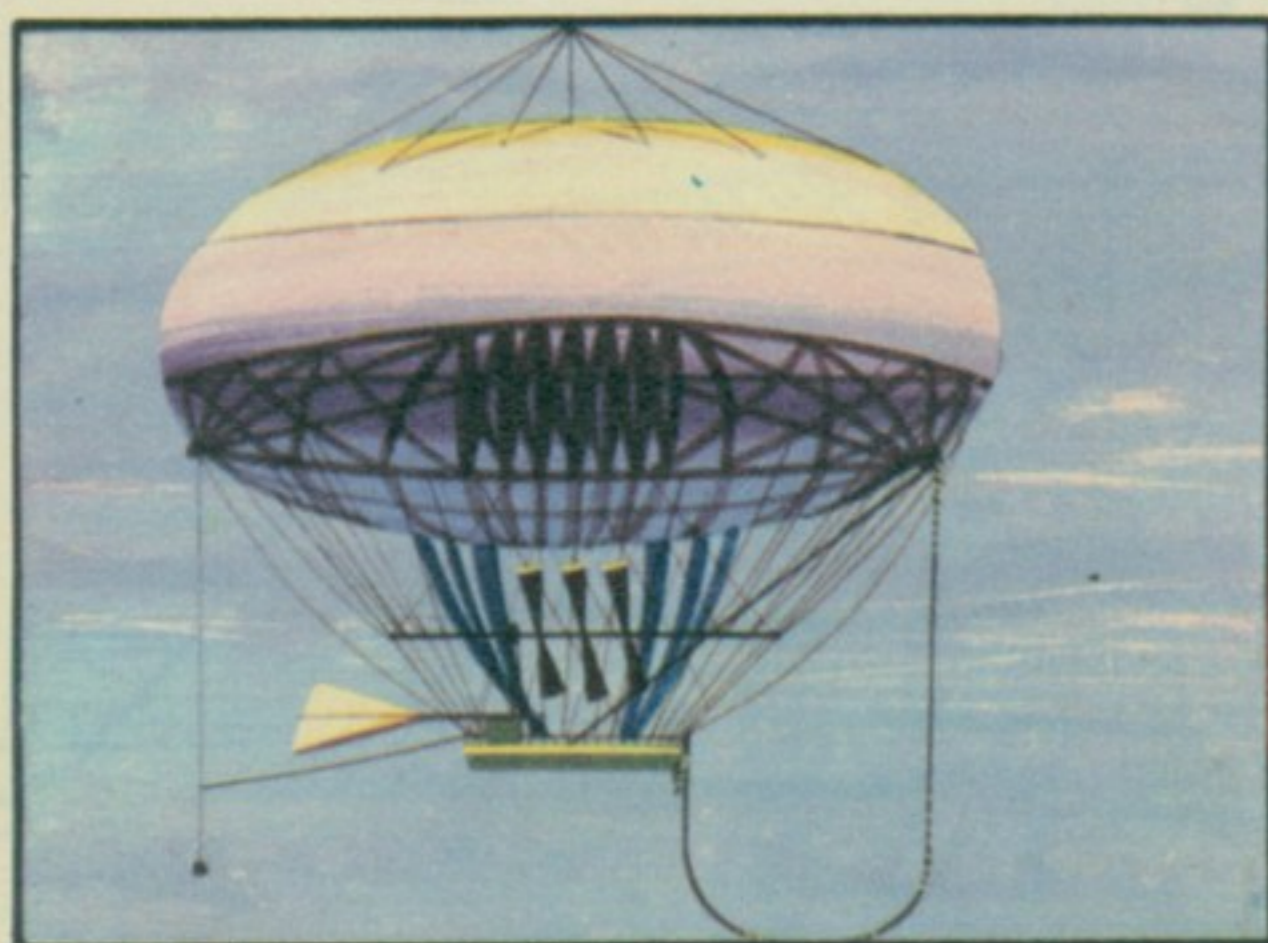
Ја причам оно што ми је речено и само могу да додам као објашњење за ова два супротна мишљења то да нико од бораца покрета отпора није знао све што се догађало приликом тајних акција, а ни иначе. Јер, један од главних принципа илегалне борбе против окупатора јесте да сваки од њених учесника зна што мање о раду покрета отпора изузев о свом непосредном задатку и, наравно, општим циљевима борбе.

Ако је петнаестак одсецања језика спречило да се Немцима издају акције покрета отпора, онда то сигурно није био неоправдан поступак, већ начин који је спасао стотине драгоцених живота и кога Норвежани не треба да се стиде јер је и он допринео њиховој борби за слободу.

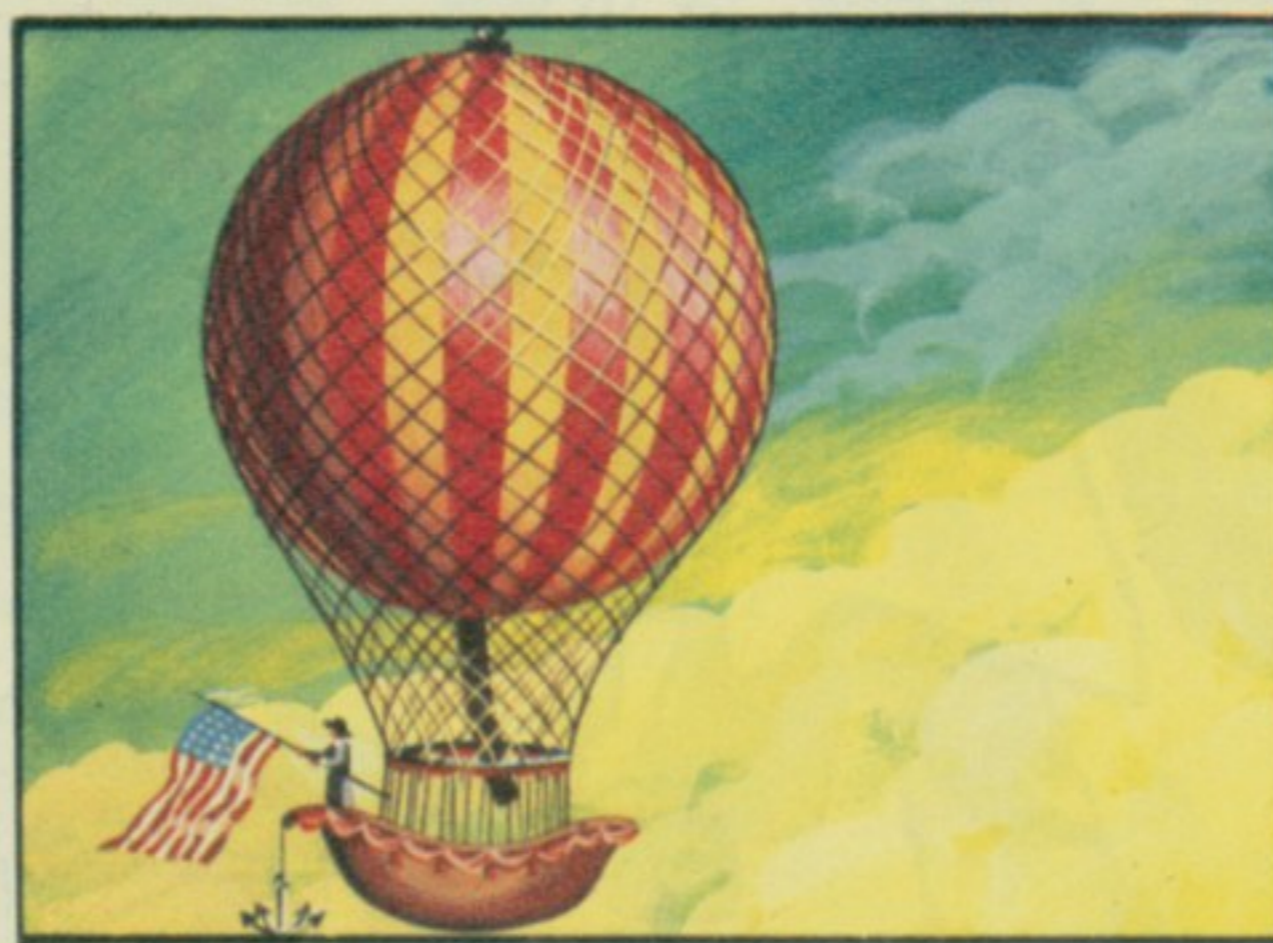
Стенли Ловел 7

ЉУБИТЕЉИ ВАЗДУХОПЛОВСТВА! Милион ст. дин. добиће један читалац који буде дао име новом ЈАТ-овом авиону ЛЦ—9 у идљем броју ЗАБАВНИКА.

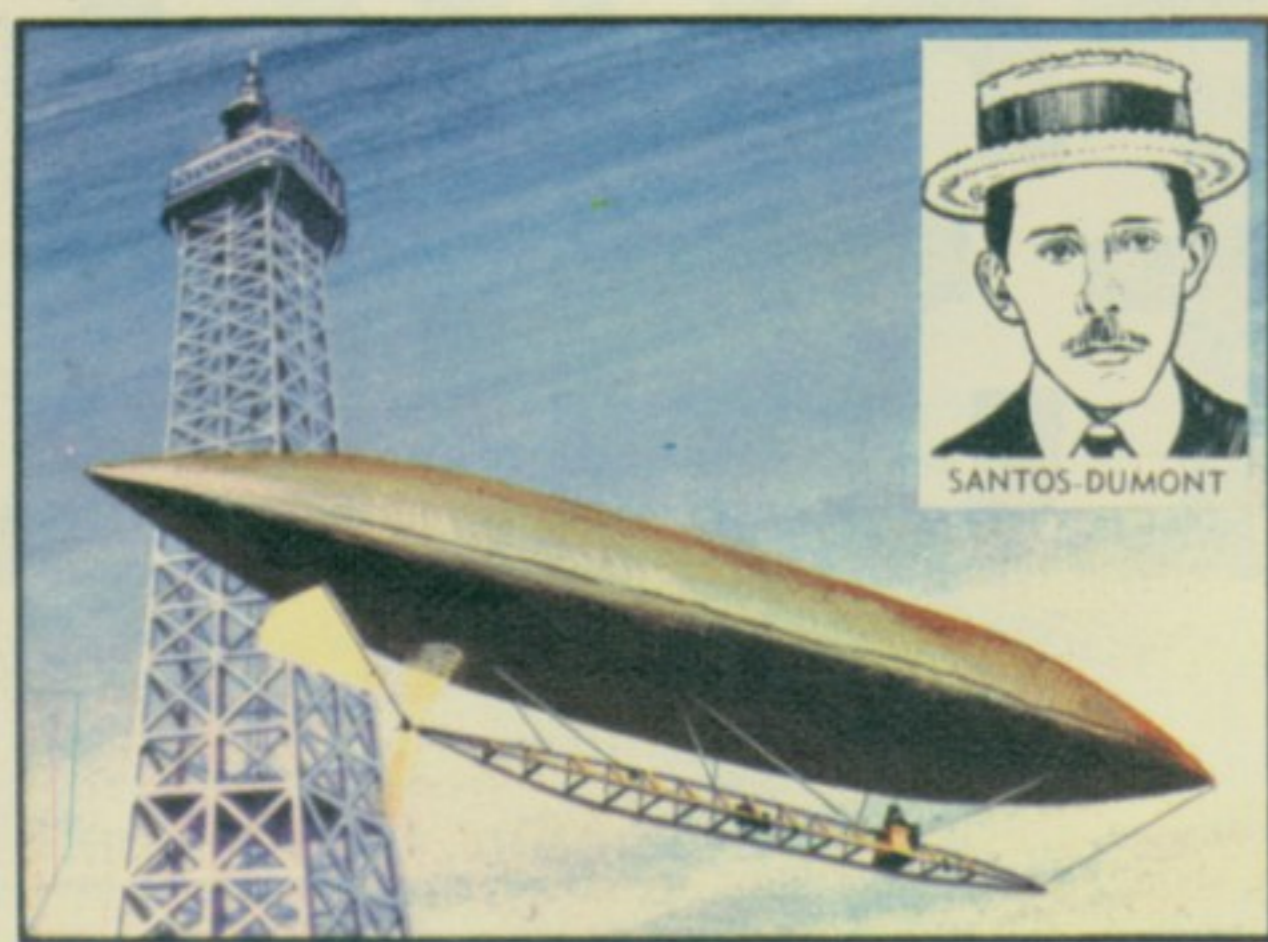
22. МЕСНИЈЕ — Идући много испред времена у коме је живео Француз Жан Батист Месније нацртао је 1785. пројекат **дирижабла**, балона којим се може управљати, облика спљоштене лопте. Дирижабл је имао управљач, лангер за приземљење и 3 елисе а није никада реализован.

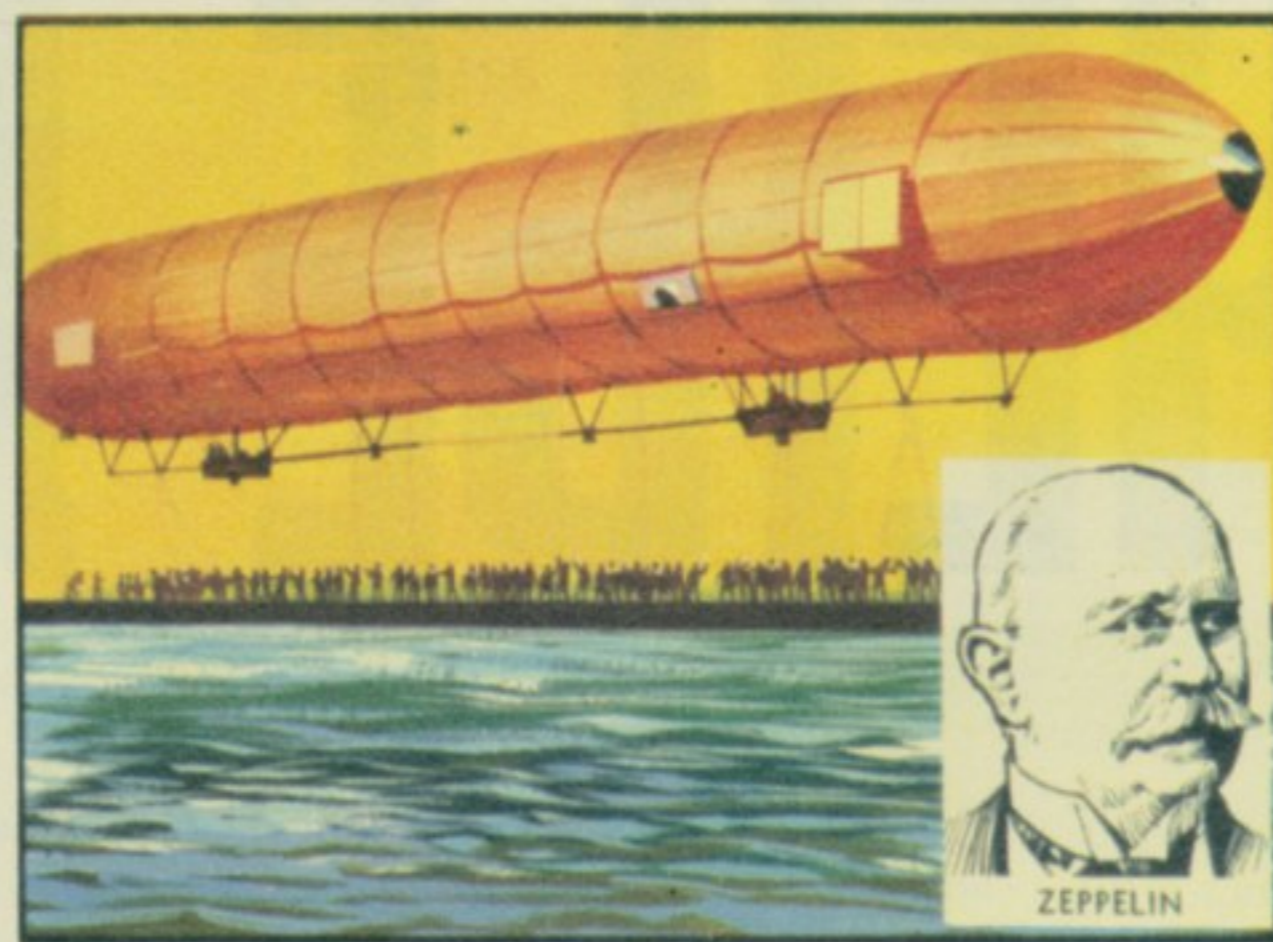
23. БЛАНШАР — Франсоа Бланшар и доктор Цефрисом у балону с једрима за управљање прелећу 1785. Ламанш, од Довера у Енглеској до Калеа у Француској и тако праве први „ваздушни мост“ преко канала. Бланшар одлази 1793. у Америку и тамо изводи први лет балоном у САД.

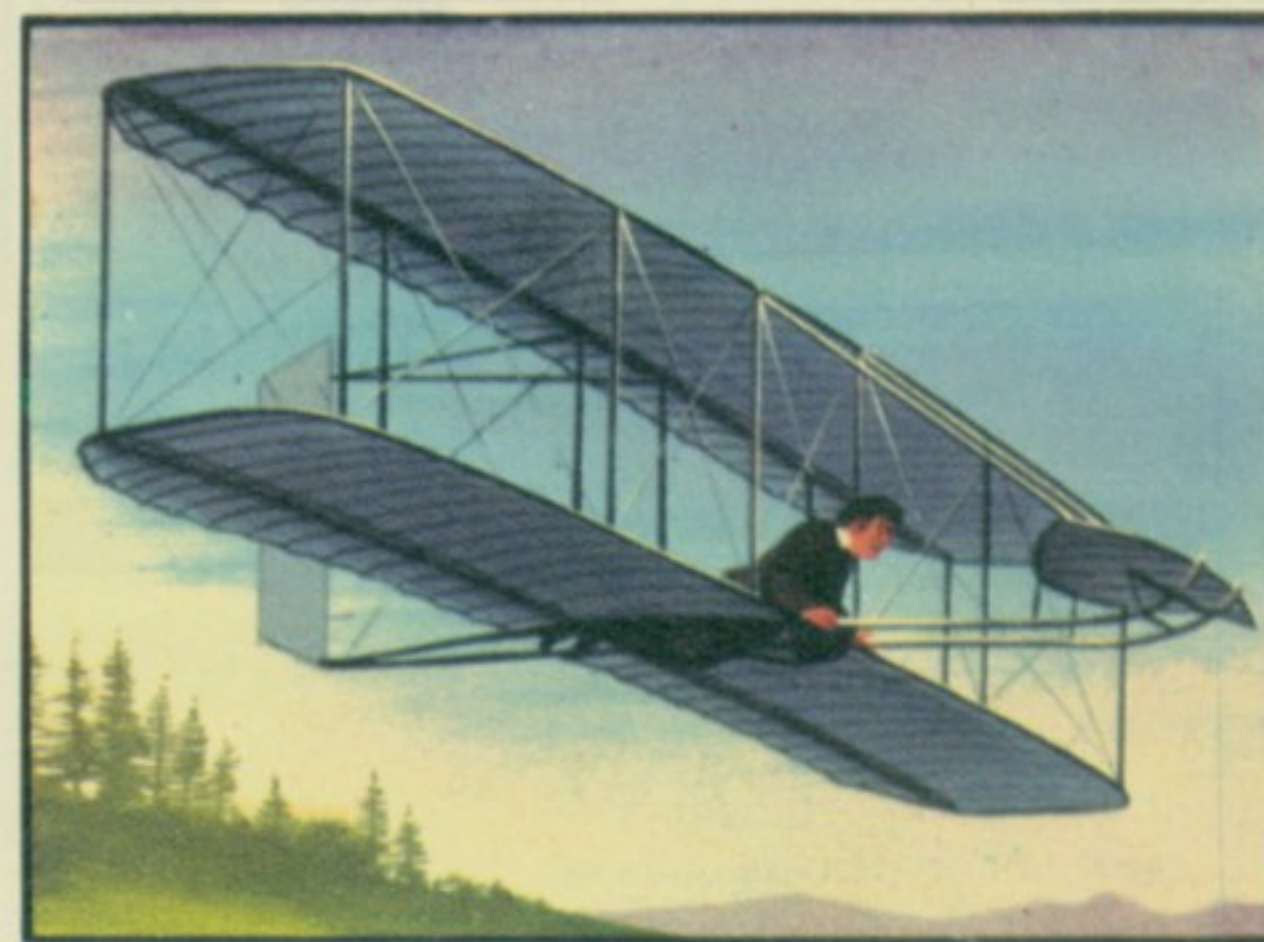
24. ОГЊЕСЛАВ КОСТОВИЋ — Значајно место у историји ваздухопловства има и наш земљак који је радио у Одеси. Он 1882. прави **бензински мотор** од 80 КС који уграђује у дирижабл. Али, непосредно пред пробни лет пали се хангар и Костовићева летелица нестаје у пламену.

25. ПОДВИГ — Један од највећих ваздухопловаца с краја прошлог и почетка овог века, авијатичар Алберто Сантос-Димон назван „мали Бразилац“ облетео је 1901. године у дирижаблу сопствене конструкције за тридесет минута Ајфелову кулу и тако освојио награду града Париза.

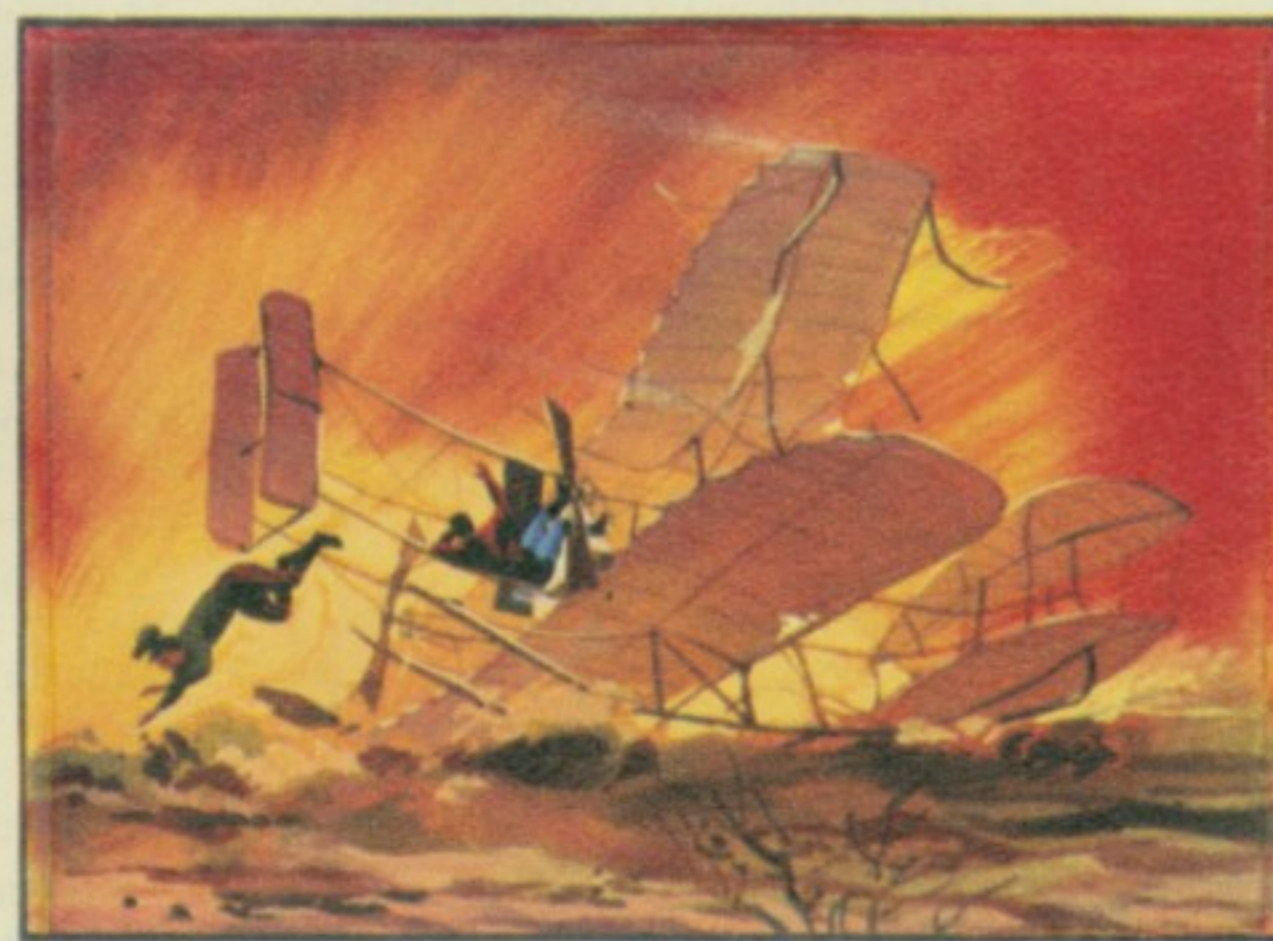
26. ГРОФ ЦЕПЕЛИН — Први ваздушни брод од чврстог материјала, с мотором, направио је Немац Цепелин и у њему узлетео 1900. с Боденског језера. Три деценије касније његов „Цепелин ЛЦ-127“ висок као дванаестоспратница направио је с путницима пут око света у четири етапе.

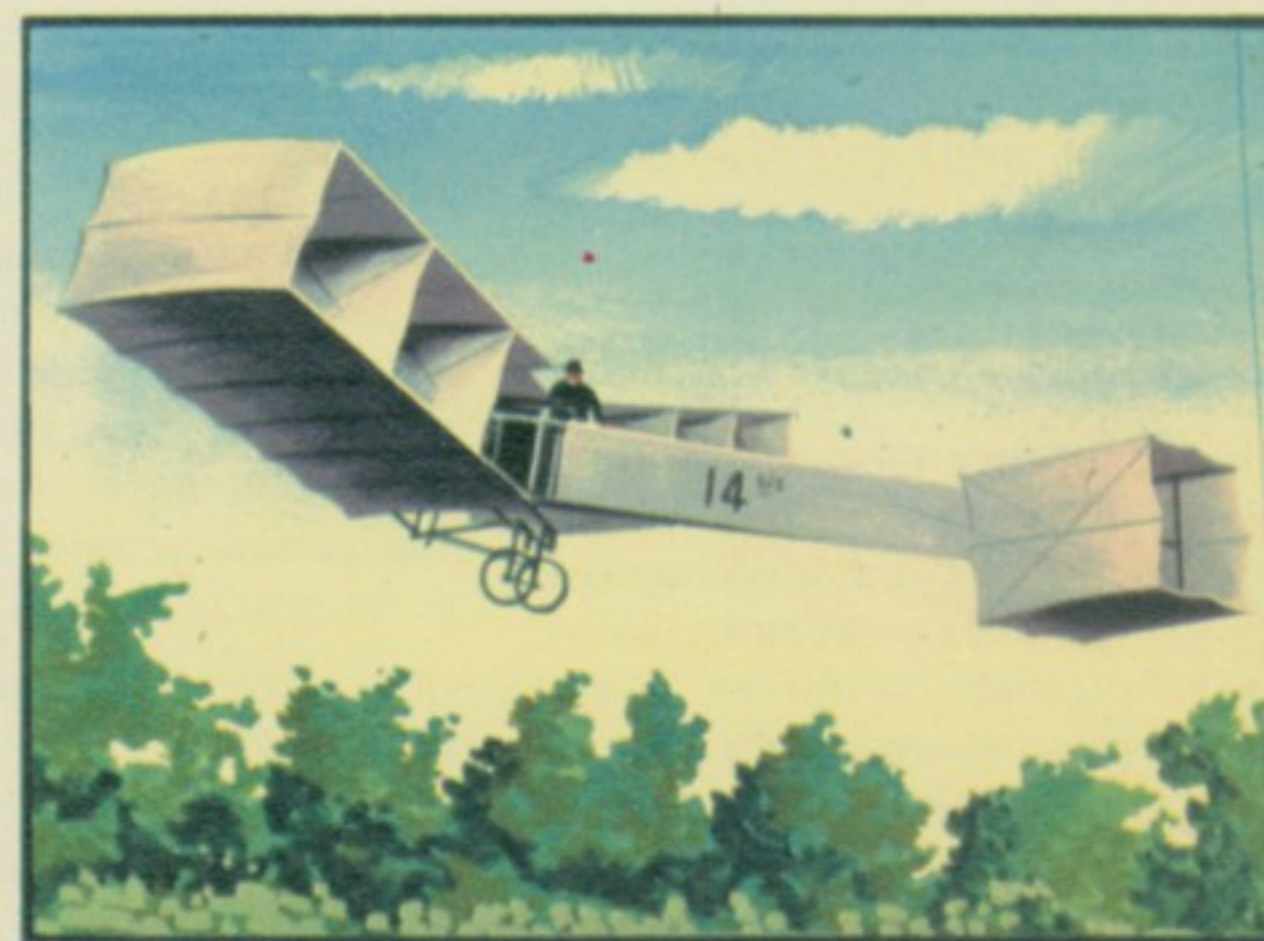
27. БРАЋА РАЈТ — Американци Орвил и Вилбур Рајт направили су 1902. своју трећу једрилицу и на њој извели око 1000 летова који нису трајали дуже од пола минута. Браћа су увидела да без погонског средства неће далеко доспети и одлучила да у летелицу уграде мотор.

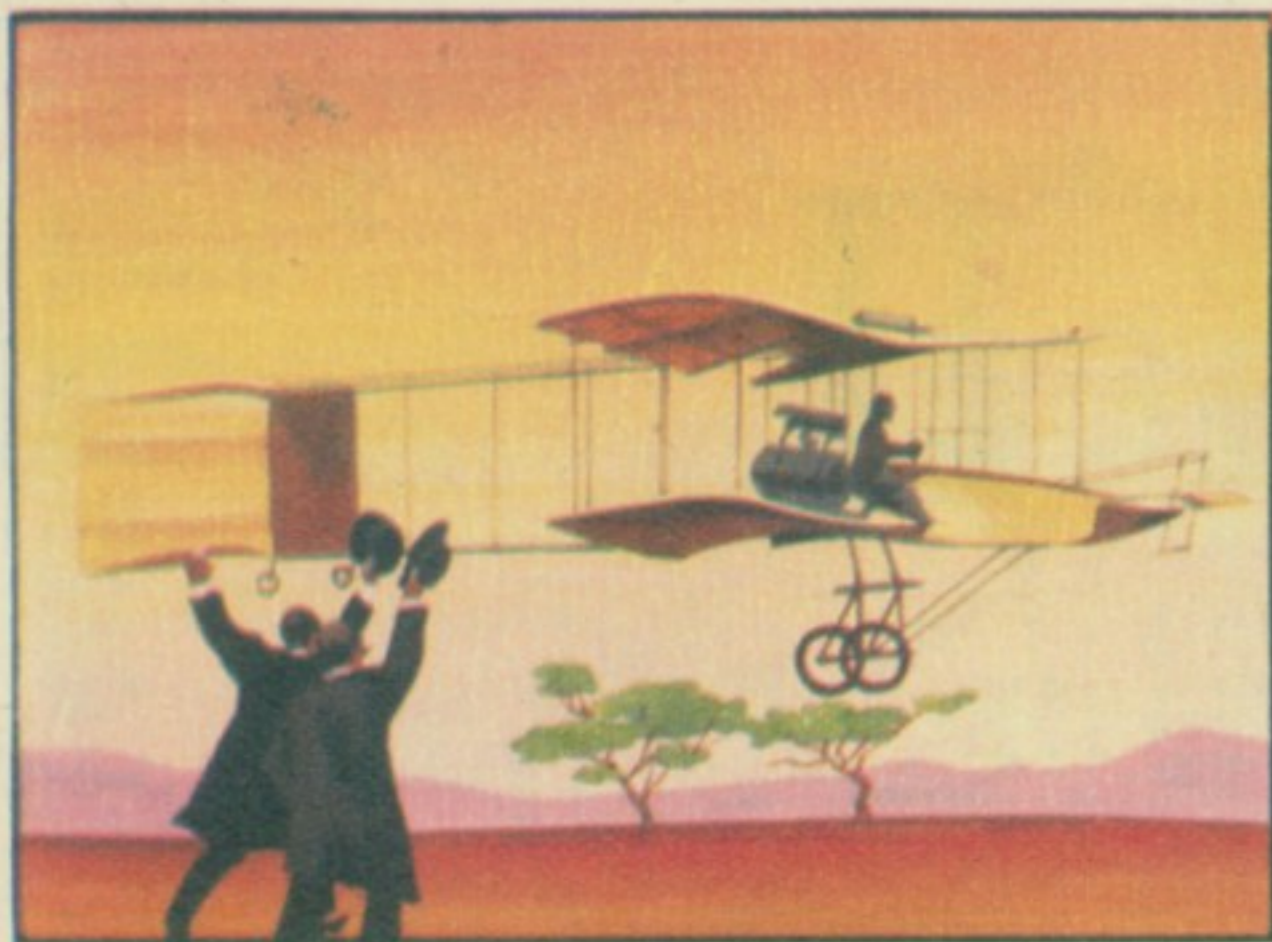
28. АВИОН С МОТОРОМ — 17. децембра 1903. године с брда Кити Хок у Калифорнији полетела су браћа Рајт у авиону с мотором и за 12 секунди прешла 40 м. То је први званично признат лет авионом на свету а овај датум записан је златним словима у историји ваздухопловства.

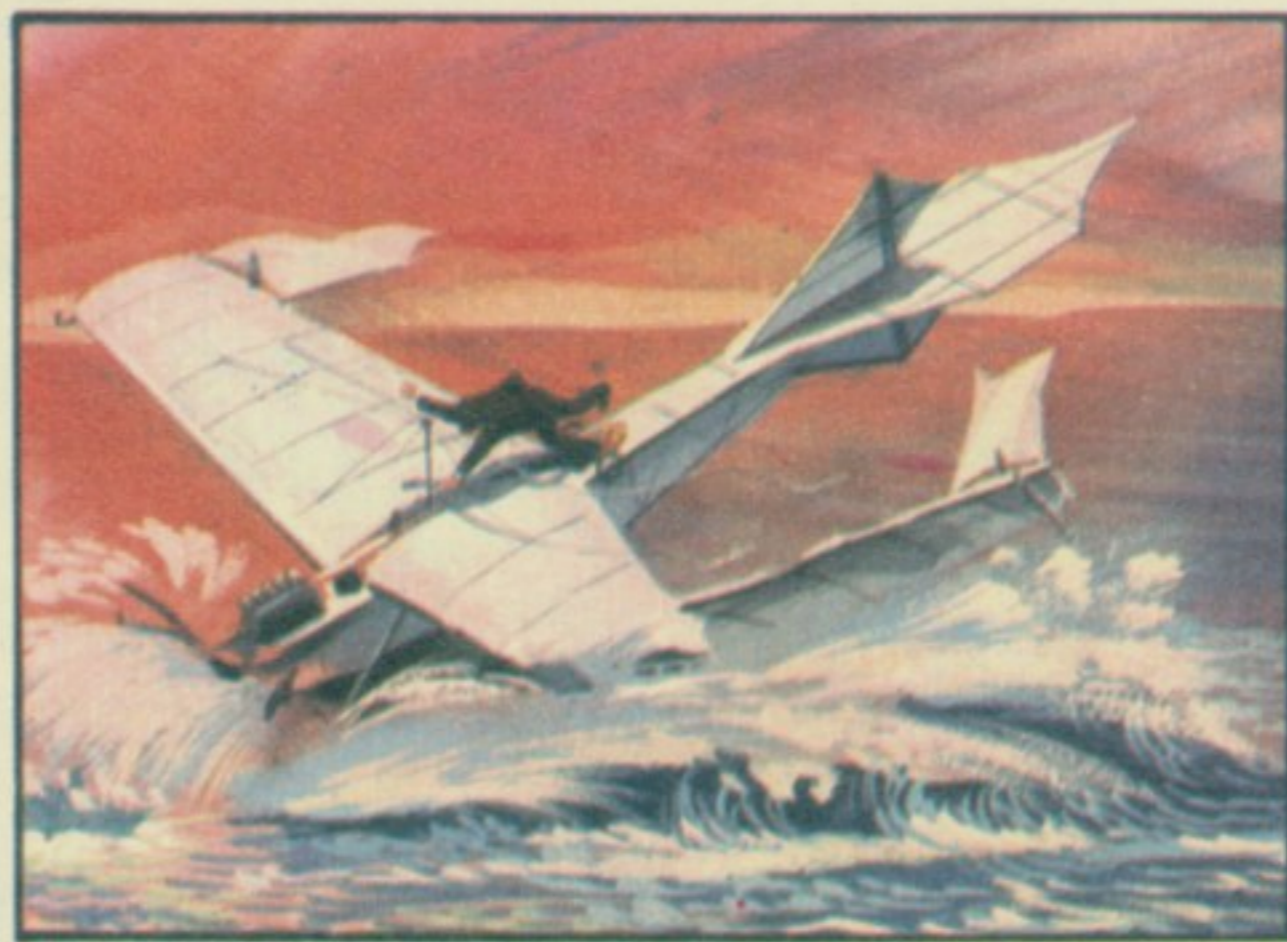
29. УДЕСИ — Пионире ваздухопловства нису поколебали неминовни удеси. Приликом једног лета Орвил Рајт је тешко рањен али је ипак наставио с освајањем неба. Када је 1912. године Вилбур умро од тифуса, Орвил је читав час кружио авионом над његовим гробом, одајући му пошту.

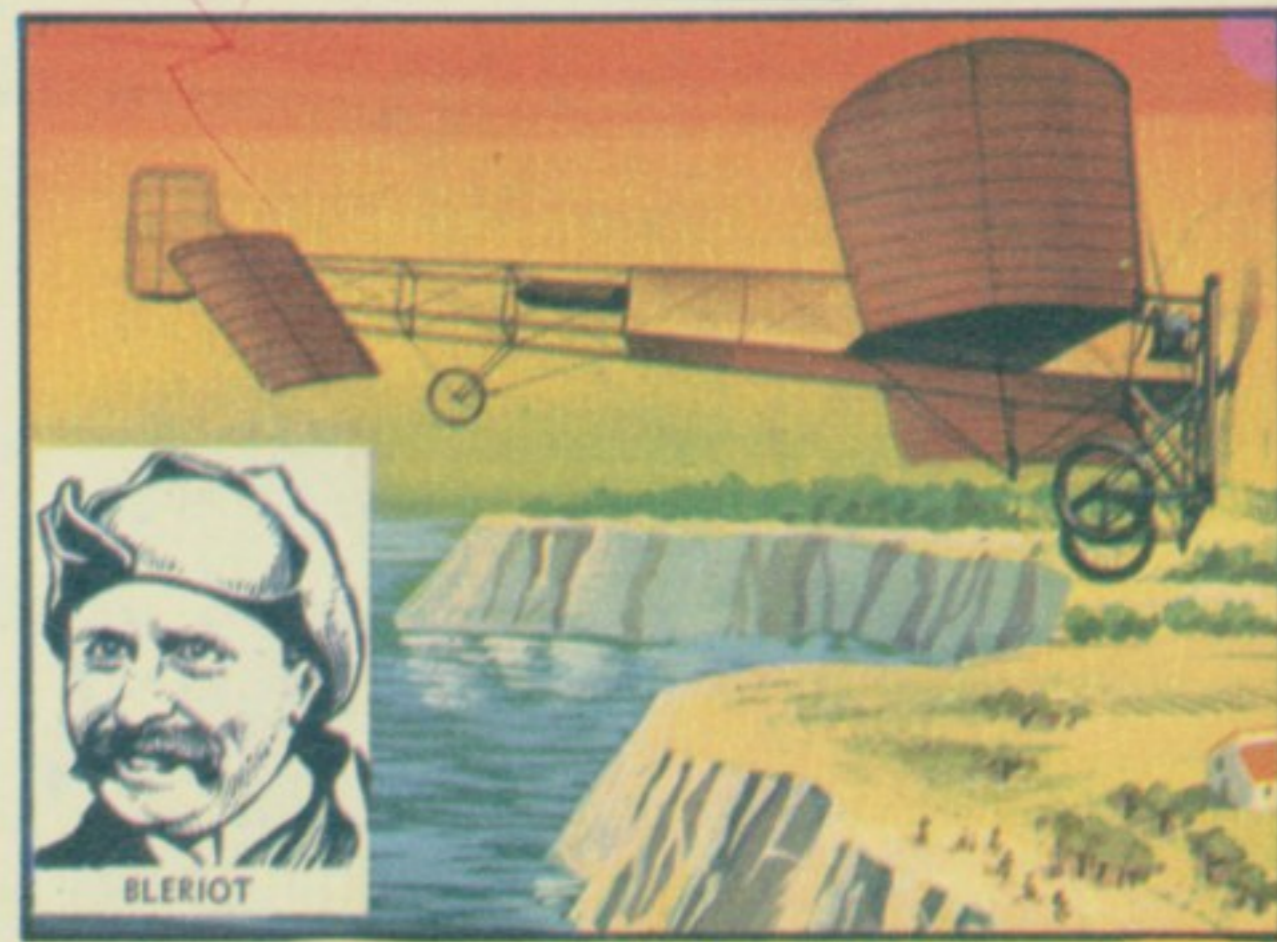
30. САНТОС-ДИМОН — Чувени „мали Бразилац“, познати конструктор дирижабла, направио је авион с мотором „14-бис“. У њему је 1906. извео лет од 220 м и то за 21,2 сек. брзином од 41,292 километара на сат што је признато као први званични светски рекорд у брзини и дужини лета.

31. АНРИ ФАРМАН — Некадашњи француски аутомобилски тркач прелетео је 1908. растојање од 500 м, направио заокрет око пободене заставе и вратио се на полазну тачку. Исте године успео је да прелети читавих 27 километара. Од 1909. године и сам је успешно конструисао авионе.

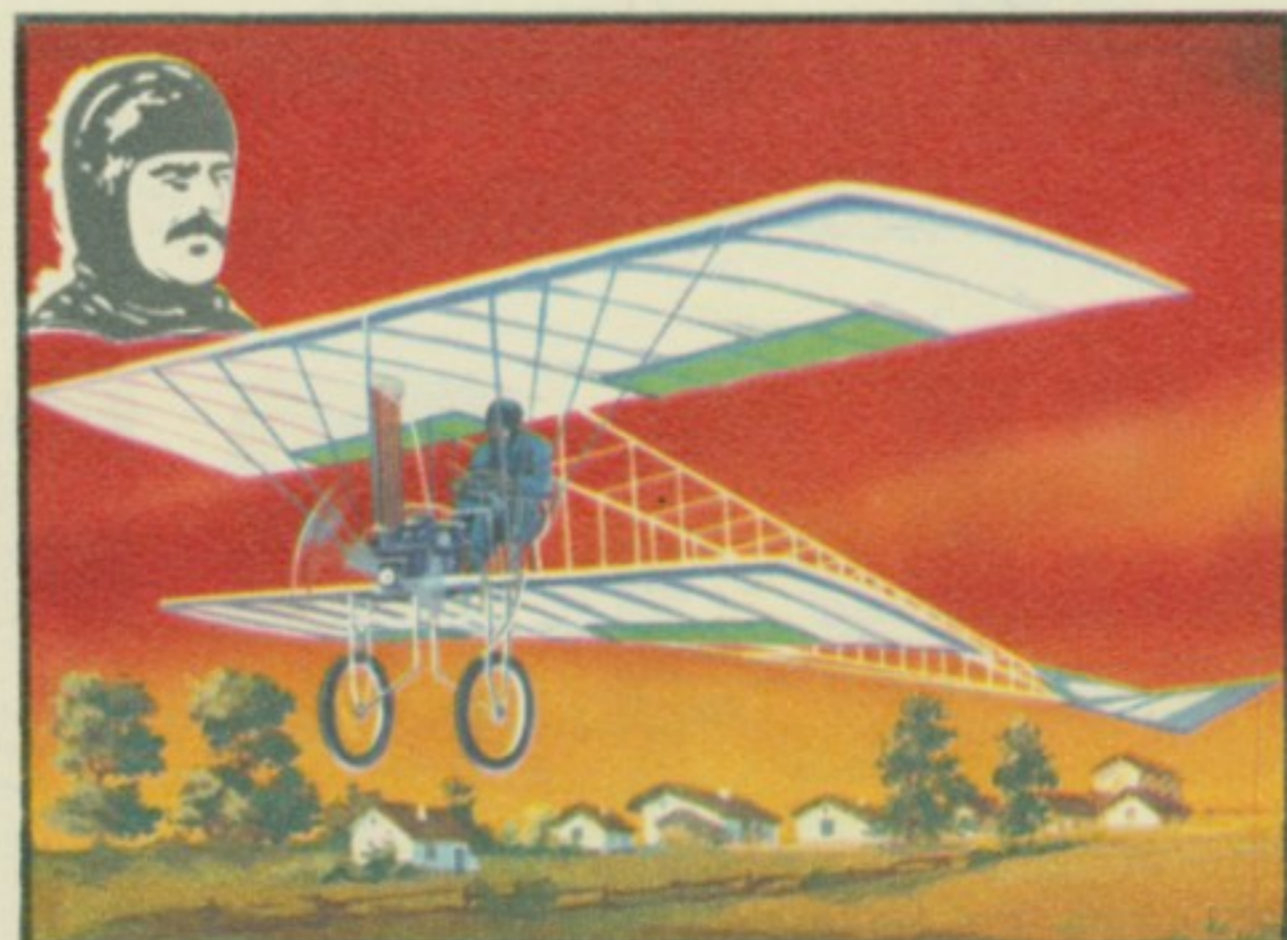
32. ПРЕКО ЛАМАНША — Први покушај прелетања Ламанша авионом извео је Енглез Хјуберт Латам 1909. Али, када се налазио на трећини пута мотор његовог моноплана (једнокрилца) „Антоанета“ престао је да ради, Латам се мирно спустио на воду и тако у авиону сачекао помоћ.

33. ЛУЈ БЛЕРИО — Оно што није пошло за руком Латаму, успело је само неколико дана касније његовом француском ривалу. Блерио је у авиону сопствене конструкције кренуо из Калеа, прелетео Ламанш за свега 37 минута и освојио награду коју је расписао лист „Дејли Мејл“.

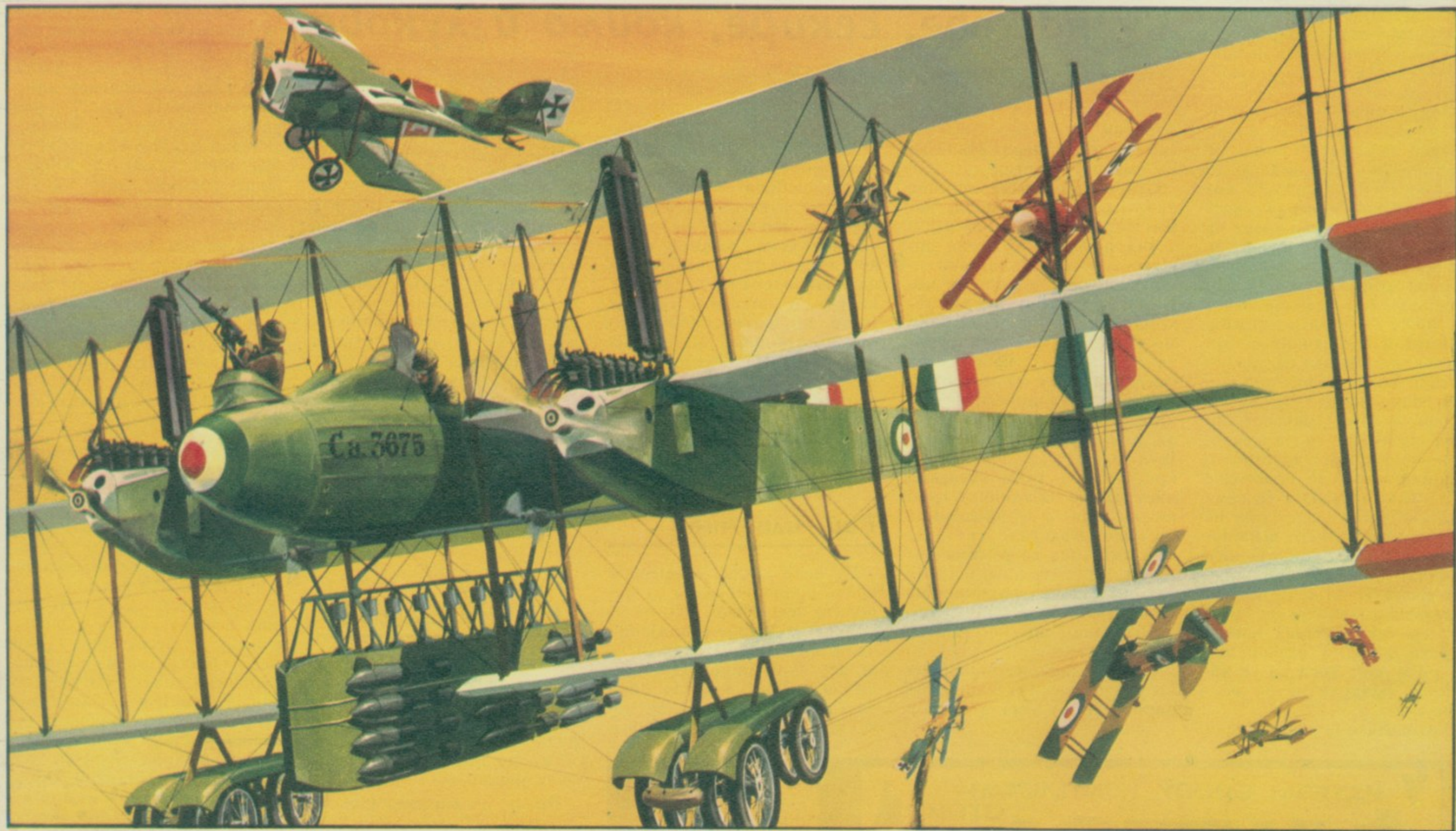
34. БРАЋА РУСЈАН — Словенци из Горице Едвард и Јосип Русјан прелетели су 1909. у свом првом авиону „Едо I“ растојање од 60 м а 4 дана касније и преко пола километра. Тако су грађани Горице само 6 година после првих летова браће Рајт имали прилику да се диве сличном призору.

35. СЛАВОЉУБ ПЕНКАЛА — Загребачки инжењер познат по патенту налив-пера бавио се и конструисањем авиона. Пилот Драгутин Новак летео је 1910. његовим авионом. Али, приликом једног лета на Черномерцу у Загребу авион се разбио. Пенкала није имао новаца да настави рад.

36. ТРАГЕДИЈА — После лета над Загребом Едвард Русјан је хтео да у авиону „Мерћеп-Русјан“ надлети и Београд. Да не би разочарао Београђане, он је узлетео 9. јануара 1910. са зидина Калемегдана упркос јакој кошави, обишао мост и при повратку се сурвао на земљу и погинуо.

37. АВИОН У РАТУ — У I светском рату 1914. авиони су нашли и своју војну примену. Током читавог рата ужурбано се радило на њиховом усавршавању, повећању брзине и сигурности. Први авион у војне сврхе употребили су Италијани у турско-италијанском рату 1911. године. Србија је 1912. године набавила у Француској 6 авиона а у Нишу је основана Ваздухопловна команда. Немачка је почетком I светског рата имала око 100 извиђачких апарата међу којима се нарочито истицао „Таубе“. Овај авион могао је да лети на висини од 2000 м и развија брзину од 120 км/сат. На слици је велики италијански трокрилац „Карлони 42“ у ваздушној бици с аустроугарским двокрилцима типа „Берг Д-I“ и „Албатрос Д-V“.

На југу америчке савезне државе Минесоте, у срцу америчких преорија, налази се резерват Пајстон. Прво што ће путнику ту пасти у очи јесу три огромна камена, или, како их називају, „три девице“ које су природне силе донеле још у ледено доба. ОDMAH крај њих отвара се дубока провалија — природни пехар од љубичасто-црвенкастог порфира испуњен чистом изворском водом. А даље, докле год поглед допире, простире се огромна равница „засејана“ већим и мањим камењем и комадима стена у које је природа уклесала ликове медведа, бизона, корњача, гуштера и фантастичних бића са главама зеца, копитама мошусних говеда и човечјим рукама!

Велики дух Манчиџо

Али, Пајстон не дугује своју славу ни кристалном језеру ни тајанственим каменним животињама. По једној старој индијанској легенди, баш ту у Пајстону, велики дух Манчиџо начинио је и запалио прву лулу мира позивајући сва индијанска племена на вечну слогу. Отада Индијанци сматрају то место „Земљом мира“. Под тим именом оно се и појавило први пут, 1778. године, на географској карти. Ту никада не долази до ратних сукоба, ниједан човек нема права да се на светој земљи појави са оружјем у руци. Приближавајући се Пајстону, ратници прекидају сваки спор и закопавају у земљу своје ножеве, секире, копља и лукове.

Земља мира — Пајстон (ово име на енглеском значи „камен за луле“) постало је место на које Индијанци долазе као на хаџилук. Ту копају црвени минерал катлинт од кога праве главе за своје луле мира. Катлинт је нарочита врста слојевитог камена који се веома лако обрађује, без великог напора може се резати ножем. Временом се катлинт осуши и стврдне. Налази се прилично плитко у земљи: под танким покривачем земље и порфира лежи тринаест слојева минерала разне какове и боје: од ружичастог до тамноцрвеног. За прављење лула употребљавају се само два последња јер су они не само најлепши него и најпогоднији за обраду. Пошту ископају довољну количину минерала, Индијанци поново затрпавају земљом то место јер тако захтева њихов верски обред. У ствари они то раде због тога да се камен на ваздуху не би исушио.

Катлинта има и на другим

ЛУЛА МИРА

Када се приближе Пајстону — Земљи мира — индијански рајници прекидају сваки спор и закопавају у земљу ножеве, секире, копља и лукове

местима, али само пајстонски црвени минерал Индијанци сматрају светим.

Старе индијанске легенде кажу да је тај црвени камен тело и крв њихових далеких предака. У време општег постопа (Индијанци имају свој мит о великом постопу), кад је сву земљу покрила вода, само је на овом месту остао комадић сувог тла. Са свих страна света сакупили су се ту људи тражећи спас од побеснеле стихије. Вода је све више раста, људи се све тешће збијали један уз другог, док на крају под мутним таласима нису нашли заједничку гробницу. Само је једна девојка по имену Кваптах, успела да се спасе: она се рукама уватила орлу за ноге и он ју је однео на врх највише планине. Кваптах је родила орлу близанце, претке свих људи.

Крв предака, претворивши се у пајстонски катлинт, подала је људима чудотворну снагу.

Још су први Европљани који су стигли у Северну Америку обратили пажњу на чудан обичај заједнички свим индијанским племенима. Пре него што би донели било какву важнију одлуку, поглавица и најстарији чланови племена, сели би у круг и, у потпуној тишини један за другим, попушили би по неколико димова из луле украшене перјем. Јасно је да је у питању само верски обред, али они би пушили ту лулу у славу богова који су имали да им помогну да нађу право решење.

Рај или мир?

На неке луле племенски врачички причвршћивали су нарочите чегртаљке. Ако би очи какве борбе Индијанци чули звук тих чегртаљки — „глас“ луле мира, одустајали би од битке. Лула мира често је служила и као нека врста дипломатског пасо-

ша и онај ко ју је имао одлазио је без страха међу непријатеље — на њега никада нико не би дигао руку.

„Кад посланици с лулом мира стигну на означено место њих сачекује читаво племе — пише један путник из 18. века. — На знак поглавице посланици му се, играјући и певајући, приближе да би га својом лулом додирнули по глави и телу. После тога пуне је дуваном, свечано припаљују и дају је поглавици. Он пушта један дим у небо, други у земљу а затим предаје лулу осталим великодостојницима свога племена. Примање или одбијање луле већ само по себи значи мир или рат“.

Свећивања свих Индијанаца

Тако је било некад. Али, ни данас ниједан важан догађај у животу северноамеричких Индијанаца — бирање новог поглавице — не може да прође без паљења луле мира.

Врачи из племена Оцибаја, пале лулу мира над котлом у коме се кува први пиринч од нове жетве, или, пак, над жртвеним олтаром посутим брашном од новог кукуруза. Веома важан момент при устоличењу новог поглавице у племену Гуро-

на, као и осталим племенима, представља паљење луле. Нови поглавица читаву церемонију престоји ћутећи. Први пут он отвара уста не да би положио заклетву већ да би узео лулу мира. Тек после тога он се сматра изабраним.

Сама лула мира изгледа прилично скромно. Састоји се од дугачког камиша на који је насађена мала изгладана глава од црвеног камена у облику слова „Т“, украшена орловим, или детлићевим перјем. И пера и чибук представљају за Индијанце светињу исто као и глава луле начињена од пајстонског катлинта.

По давним предањима, птице дају људима добро или рђаво време, доносе на својим крилима здравље или болест, мир или рат. Захваљујући томе перју, лула улази у ред тајанствених надземаљских сила и постаје оваплоћење везе између човека и земље.

Чибук је такође предмет поштовања. Он је „потомак“ старих обредних цевчица помоћу којих су мексикански врачички исисивали крв жртвених животиња. Врачички из јужних крајева северноамеричког континента и данас лече људе на тај начин што из њих помоћу светих цевчица исисају „болесну крв“. У племену Омаха дрвене цевчице украшене длаком из коњске гриве, перјем и зечјим кожом освештавају мировне преговоре, обред усиновљења, примања у род људи из другог рода или племена. Сродни тим цевима су и молитвени штапићи индијанских племена Пуебло, Наваха и Апачи.

Сјединивши тако у себи три древна култа, лула мира постала је за Индијанце светиња којој указују највеће поштовање. И. З.

У ИДУЌЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН-СТРИП
ФАНТОМ
БОЛНИЦА У ЦУНГЛИ

АКУТОЛ СПРЕЈ!
РАПОРТИРАЈТЕ О ВАШЕМ РАДУ!

СПРЕМНИ СМО ЗА ДЕЈСТВО! КО СЕ ПОСЕЧЕ, МИ МУ ПОПРСКАМО РАНУ СПРЕЈОМ! СТВОРИ СЕ ПРОВИДНА ОПНА КОЈА ОСТАЈЕ 4 ДО 6 ДАНА ДОК РАНА НЕ ЗАРАСТЕ! ИСКЉУЧУЈЕМО МОГУЋНОСТ ЗАРАЗЕ РАНЕ! НИСУ ПОТРЕБНИ НИ ЗАВОЈ НИ ФЛАСТЕР!

ЗА МАЛЕ ОЗЛЕДЕ!

НЕ БОЛИ, А ЛЕПО МИРИШЕ!

AKUTOL
Spray
bosnalijek SARAJEVO

МЕСЕЧАРИ

**Гошобо свако деше се бар једном
џрошеџа у сну, али касније ово
месечарсџбо несџаје**

Једне августовске ноћи становнике куће у улици Сент Оноре број 136, у Паризу, пробудили су тресак разбијеног стакла и избеумљени крици. Један петнаестогодишњи дечак пао је са шестог спрата на стаклени кров изнад малог кућног дворишта и задобио смртоносне озледе...

На жалост, овакви случајеви с „будним спавачима“, који у сну често предузимају веома смеле подухвате, нису сасвим ретки. Један индијски лист навео је случај Пандита Рамрака, кога су пронашли 35 километара од његове куће! Не знајући шта може да га снађе, он се изложио опасности идући вр тоглаво стрмом и узаном стазом. И Волтер је забележио податак о једном месечару који је био његов рођак. Он је имао обичај да устане из постеље, да се обуче и, пошто би се дубоко поклонили пред невидљивом „дамом“, заиграо би менует. Потом би легао у постељу. Сутрадан у његовом сећању није ништа остало од протекле ноћне игре.

Многобројне заблуде

Због оваквих поступака појединих људи столећима се препричавају приче у којима се често мешају месечарство са хипнотичким стањем, или чак чинима. Највише је распрострањена неистина да месечари имају моћ да одржавају равнотежу над опасним провалијама, што иначе нико не уме, па ни они сами, ако су у нормалном стању. Само их пустите! — обично се каже. Месечара, тобоже, не смете да зовнете или да се о њега очешете, јер тако може да се унесрећи.

После многовековних заблуда, први је открио кључ месечарства велики руски научник Павлов. Он је доказао да је нормалан сан изазван прекидом веза између центра који се налази испод моздане коре с осталим деловима коре. Ако се, међутим, те везе не прекину сасвим, може се догодити да човек хода или да разговара у сну. Тако се објашњава сам механизам рада мозга, јер месечар, док спава, поново успоставља везе између мозга и нерава који управљају мишићима. Спавач у мислима издаје заповест, нерви их спроводе и тело их извршава. Међутим, веза са памћењем и даље је „у прекиду“. Човек може да се креће, да говори и ради све док се не пробуди или док поново не легне, али у се-

ћању му не остаје ни најмањи траг.

Месечари се пужу уз кров, они плету, кувају или пишу. Има их који су у таквом стању написали романе. Наравно, није важно какве су књижевне вредности они били. Било је математичара који су у стању месечарства успели да реше проблеме који су им иначе заглавали главобољу, а кад су се пробудили, видели су резултат написан у својој свесци. Један Енглец, чији је живот служио као узор другима, извршио је убиство у стању месечарства. Само за хваљујући неоспорним тврђама лекара, уопео је да се спасе смртне казне. У америчком градићу Вереру власти су трагале за десетогодишњим дечаком који је нестало из своје собе. Сутрадан је нађен како спава у стану непознатих људи где раније никад није долазио.

Пошто је објашњење научника Павлова открило механизам појаве, требало је да се сазна зашто се то догађа, како се постаје и ко може да постане месечар? За решење овог проблема заслуга припада модерној америчкој школи за психоанализу.

Никад сам у сџабањој соби

Пошто је 35 година испитивао разне неправилности сна, велики стручњак за појаве месечарства доктор Натанјел Клитмен, професор физиологије на Универзитету у Чикагу, сматра да је сваки месечар свестан присуства особе која над њим бди. Другим речима, он ће поћи у пустоловину само ако спава сам у соби. Зато, овакво лице мора да има заједничку спаваћу собу с родитељима, брачним другом или другим рођацима.

Према доктору Клитмену има и таквих пацијената који тврде да су месечари само да би скренули на себе пажњу околине. Међутим према подацима у САД ипак има око 4 милиона особа склоних месечарству, што не представља мали број.

Проучавања су довела до закључка да месечарство представља отпор према средини у којој живи болесник. Код нормалних људи: страх, јака љутина и нетрпељивост појединог лица из околине могу да проузрокују мање или више непријатне снове. Насупрот томе, месечар претвара сан у акцију. Он се, у ствари, понаша као глумач који игра у драми коју је за себе „написао“, полазећи од свог страха или од своје љутине. У току „извођења“ јед-

не такве драме лако се откривају елементи кривце, страха, љубави, мржње и свих других узбуђења која узнемиравају човечији дух. Сомнамбулизам је нека врста психоанализе коју узнемирена особа врши на своју иницијативу и не знајући за њу.

Будиши ја или не будиши

Професор за неурологију и психијатрију на Северозападном универзитету у Америци доктор Зелда Теплиц обелоданила је резултате до садашњих испитивања месечара. На основу њених закључака пало је у воду више веровање, а нарочито оно да се месечару не може ништа да догоди. Пре свега не тачно је да они имају нарочити омицао за равнотежу. Ти људи нису на својим ногама ништа чвршћи од маког другог човека. Затим, потпуно је нетачно да се месечар не сме да пробуди из свог необичног сна. Баш на против, никако не бисмо сме ли да оклевамо да га пробуди мо. Сваког мечара треба што пре повратити. Доктор Зелда Теплиц доказује да такав болесник, кад престане да спава, врло добро зна шта се с њим збило. Не треба да вас збуди ако пробужени месечар почне да вас грди и да виче. Сцена која наступи кад се он отрезни слична је нападу хистерије, али је потпуно разумљива. У оштину, сваки месечар је задовољан, јер је свестан да су други о њему водили рачуна.

Сме ли се закључити да месечаре не треба схватити озбиљно? Не. Треба ли пробуженог месечара прекоревати? Ни то не. Месечарство је озбиљна болест, што се мора увек имати на уму.

Сирах од животиња

Месечара за време његовог „подухвата“ не мора да снађе никакав зао удес, само ако се над њим стално бди. Али, то није довољно, јер права несрећа ипак може да се догоди и то због болесног душевног стања које је последица нездравих и лоших односа са средином у којој се живи. Несигурност и животна пренапрегнутост, долазе најчешће од страха. Месечар се боји да заспи или се плаши да се пробуди, а сам страх долази обично од бојазни пред животом уопште.

Такав страх код деце не представља ништа необично. Скоро сва су деца у неку руку месечари, само што њихово месечарство ишчежава за време пубертета.

Код одраслих месечарство је знак да се особа тешко привикава на друштвену средину. Уколико неко покаже овакве знаке, потребно је да се што пре обрати лекару за помоћ. Страх који је уврежен у свести човека може да се отклони једино психолошким анализом.

И. 3.

Изаберите лопту!

СУПЕР 32 — 32 дела. 20 белих и 12 црних делова. Кожа хром крупона.
1. Фудбал бр. 5 (68—71 цм, 397—453 гр)
2. Фудбал бр. 4½ (62—65 цм, 390—420 гр)
3. Фудбал бр. 4 (56—58 цм, 380—400 гр)
Цена 120 НД

ЛИГА — 18 делова. Кожа хром крупон. Жуте боје.
4. Фудбал бр. 5 (68—71 цм, 397—453 гр)
5. Фудбал бр. 4½ (62—65 цм, 390—420 гр)
6. Фудбал бр. 4 (56—58 цм, 380—400 гр)
Цена 110 НД

ИДЕАЛ — 18 делова, 6 црних и 12 белих делова. Кожа хром крупон.
7. Фудбал бр. 5 (68—71 цм, 397—453 гр)
8. Фудбал бр. 4½ (62—65 цм, 390—420 гр)
9. Фудбал бр. 4 (56—58 цм, 380—400 гр)
Цена 110 НД

СУПЕР ОДБОЈКА — 32 дела. 12 црвених и 20 белих делова. Кожа — хром бокс говеђи.
10. (65—68,5 цм, 250—300 гр)
Цена 100 НД

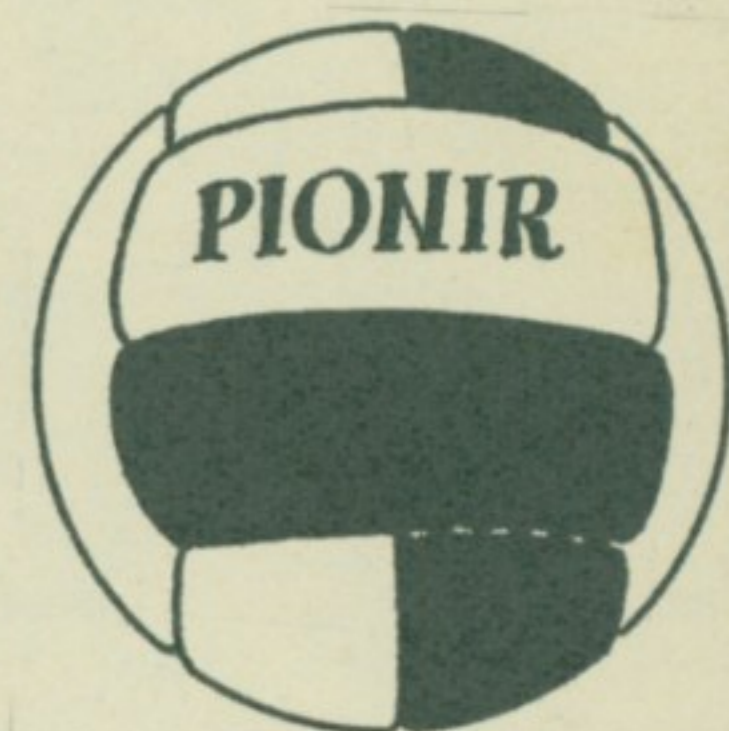
ОДБОЈКА — 18 делова. Жуте боје. Кожа хром бокс говеђи.
11. (65—68,5 цм, 250—300 гр)
Цена 90 НД

РУКОМЕТ — 18 делова. Кожа хром крупон, у белој или жутој боји. По наруџбини и црно-беле боје.
12. За жене: (54—56 цм, 325—400 гр)
13. За мушкарце: (58—60 цм, 425—475 гр)
Цена 90 НД

КОШАРКА — Пластична. Црвенкастожуће боје.
14. Производ „Звезде“ (75—80 цм, 600—650 гр)
Цена 60 НД
15. Увоз из Кине (75—80 цм, 600—650 гр)
Цена 65 НД

ДЕЧЈИ ФУДБАЛ — хром крупон или хром бокс у разним бојама.
16. Пионир 2 (58—60 цм)
Цена 50 НД

КАКО СЕ ПРАВИ ЛОПТА

Предузећу за производњу спортске и туристичке опреме „ЗВЕЗДА“, Господара Вучића 22, Београд

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем лопту која носи редни број _____ боје _____ по цени од _____ НД.

Платићу лопту поштару кад ми је донесе кући (поузећем).

_____ (Име и презиме)

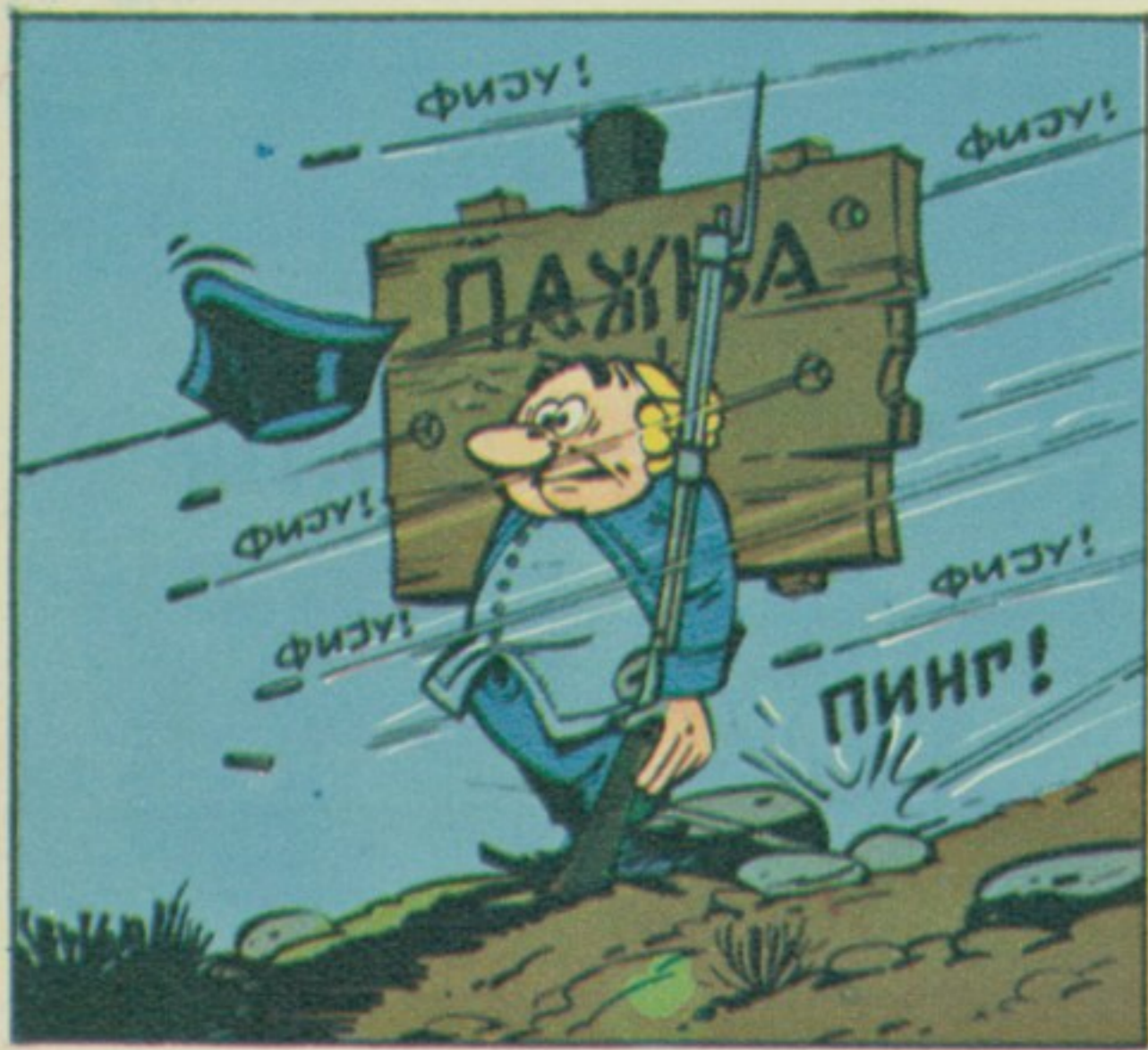
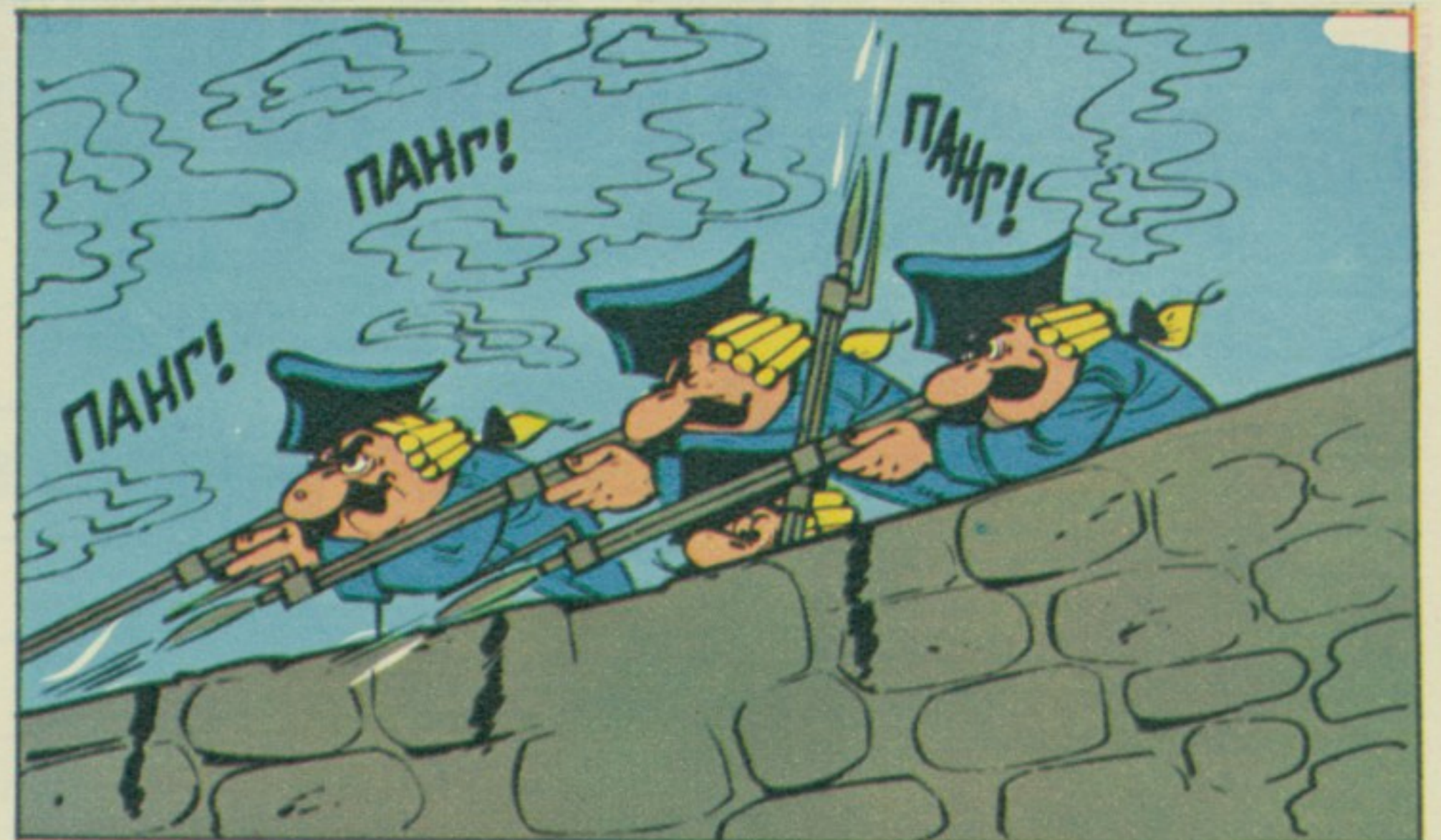
_____ (Место, улица и број)

_____ (Потпис)

— Изрежи, залени и пошаљи на адресу „ЗВЕЗДА“.

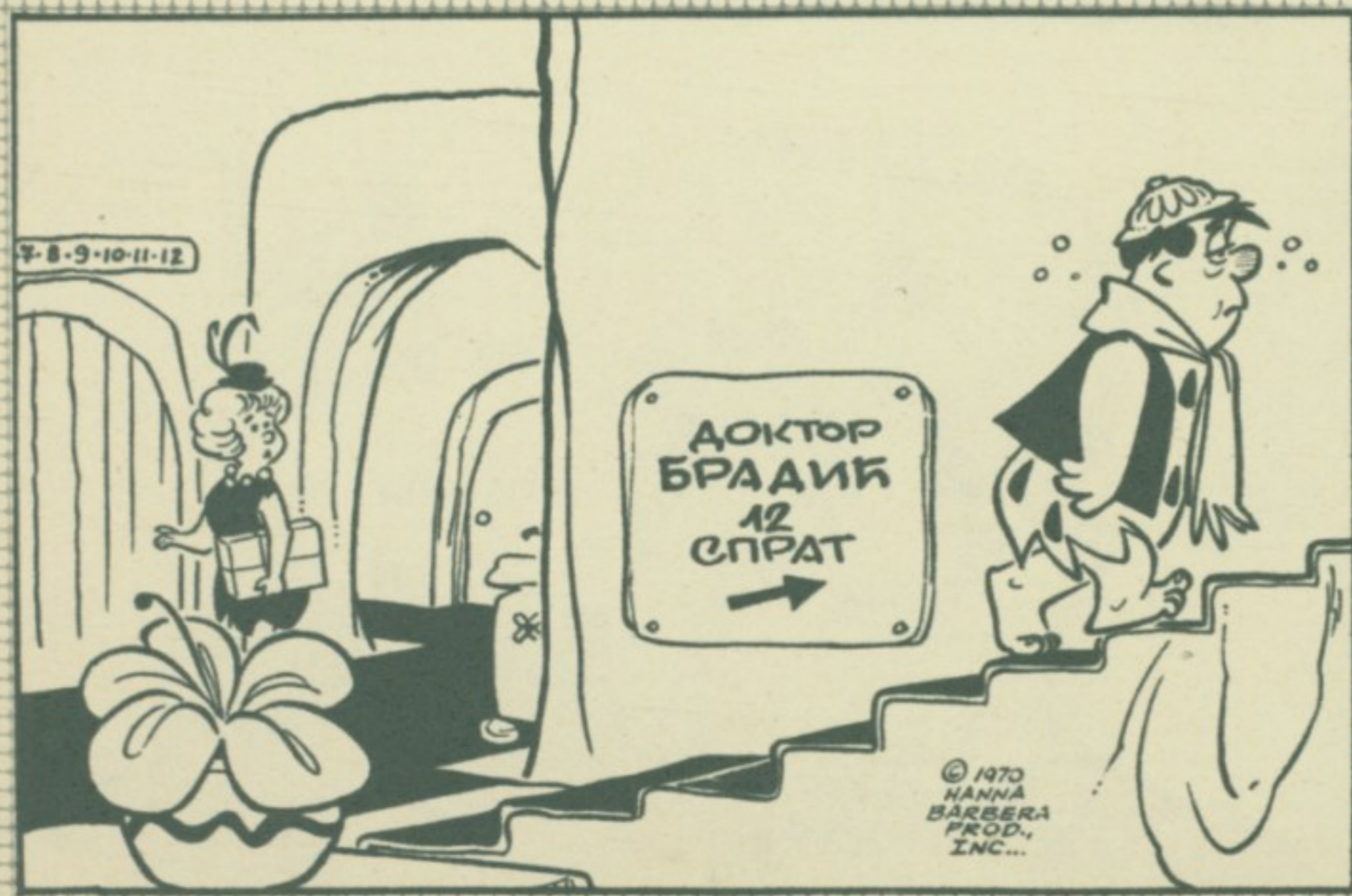
Господара Вучића 22, Београд

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

БОЉЕ ДА
УЗМЕТЕ
НЕКОЈКО
ДАНА БОЛО-
ВАЊА ИНАЧЕ
БЕТЕ НАС СВЕ
ЗАРАЗИТИ
ГРИПОМ!

КРАЉЕВСКИ ПИНГВИН

АЛБАТРОС

БЕЛИ МЕДВЕД

СИЊИ ГАЛЕБ

РИСОВ ДЕЛФИН

РОСОВА ФОКА

МОРЖ

ЖИВОТ НА ЈУЖНОМ И СЕВЕРНОМ ПОЛУ

Ове животиње изрежи и залепи изнад њихових имена: на странама 48 и 49.

БЕЛИ МЕДВЕД

ИЗРЕЖИ И ЗАЛЕПИ!

ВАРАН
(ЏИНОВСКИ
ГУШТЕР)

ФЕНЕК (ПУСТИЊСКА ЛИСИЦА)

ГАЗЕЛА ДОРКАС

ЈЕДНОГРБА
КАМИЛА

СКОЧИМИШ

ЖИВОТ У ПУСТИЊИ

Сачувајте ову половину стране! У идућем броју, на странама 48 и 49, на лепеите ове животиње.

АНТИЛОПА АДАКС

ВИКИНГ РАГНАР

ГРИМОВО НАСЛЕДСТВО

ДА БИ ОПРАВИО СВОЈ ВИКИНШКИ БРОД-ДРАКАР-РАГНАР СЕ ИСКРЦАО У СТАВАНГЕР. АЛИ, ЗЕМЉОПОСЕДНИК ГРИМ ОДБИЈО ЈЕ ДА ИМ УКАЖЕ ГОСТОПРИМЕТВО...

У ДВОРИШТУ ЈЕДНОГ ИМАЊА...

НАПОЉЕ ИЗ МОГ ДВОРИШТА! МОЈА КУКА НИЈЕ СВРАТИШТЕ ЗА СКИТНИЦЕ! НЕ РАЧУНАЈТЕ НИ НА РУКОВЕТ СЛАМЕ...

МОЛИМ ГОСТОПРИМЕТВО ЗА СЕБЕ И СВОЈЕ ЉУДЕ... САМО ДОК НЕ ОПРАВИМО БРОД... НЕ ТРАЖИМ МИЛОСТИЊУ...

АЛИ, ТВРДИЦА ГРИМ НИЈЕ НИ СЛУШАО...

НЕ ПОЗНАЈЕМ ВАС... И НЕКУ ДА ВАС ПОЗНАЈЕМ!

НЕКА КУТА ОДНЕСЕ ТОГ ЧОВЕКА И ЊЕГОВУ КУКУ! ТОРА МИ... ЗАСЛУЖУЈЕ БАТИНЕ...

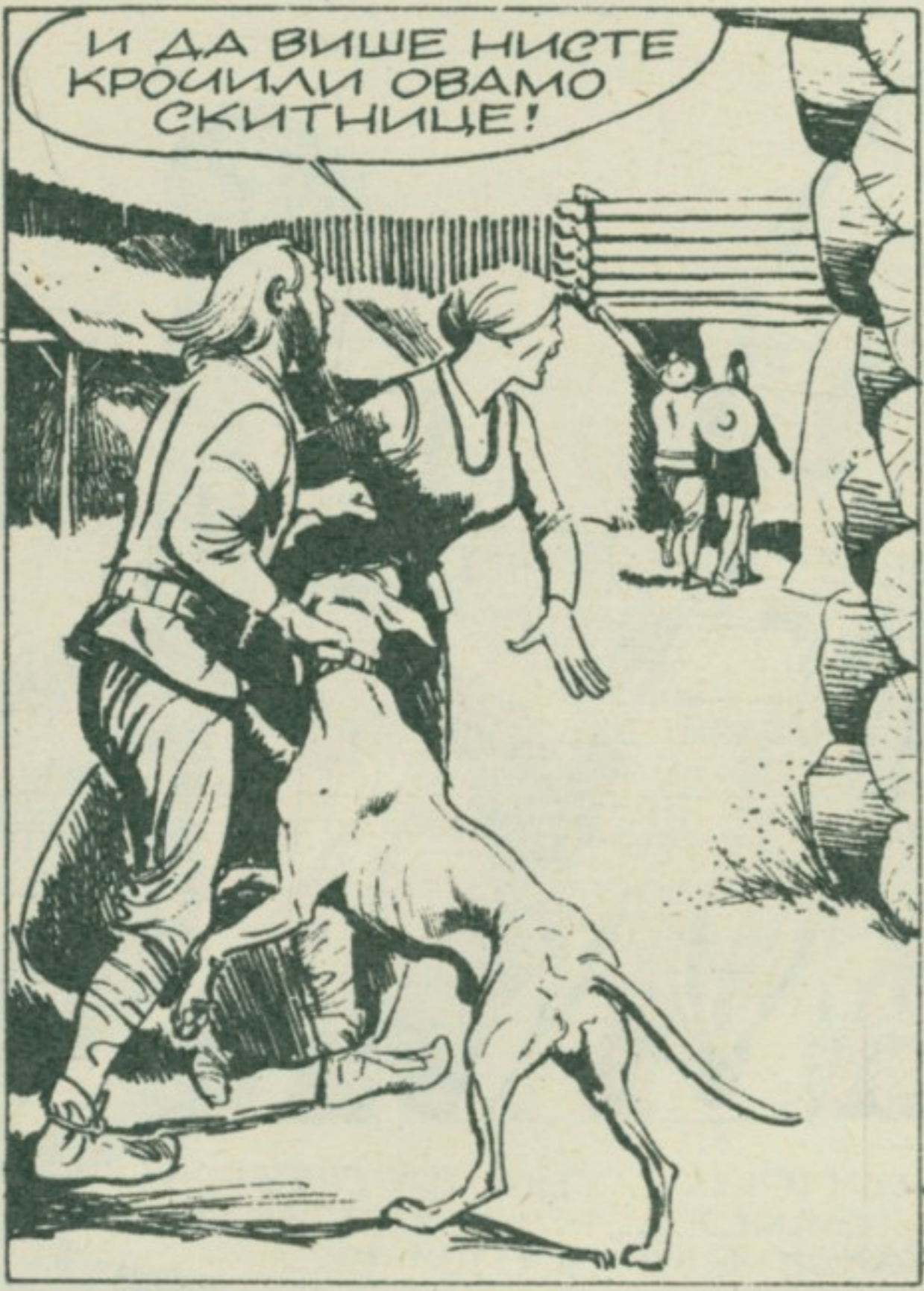

ГУБИТЕ СЕ... ГУБИТЕ! ИЛИ БУ НАПУЗДАТИ ПСА НА ВАС, А МОЖИ ЉУДИ...

ЗАПАМТИЌЕМО ТВОЈЕ ИМЕ... И СЕТИТИ СЕ ТВОЈЕ ГРУБОСТИ!

КАКАВ БАНДОГЛАВАЦ!

И ДА ВИШЕ НИСТЕ КРОСИЛИ ОВАМО СКИТНИЦЕ!

КО ЗНА... МОЖДА СУ ХТЕЛИ ДА МИ ОПЉАЧКАЈУ ИМАЊЕ!

ГРИМОВА ДЕЦА, БЈОРН И ГУАРИД НИСУ НИ ПРОЗБОРИЛИ ЗАПАЊЕНИ ОЧЕВИМ ПОСТУПКОМ...

БАНДЕ РАЗБОЈНИКА КРСТАРЕ ЗЕМЉОМ! НИКОМ НЕ ТРЕБА ВЕРОВАТИ...

МОРАЌЕМО НЕКОЛИКО НОЌИ ДА ПРЕСПАВАМО НА ОБАЛИ... И ДА СЕ ХРАНИМО РИБОМ!

И СВЕ ТО ЗБОГ ОНОГ ГРИМА! КАКВЕ ЛИ ТВРДИЦЕ... СЛАТКО БИХ МУ ПРЕБИО РЕБРА!

ТЕ ВЕЧЕРИ ЈЕ ГРИМ, УЗЕВШИ ШТИТ И МАЧ, КРЕНУО ДА ВИДИ ШТА СЕ ДОГАЂА НА ОБАЛИ...

ОДИНОВИХ МИ ВУКОВА, ИДЕМ ДА ВИДИМ ДА МЕ НЕ ПОКРАДУ!

НИСИ МИ ПОТРЕБАН, СИНЕ!

ГУДРИД, ТВОЈ ОТАЦ СЕ ЈОШ НИЈЕ ВРАТИО... А ГАВРАНОВИ ГАЈУ НАД ШУМОМ!

ЈЕДАН СЛУГА ОТКРИО ЈЕ ГРИМОВО ТЕЛО НА ИВИЦИ БЕЛОВЕ ШУМЕ.

УБИЈЕН... ОНИ СУ ГА УБИЛИ!

ЗА ФРЕДЛИС И ЊЕНОГ СИНА НИЈЕ БИЛО СУМЊЕ...

ОНИ ВИКИНЗИ ОД ЈУЧЕ ОСВЕТИЛИ СУ МУ СЕ...!

МАЧ МОГА ОЦА САДА ЈЕ МОЈ! ЗНАМ ШТА МИ ЈЕ ДУЖНОСТ!

ГРУПА НАОРУЖАНИХ МОМАКА! ЧИНИ МИ СЕ ДА ПРЕПОЗНАЈЕМ ОНОГ ЖУТОКЉУНЦА...

КУКАВИЦЕ! УБИЦЕ!
ЈЕДАН ОД ВАС
ЈЕ УБИО МОГ
ОЦА!

ЗАР ВАС
ЈЕ ПОСЛАО
БОГ СМРТИ?

КРВ
ТРАЖИ
КРВ!

НЕ РАЗУМЕМ ТВОЈУ ОПТУЖ-
БУ, МЛАДИКУ! МИ НИСМО
УМЕШАНИ У ТО УБИСТВО!

ЛАЖЉИВЦЕ!
САЧЕКАО СИ ОЦА У
ЗАСЕДИ И УБИО ГА!

БЕЗУМНИЦЕ! ЗАР
НЕ РАЗУМЕШ ШТО
ТИ ГОВОРИМ! ЈОШ
СИ ГОЛОБРАД
А...

ФАР-ФАРЕР ЈЕ
СПРЕМНО ДОЧЕ-
КАО НАПАД...

ЗАР ТРЕБА
ДА ВАМ РАЗ-
БИЈЕМ ГЛАВЕ,
ПА ДА РАЗУ-
МЕТЕ!

УБИО
СИ МИ
ОЦА! СИГУ-
РАН САМ У ТО
КАО ШТО САМ СИГУРАН
ДА СЕ ЗОВЕМ БЈОРН!

ПРЕМЛАД
СИ ЗА ОВАКВУ
ИГРУ БЈОР-
НЕ!

ДОСТА БИТКЕ! ВАШ МЛА-
ДИ ГОСПОДАР ЈЕ У МОЈИМ
РУКАМА! НЕКУ ВИШЕ
ДА ТРПИМ УВРЕДЕ!

ПОКИ БУ ТВОЈОЈ КУЉИ,
БЈОРНЕ! ВЕРУЈУ ЛИ И ТВО-
ЈА МАЈКА И СЕСТРА ДА
САМ ЈА УБИЦА?

ДА... СВАКАКО!
И ЈА БУ ТО УВЕК
ВЕРОВАТИ... И ТВОЈЕ РЕ-
СИ НЕКЕ НИШТА ИЗМЕНИ-
ТИ! АЛИ, МОЈ ОТАЦ ЊЕ
БИТИ ОСВЕКЕН...
ОСВЕКЕН!

ГРИМОВИ ЉУДИ СУ
ПОСЛУШАЛИ И
ПРЕКИНУЛИ БОРБУ.
СУЗЕ БЕСА СЛИВАЛЕ
СУ СЕ НИЗ БЈОРНОВО
ЛИЦЕ И РАГНАР
ЈЕ СХВАТИО ДА
ГРИМОВ СИН НЕ
ВЕРУЈЕ
ЊЕГОВИМ
РЕЧИМА...

ШТА ТРА-
ЖИШ ОВДЕ, УБИЦО!
ДОШАО СИ ДА ВРЕЂАШ МОЈУ
ТУГУ... ДА СЕ НАСЛАЂУЈЕШ
МОЈИМ БОЛОМ...

НИСАМ УБИО
ГРИМА! БИО САМ НА ОБА-
ЛИ СА СВОЈИМ ЉУДИ-
МА! НИКО ОД НАС НИ-
ЈЕ НАПУШТАО БРОД!

УДОВИЦА ЈЕ
ЗАКУКАЛА...

НЕКА
ЊЕГОВА КРВ
ПАДНЕ НА ТВО-
ЈУ ГЛАВУ!

ШТА
ВАМ...!?

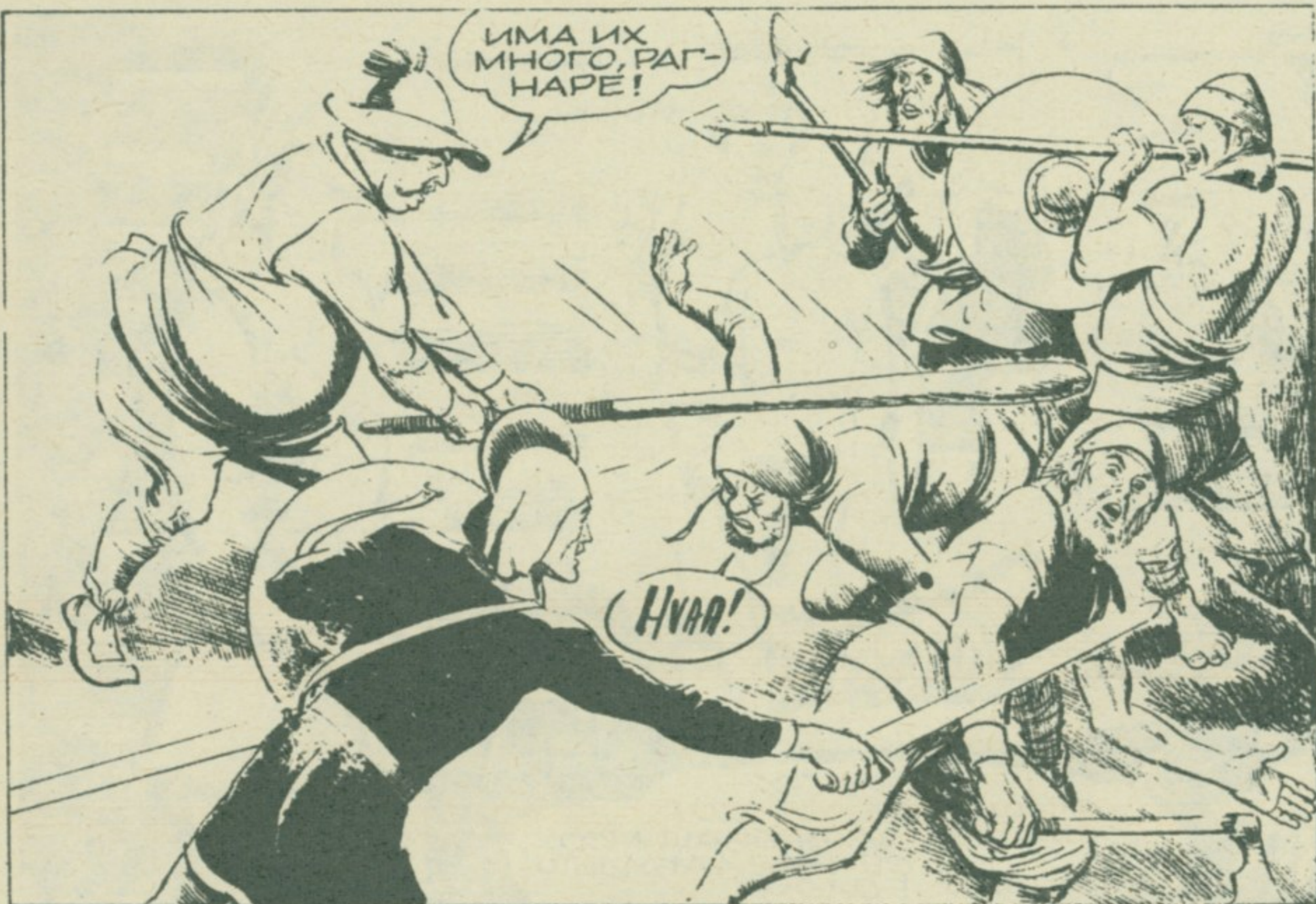
ОСВЕТИМО ГРИМА!
СМРТ!
СМРТ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ У ОДАЈУ СУ НАВАЛИЛИ ГРИМОВИ МОМЦИ РЕШЕНИ ДА ОСВЕТЕ ГОСПОДАРА!

О! НЕКА ЛИХ ЦРВЕНИ БОГ СМРТИ ПОГОДИ СВЕ ОДЈЕДНОМ!

ТВОЈ МАЦ, БЈОРНЕ! ОВОГ ПУТА НАМ НЕЋЕ УМАЊИ!

ИМА ЛИХ МНОГО, РАГНАРЕ!

НВАА!

ОПЕТ ВАМ КАЖЕМ: НИСАМ КРИВ ЗА ГРИМОВУ СМРТ!

ТАКО МИ СВИХ ТРОЛОВА, ТО ЈЕ ИСТИНА! ФРЕДДИС, СМРТ МУЖА СТАВИ НА МОЈ РАЧУН...

ЗАР МЕ НЕ ПОЗНАЈЕШ, ФРЕДДИС ЈА САМ ТОРВАЛ, ЛОВАЦ И ГОСПОДАР ФАРСУНДА. ПРОШЛЕ ЗИМЕ САМ ПРОВЕО ТРИ ДАНА ПОД ТВОЈИМ КРОВИМ!

СВИДЕЛО МИ СЕ ВАШЕ ИМАЊЕ!
АЛИ ДА БИ МИ ПРИПАЛО
ТРЕБАЛО ЈЕ ДА УБИЈЕМ
СОПСТВЕНИКА!

И УСУЂУЈЕШ СЕ ДА СЕ ТИ
МЕ ХВАЛИШ, ТОРВАЛЕ? ОВО
ИМАЊЕ НИЈЕ ОСТАЛО БЕЗ
ГОСПОДАРА! ОНО ПРИГЛА
ДА БЈОРНУ И ГУДРИД...

БЈОРН ЈЕ ЈОШ ДЕТЕ... А
ГУДРИД ЋЕ МИ ПОСТАТИ ЖЕ
НА... ОДЛУЧИО САМ!

НИКАДА!
ПРЕ
СМРТ...

БЕДНИКЕ!
ЗАСЛУЖИО
СИ СМРТ!

АЛИ ТОРВАЛ ЈЕ
ЛАКО ОДЕМО
УДАРА...

НАСРЕШ
КО МУШИЦА!
САВЕТУЈЕМ ТИ
ДА ТО ДРУГИ
ПУТ НЕ ПОКУ
ШАВАШ!

СЛУЧАЈ СЕ ВИШЕ НИЈЕ
ТИЦАО РАГНАРА...

ХАЈДЕМО, ФАР-
ФАРЕРЕ! ВЕЈ СМО
ИЗГУБИЛИ
ДОСТА ВРЕ-
МЕНА!

И БОЉЕ
ЈЕ ДА ОДЕТЕ,
ВИКИНЗИ! МИ
ОВДЕ ТРЕБА ДА
СВРШИМО ЈЕДАН
ПОСАО!

НИШТА НАМ
ДРУГО И НЕ ОС-
ТАЈЕ... ТОРВАЛ
И ЊЕГОВИ КРВ-
НИЦИ ИСКЛИ
БИ НАС НА
КОМАДЕ!

ТОРВАЛ СЕ ИСПРСИО ПРЕД УДОВИЦОМ...

ТВОЈА КЋИ БИ-
БЕ МОЈА ЖЕНА...
А ЊЕНО ИМАЊЕ
МОЈЕ ИМАЊЕ.
СЕМ АКО НЕ НАЂЕШ
ЗАТОЧНИКА КОЈИ
БИ СЕ СА МНОМ
БОРИО!

ПОЗНАТ ТИ ЈЕ ЗАКОН
ХОЛМГАНГА, ЖЕНО! ЈА
СЕ ДРЖИМ ТОГ СТАРОГ
НОРВЕШКОГ ОБИЧАЈА

ХОЛМГАНГА ЈЕ БИО
ДВОБОЈ МАЧЕВИМА.
ПОБЕДНИК ЈЕ СТИЦАО
ПРАВО ДА ПРИСВОЈИ
ЦИТАВО ИМАЊЕ ПОБЕ-
ЂЕНОГ...
ТОРВАЛ ЈЕ ИГРАО СИ-
ГУРНУ ИГРУ...

ДАЈЕМ ТИ ЧЕТИ-
РИ ДАНА ДА НАЂЕШ МЕГ-
ДАНЦИЈУ! АКО ЗА ТО
ВРЕМЕ НИКОГ НЕ НА-
ЂЕШ... ЈА ПОСТАЈЕМ
ГОСПОДАР
ОВЕ КУ-
ЋЕ!

ПРОК-
ЛЕТНИЦЕ!
АХ, КАД БИХ
САМО ЈА МО-
ГАО ДА МУ
ИЗИЂЕМ
НА МЕГ-
ДАН!

ОХ!
ОЧЕ... ОЧЕ!

КРЕНУЋЕМО КОД СУСЕДА,
БЈОРНЕ! УЛФ, СВЕН, АЈНАР...
ДОБРО БАРАТАЈУ МА-
ЦЕМ! ВАЉДА ЋЕ СЕ
НЕКО СУПРОСТА-
ВИТИ ТОРВАЛУ!

ТОРВАЛ ЈЕ СТРАХ
И ТРЕПЕТ ЗА СВЕ, МАЈ-
КО! СВИ ГА СЕ БОЈЕ!

ТОРВАЛ СЕ ВЕЋ ПОНАШАО
КАО ГОСПОДАР КУЋЕ.
ИЗАБРАО ЈЕ ИЗ
ТОРА НАЈДЕБЉЕГ
ОВНА...

ЕВО МЕ-
СА ЗА ВЕЧЕ-
РУ, ЕРЛИНЕ!

ЗА ТРИ-ЧЕТИРИ ДАНА ДРАКАР ЋЕ БИТИ ОПРАВ-ЉЕН!

ЧУО САМ ДА ГРИМОВА УДОВИЦА ТРАЖИ ЗАТОЧНИКА ДА ТОРВАЛУ ИЗИЂЕ НА МЕГ-ДАН!

ТОРА МИ, НЕ БИХ СЕ КЛАДИО НА ОНОГА КО СЕ УСУДИ ДА СЕ БИЂЕ СА ТИМ БИКОМ!

ФРЕЈДИС И ЊЕН СИН ОТИШЛИ СУ УЛВУ КАЛВСОНУ

ХОЋЕШ ЛИ ДА УКРСТИШ СВОЈ МАЦ С ТОРВАЛОМ... КАО БРАНИЛАЦ МОЖЕ КУЋЕ?

НЕ! СТАРЕ РАНЕ НА РУЦИ МЕ МУЧЕ! НЕ МОГУ У ЊОЈ ДА ДРЖИМ НИ ВРЦ ВИНА!

И БРАДАТИ СВЕИ ЈЕ ОДБИО...

НЕ МОГУ ФРЕЈДИС! НАДГЛЕДАМ ИЗГРАДЊУ БРОДА...

А ЕНАР ЈЕ ВАЖИО ЗА ХРАБРОГ...

БИО СИ ГРИМОВ ПРИЈАТЕЉ! ЗАЈЕДНО СТЕ БРОДИЛИ МОРЕМ...

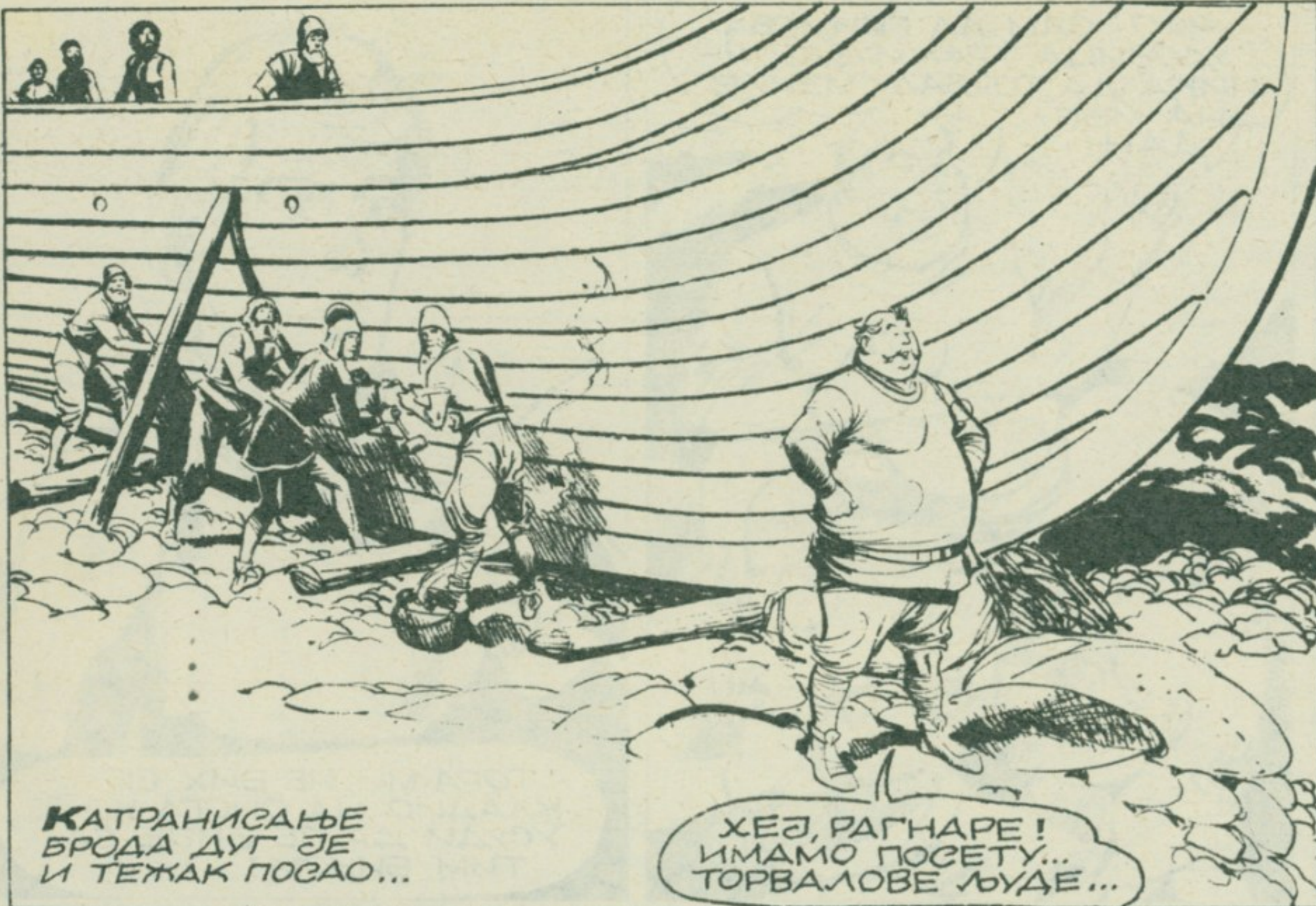

ЗНАМ... ЗНАМ! АЛИ, ЗАКЛЕО САМ СЕ ОДИЧУ ДА СЕ ВИШЕ НЕЋУ БОРИТИ... А ЕДАН ВИКИНГ НЕ КРШИ ЗАКЛЕТВУ!

БЈОРН ВИШЕ НИЈЕ ИЗДРЖАО...

СВИ СЕ БОЈИТЕ! ДРХТИТЕ ПРЕД ТОРВАЛОМ КАО ЛИШКЕ НА ВЕТРУ!

КАТРАНИСАЊЕ
БРОДА ДУГ ЈЕ
И ТЕЖАК ПОСАО...

ХЕЈ, РАГНАРЕ!
ИМАМО ПОСЕТУ...
ТОРВАЛОВЕ ЉУДЕ...

ТОРВАЛ
ВАМ ЗАВЛА
ДА СЕ ЗА ТРИ
ДАНА ГУБИ
ТЕ ОДАВ-
ДЕ!

КАЖИТЕ ТОРВАЛУ ДА НЕ
ПРИМАМ ОД ЊЕГА НАРЕЂЕ-
ЊА! ОТИЋИ БУ КАД БУДЕМ ХТЕО!

ПАЗИ ШТА ГОВО-
РИШ ИНАЧЕ РЕШ ТЕ
СВОЈЕ РЕЧИ ПРОГУТА-
ТИ ЗАЈЕДНО СА ЗУБИМА!

ЗАР! ДА
ВИДИМО И
ТО!

ФАР-ФАРЕР ЈЕ ЛИКОВАО.
НЕАКТИВНОСТ ГА ЈЕ ПРИ-
ТИСКАЛА...

БАШ
СТЕ МИ
ДОБРО
ДОШ-
ЛИ!

ТОРВАЛОВИ ИЗ-
СЛАНИЦИ ЛОШЕ
СУ СЕ ПРОВЕЛИ...

ЕВО МОГ
ОДГОВОРА...
И ВАМА И
ВАШЕШ ГОС-
ПОДАРУ!

ТОРВАЛ ЈЕ БИО СИГУРАН У УСПЕХ. ФРЕДИС НЕЋЕ НАЂИ МЕГДАНЦИЈУ...

ОДАВДЕ ПА ДО СТАВАНГЕРА МОЋЕ СЕ ИМЕ ИЗГОВАРА СА СТРАХОМ! ТРЧИШ ПРОТИВ ВЕТРА...

ХОЛМГАН-ГА ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ! АКО ТРЕБА... ЈА ЋУ УЗЕТИ МАЧ!

СИЛНОГ ЛИ МЕГДАНЦИЈЕ... ОХО-ХООООХО!

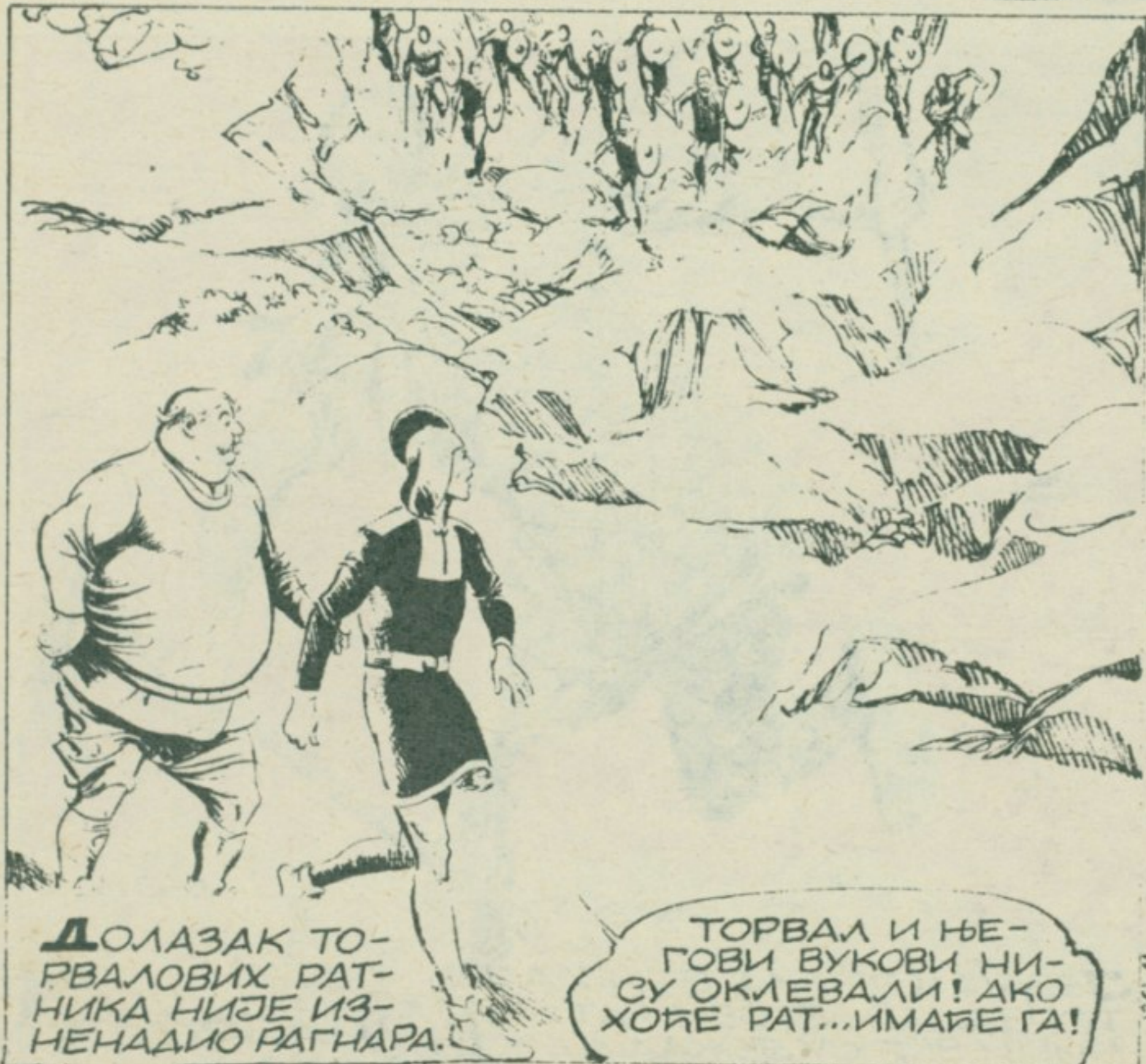
ТОРВАЛОВИ ЉУДИ ВРАТИЛИ СУ СЕ У БЕДНОМ СТАЊУ...

ВИКИНЗИ СУ НАС БАЦИЛИ У ВОДУ! И СМЕЈУ СЕ ТВОМ НАРЕЂЕЊУ!

ЗАЖАЛИЈЕ ЗБОГ ТОГА... ТАКО МИ ОДИНОВИХ ГАВРАНОВА!

ДОЛАЗАК ТОРВАЛОВИХ РАТНИКА НИЈЕ ИЗ НЕНАДАЈНО РАГНАРА.

ТОРВАЛ И ЊЕГОВИ ВУКОВИ НИСУ ОКЛЕВАЛИ! АКО ХОЋЕ РАТ... ИМАЋЕ ГА!

...И ВИКИНЗИ СУ ИМ КРЕНУЛИ У СУСРЕТ...

ТОРВАЛ СЕ ПОВУКАО...

И ОД ТОРВАЛА СЕ НАШАО ЈАСИ!

ТЕ НОКИ РАГНАР ЈЕ УТРОСТРУЧИО СТРАЖУ, АЛИ СЕ НОРВЕЖАНИ НИСУ ВРАТИЛИ.

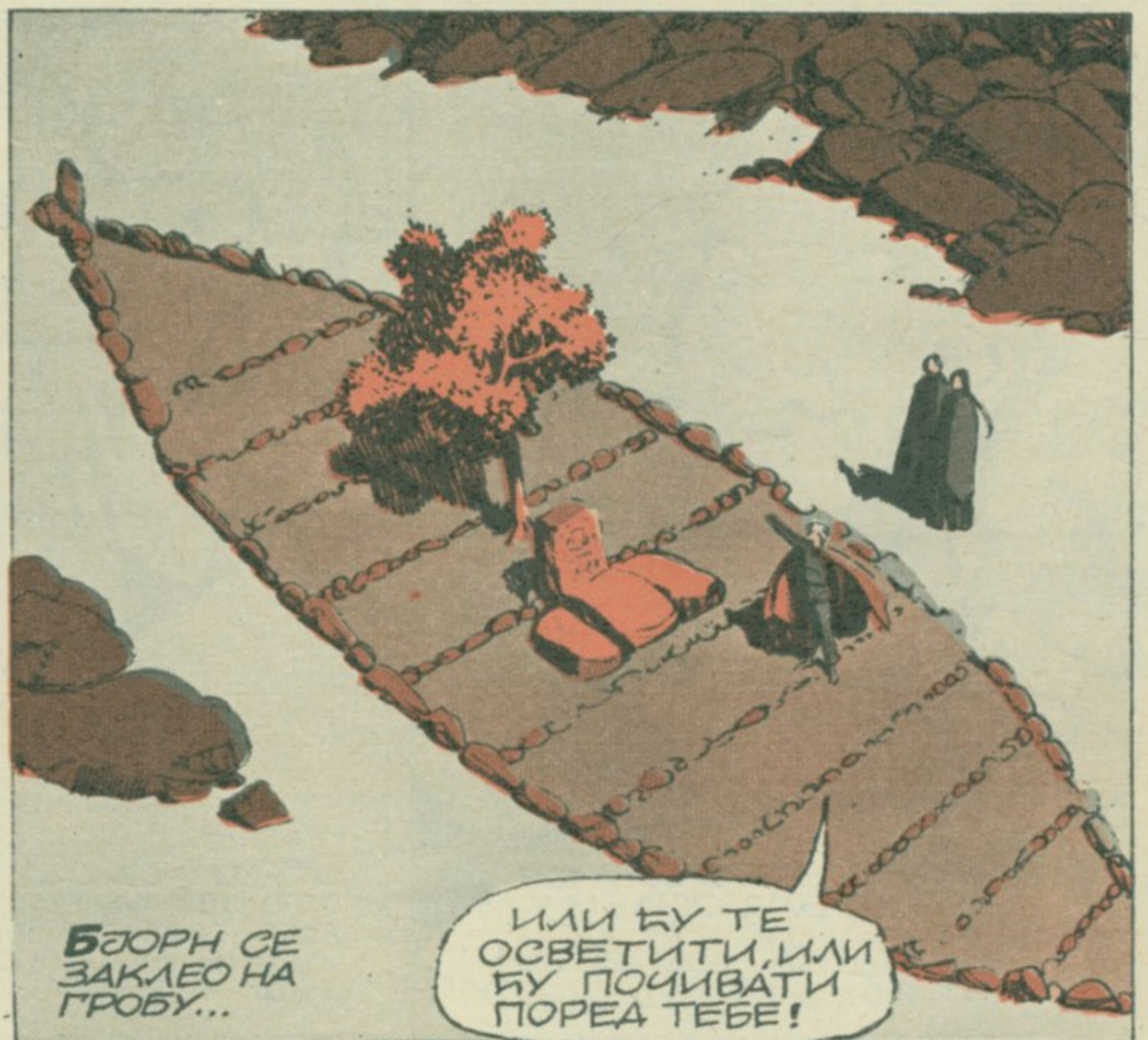

ДА СИ САМО ВИДЕЛА ВЕЛИКОГ ВИКИНГА! КРЕНУО ЈЕ ПРАВО НА ТОРВАЛА...

ШТЕТА ШТО ГА НИЈЕ УБИО БЈОРНЕ, ЈА НЕ МОГУ ВИШЕ...

ГРИМ ЈЕ САХРАЊЕН НА СВОМ ИМАЊУ ПОД ЈЕДНОМ ЈАБУКОМ. МНОГИ НЕКАДАШЊИ ПРИЈАТЕЉИ НИСУ ПРИСУСТВОВАЛИ...

БЈОРН СЕ ЗАКЛЕО НА ГРОБУ...

ИЛИ ЋУ ТЕ ОСВЕТИТИ, ИЛИ ЋУ ПОЧИВАТИ ПОРЕД ТЕБЕ!

ЈАДНИ МОЈ СИНЕ, ТИ СИ ЈОШ ДЕТЕ! ЗАР ДА И ТЕБЕ ИЗГУБИМ!

БОЉЕ ХРАБРО ДА ПОГИНЕМ БРАНЕЊИ СВОЈ ДОМ НО ДА ЖИВИМ У СРАМУ!

ГУДРИД НИЈЕ НИШТА КАЗАЛА. СВИ ПРИЈАТЕЉИ СПОСОБНИ ДА НОСЕ МАЧ ОДБИЛИ СУ ДА ИХ УЗМУ У ЗАШТИТУ.

ПОСТОЈАО ЈЕ ЈОШ ЈЕДАН. МОЖДА ЋЕ ОН...

БЈОРН ЈЕ ВЕЖБАО
С ЈЕДНИМ СЛУГОМ...

НАПАДАЈ,
БЈОРНЕ, НАСРКИ!
ДРЖИШ ТАЈ МАЧ
КАО ДА ЈЕ КАШИКА!

ТОРВАЛ ЈЕ ОД
РАНЕ МАЛО
ВУКАО НОГУ...

ХОКЕШ ДА
УМРЕШ БЈОР-
НЕ! ПРЕПО-
ЛОВИЉУ
ТЕ ПРВИМ
УДАРЦЕМ!

МАНИ МЕ
СЕ! МОЖА КИ
РАДИ ОНО
ШТО ЖЕЛИ!

ГДЕ ТИ ЈЕ
ККЕР, ФРЕЈ-
ДИС. ЛЕПА ГУ-
ДРИД СЕ ЉУ-
ТИ НА СВОГ
ВЕРЕНИКА!?

ДОБРО ФРЕЈДИС!
АЛ' НЕ ЗАБОРАВИ!
ОСТАЛА СУ ТИ ЈОШ
САМО ДВА ДАНА ДА
НАЂЕШ МЕГДАНЦИЈУ!

ГУДРИД СЕ
УПУТИЛА ПРАВО
РАГНАРУ. ЊЕНО
ЛИЦЕ БИЛО ЈЕ
СУШТА ТУГА...

НЕКА
ТЕ МОЈ
ДОЛАЗАК
НЕ СУДИ!
ТИ СИ
МИ ПОСЛЕ-
ДЊА НА-
ДА...

МОЈ МАЛИ БРАТ
НАМЕРАВА ДА ТОРВА-
ЛУ ИЗИЂЕ НА МЕГДАН...
А НИ МАЧ НЕ УМЕ ДА
ДРЖИ!

ГУДРИД ЈЕ БРИЗ-
НУЛА У ПЛАСИ И
РАГНАР ЈЕ МОРАО
ДА ЈОЈ ИЗВЛА-
ЧИ СВАКУ
РЕС.

ДОШЛА ЈЕ ДА
ГА ЗАМОЛИ ДА
СЕ МЕСТО ЊЕ-
НОГ МАЛОГ
БРАТА
БОРИ
У
ХОЛМГАНГИ...

ПОКИ
БУ, ГУДРИД,
АЛИ ПРЕ МЕ
ГДАНА НИКО
МЕ НИ РЕЦИ!
СИК НИ БЈОР-
НУ! НЕКА ИЗ-
НЕНАЂЕЊЕ
БУДЕ ПОТ-
ПУНО!

ТОРНВАЛ ЈЕ СТУПИО
НА ПОПРИШТЕ ВИТЛА-
ДУБИ МАЧЕМ...

ПА?
ГДЕ ЈЕ МОЈ
ПРОТИВНИК?

ОДИНОВОГ
МИ КОПЉА..!

ЕВО ДУНА-
КА КОЈИ ЋЕ
БРАНИТИ НА-
ША ПРАВА! ВИ-
КИНГ РАГНАР!

ТОРНВАЛ ЈЕ
МАЛО УСТУКНУО
КАД СЕ РАГНАР
ПОЗАВИО НА
ЧЕЛУ
СВОЈИХ ЉУДИ...

ВИДЕ-
ЋЕМО ШТА
ВРЕДИ ТА
СКИТНИ-
ЦА ПО МО-
РИМА!

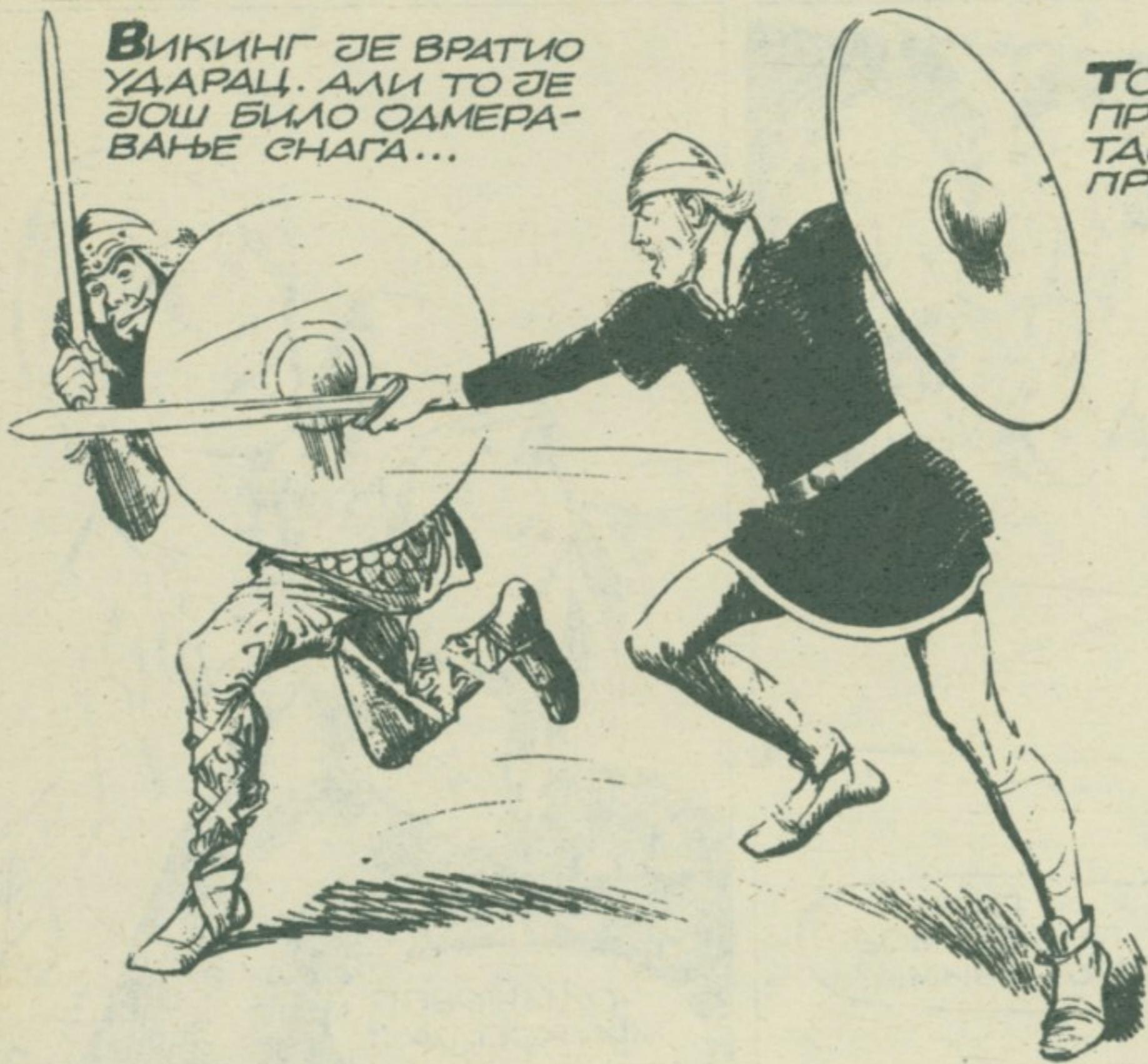

ЈЕДНО
ЈЕ СИГУРНО, ТОР-
ВАЛЕ! НЕЋЕШ ВИДЕ-
ТИ МОЈЕ ПЕТЕ КАО
ШТО САМ ЈА ВИДЕО
ТВОЈЕ... КАД СИ БЕЖАО
ОД СТРЕЛА!

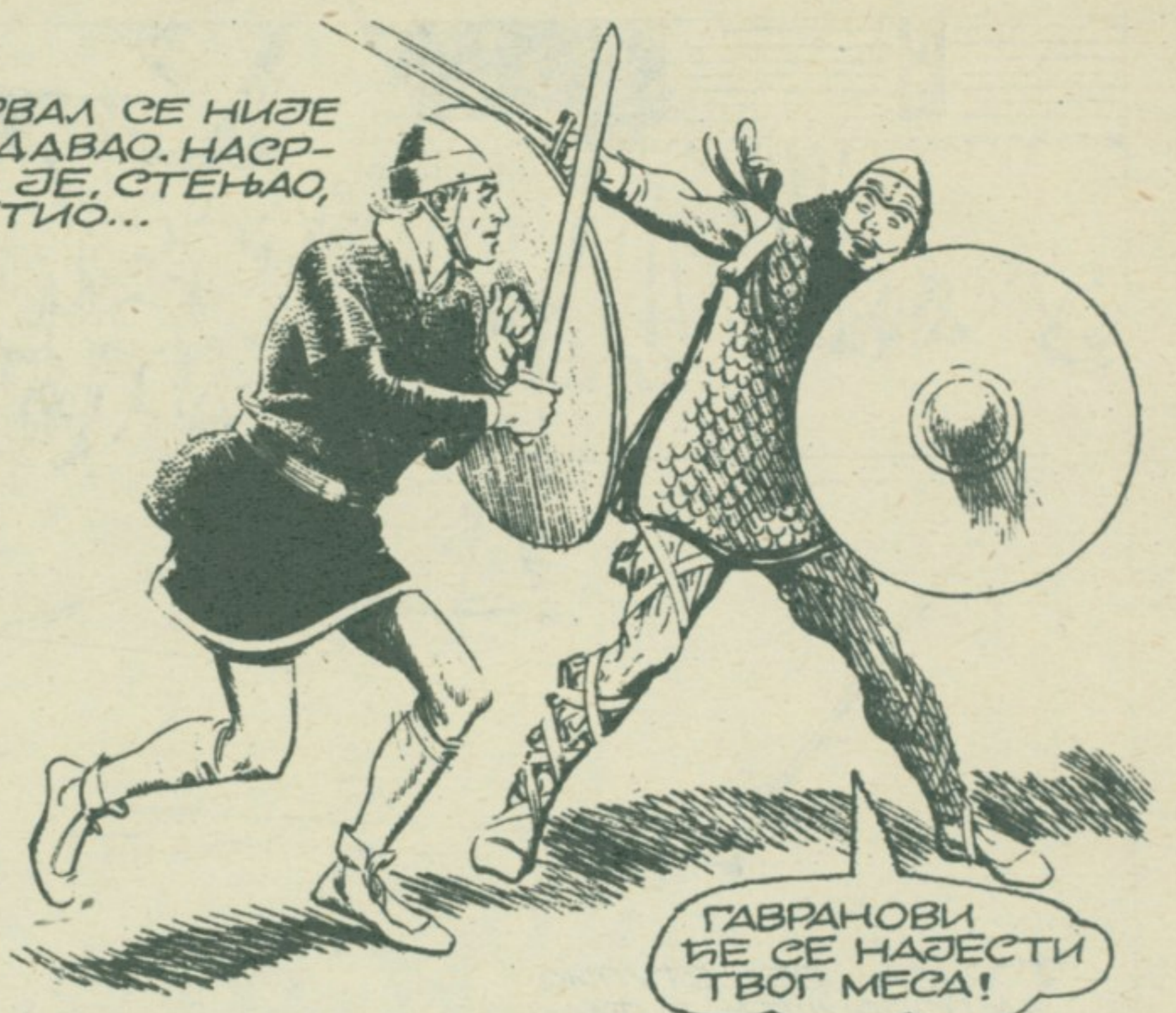

ПРВИ НАСРТАЈ БИО ЈЕ БРЗ, НЕМИЛОСРДААН...

КАКО СИ УСПЕЛА... ПОСЛЕ ОНИХ
НАШИХ ТЕШКИХ
ОПТУЖБИ?

ВИКИНГ ЈЕ ВРАТИО
УДАРАЦ. АЛИ ТО ЈЕ
ЈОШ БИЛО ОДМЕРА-
ВАЊЕ СНАГА...

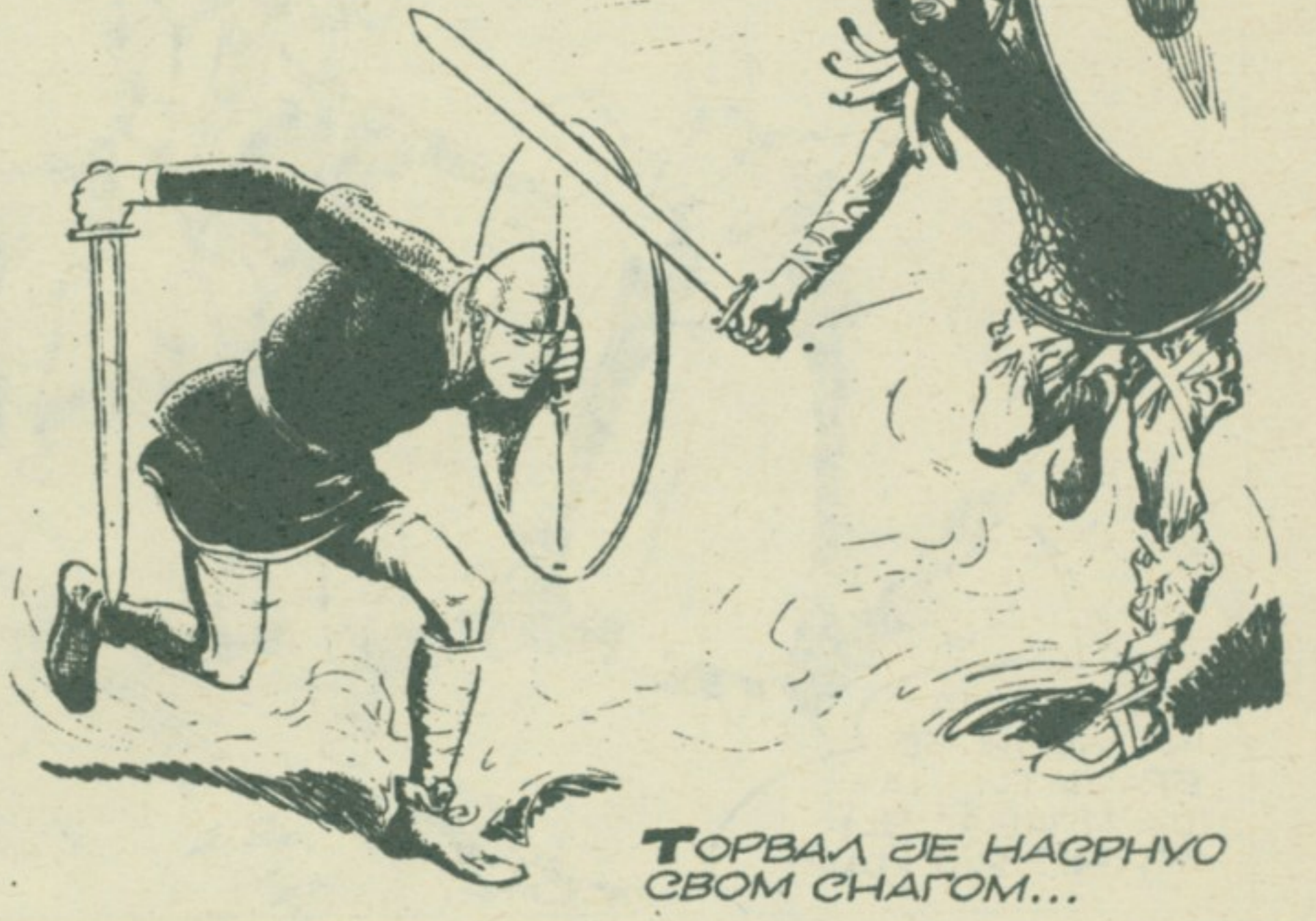
ТОРВАЛ СЕ НИЈЕ
ПРЕДАВАО. НАСР-
ТАО ЈЕ, СТЕЊАО,
ПРЕТИО...

ГАВРАНОВИ
ЋЕ СЕ НАЈЕСТИ
ТВОГ МЕСА!

ХЕЕЈВАА!

НАПАДАЛИ СУ И ПОВЛА-
ЧИЛИ СЕ, АЛИ НИЈЕДАН
ЈОШ НИЈЕ КРОЧИО ВАМ
ОБЕЛЕЖЕНОГ БОРИЛИШ-
ТА... ШТО БИ ЗНАЧИЛО
ПОРАЗ.

ТОРВАЛ ЈЕ НАСРХУО
СВОМ СНАГОМ...

МАЧ ЈЕ ФИЈУКНУО...

КРАНЕ

ОД ТЕЖИНЕ УДАРЦА
ВИКИНГ ЈЕ ПАО...

ТАКО МИ ВЕ-
ЛИКОГ ОДИНА...
ГОТОВ СИ!

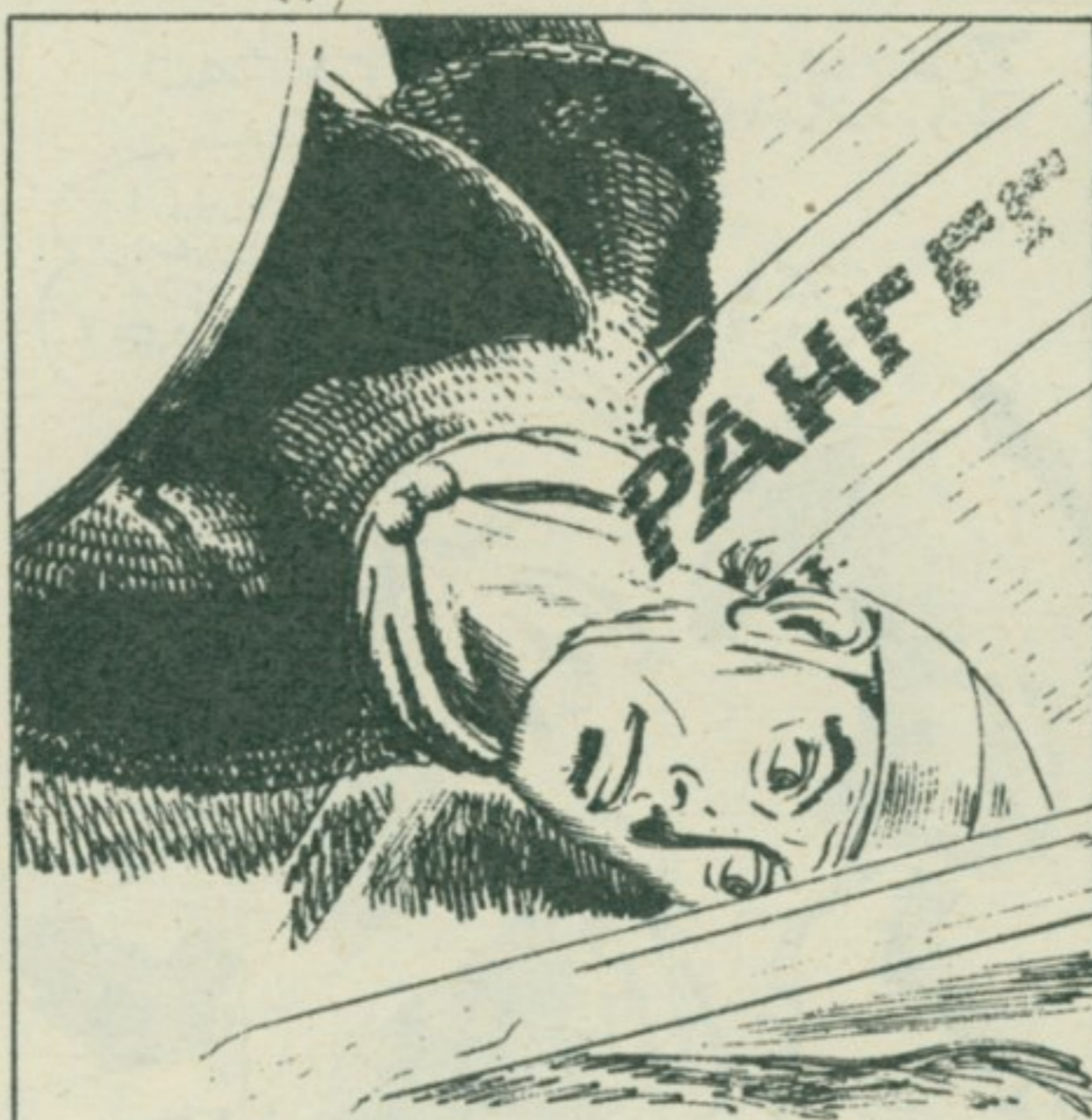
ВРЕМЕ КАО ДА ЈЕ СТАЛО...

ОХ! НЕ!

ВИДРИН УДАРАЦ,
РАГНАРЕ!

КАД СЕ ВИДРА СРУШИ
НА ЗЕМЉУ, ОКРЕКЕ СЕ
НА БОК...

УДАРАЦ ЈЕ ЗА ДЛАКУ
ПРОМАШИО...
ВИДРИНА ТАКТИКА ГА
ЈЕ СПАСЛА...

БОЉЕ ДА СЕ
НИСИ МЕШАО
У МОЈЕ ПО-
СЛОВЕ!

ТОРВАЛ ЈЕ
ПОВЕЩЕО...

РАГНАР СЕ ДИГАО...

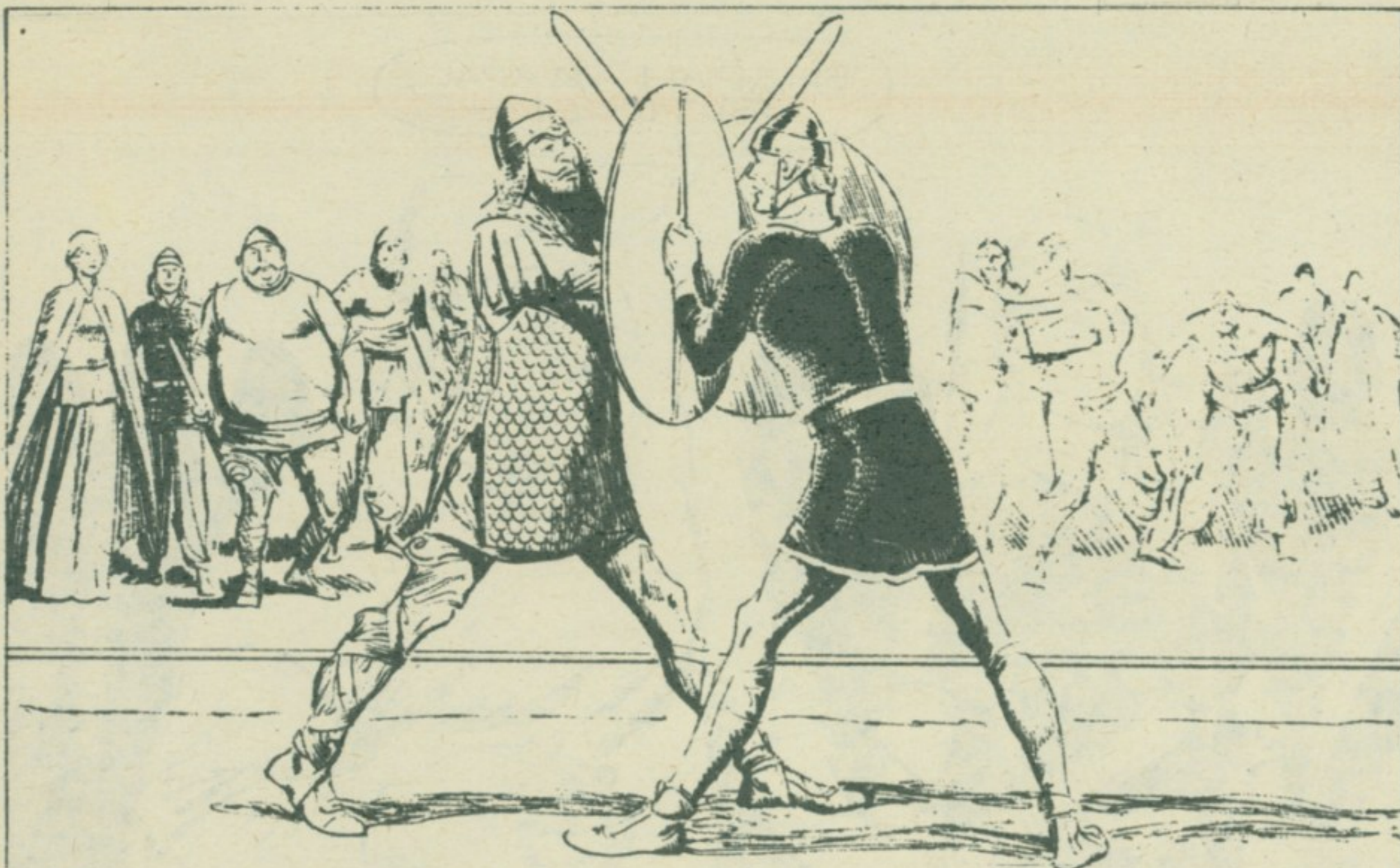

ПОСЛЕ-
ДЊИ ПУТ
ТИ КАЖЕМ
ДА РАЗМИСЛИШ
И ОДУСТАНЕШ ОД
СВОЈЕ НАМЕРЕ... ДА
ПРИГРАВИШ ГРИМО-
ВО ИМАЊЕ!

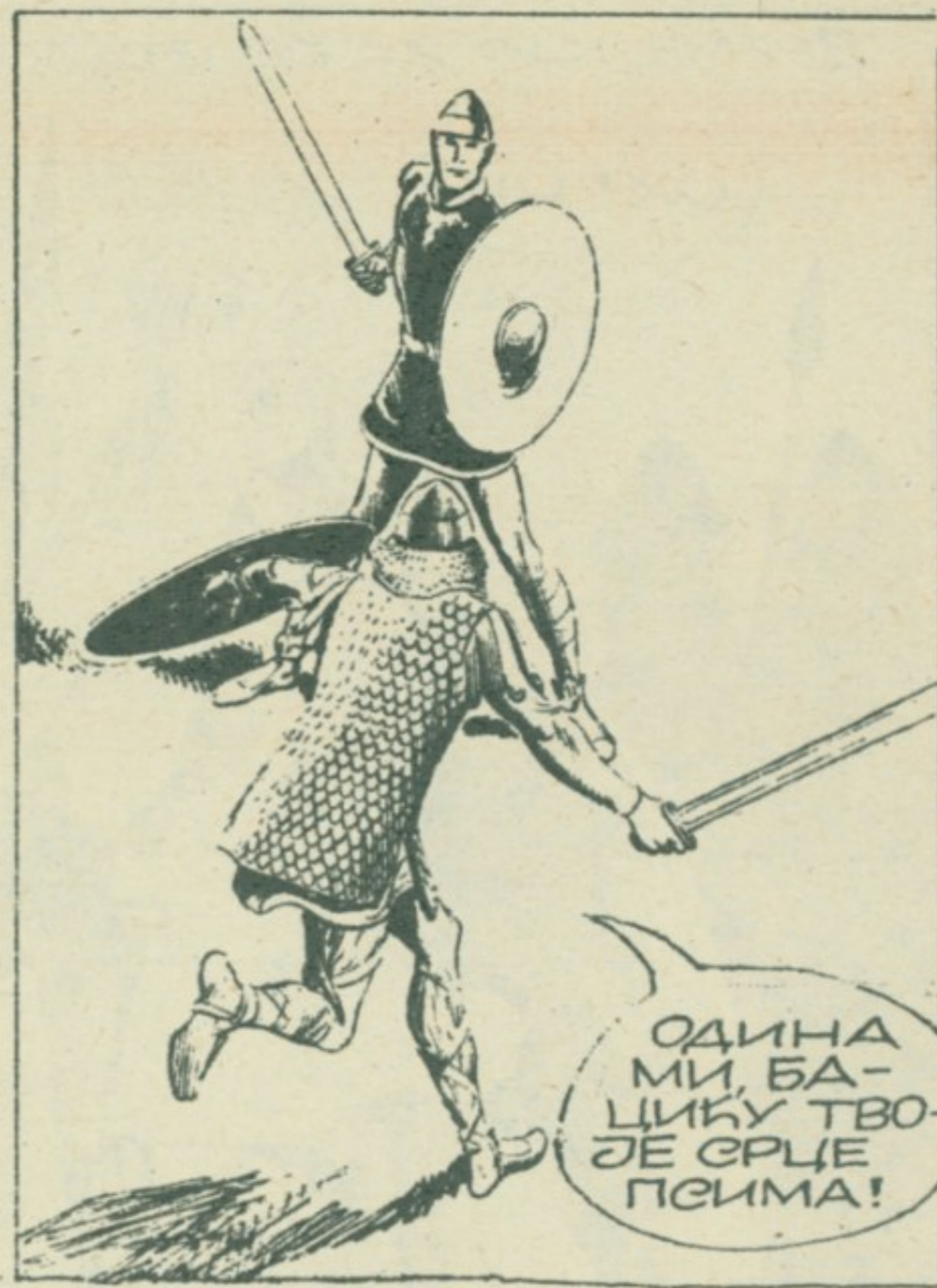

ТОРВАЛ ЈЕ
СКОЧИО
КАО
ОПЕЧЕН
УСИЈАНИМ
ГВОЖЂЕМ...

ЈАСНО МИ ЈЕ
И ТИ СИ БАЦИО
ОКО НА ТО
ИМАЊЕ!

СВИ СИ ОСЕКАЛИ ДА ЋЕ СЕ ОВАЈ СУДАР ЗАВРШИТИ СМРКУ ЈЕДНОГ ОД ДВОЈИЦЕ БОРАЦА.

ОДИНА МИ, БАЦИКУ ТВОЈЕ СРЦЕ ПЕИМА!

ВИКИНГ ЈЕ СПРЕТНО ИЗБЕГАО УДАРАЦ. ЧЕКАО ЈЕ ТРЕНУТАК ДА ТОРВАЛА МРЖЊА ПОТПУНО ЗАСЛЕПИ. УДАРИО ГА ЈЕ У СЛАБИЊУ.

ТОРВАЛ СЕ ЗАТЕТУРАО ОД УДАРЦА И...

БАЦИ МАЧ, ТОРВАЛЕ!

...ТЕТУРАЈУКИ СЕ РАВЕКАО ЈЕ МАЧЕМ УЖЕ КОЈЕ ЈЕ ОИВКИВАЛО БОРИЛИШТЕ.

БАЦИ МАЧ! ВИШЕ СЕ НЕ МОЖЕШ БОРИТИ!

МЕСТА!

ШТА ЛИ НАМЕРАВА? ИЗБЕЗУМЉЕН ЈЕ!

С ТОМ РАНОМ НЕЋЕ ДАЛЕКО СТИЊИ!

ТОРВАЛ СЕ УПУТИО МАЛОЈ БРВНАРИ КОЈА ЈЕ СЛУЖИЛА КАО САУНА И ГДЕ ЈЕ ВАТРА СТАЛНО ГОРЕЛА. ЗА СОБОМ ЈЕ ЗАКЉУЧАО ВРАТА...

ВАЉДА ХО-
ЋЕ ДА ОПЕРЕ
РАНУ?!

НЕШТО
СМЕ-
РА!

ПАЗИ НА ТОРВАЛОВЕ
ЉУДЕ, ФАР-ФАРЕРЕ! И НЕ-
КА НАШИ ДРЖЕ ЗАПЕ-
ТЕ СТРЕЛЕ!

ТОРВАЛОВ ПОРАЗ УГАСИО
ЈЕ БОРБЕНОСТ ЊЕГО-
ВИХ РАТНИКА.
МИСЛИЛИ СУ САМО КА-
КО ДА ШТО БРЖЕ ПОВЕ-
ГНУ НЕ МАРЕКИ ШТА
ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ ЊИ-
ХОВОМ ВОЂИ...

ТОРВАЛ ЈЕ ИЗРУЧИО ЖАР
НА ГОМИЛУ СЛАМЕ И СУ-
ВИХ ГРАНЧИЦА...

НЕЌЕ
МЕ ВИДЕТИ
КАКО УМИ-
РЕМ!

НЕЌУ
ИМ ПРУЖИТИ
ТО ЗАДОВОЉ-
СТВО!

ЗАПАЛИО
ЈЕ КУПА-
ОНИЦУ...

ВАТРА ЈЕ БУКНУЛА И
ЗАХВАТИЛА БРВНАРУ...

А! АХХАА!
НЕЌЕ СЕ
МЕНИ НИКО У
ЛИЦЕ СМЕЈАТИ!

БРЕНАРА СЕ ПРЕТВОРИЛА У ПРАВУ ЛОМАЧУ. ТОРВАЛ ЈЕ ИЗБРАО СМРТ КРАЉЕВА МОРА КОЈИ СУ СЕ СПАЉИВАЛИ У СВОЈИМ ДРАКАРИМА...

ЕТО, БЈОРНЕ!
САД СИ ГОСПО-
ДАР СВОГ
ДОМА!

ЗАХВА-
БУДУЋИ
ТЕБИ!

ПОЛОВИНА НА-
ШИХ ДОБАРА СА-
ДА ЈЕ ВАША! И
ЈА СЕ НАДАМ ДА
СЕ СВИЊАТЕ
МОЈОЈ
КЋЕРИ!

ФРЕДДИС СЕ
НИЈЕ БАРАЛА...

БЈОРН ЈЕ ЈОШ
МЛАД! ОД ВАС
ЋЕ МНОГО НАУ-
ЧИТИ! ПРИХВА-
ТАТЕ ЛИ?

МОРЕ ЈЕ МОЈ ЈЕДИ-
НИ ДОМ, ФРЕДДИС!
ВЕРУЈТЕ, БЈОРН ЋЕ
БРЗО ПОРАСТИ, А
ГУДРИД ЋЕ ЛА-
КО НАЋИ ДОБ-
РОГ МУЖА!

ФАР-ФАРЕР ЈЕ ДОШАО ДА
ЈАВИ ДА СУ ТОРВАЛОВИ
ЉУДИ ПОБЕГЛИ КАО УП-
ЛАШЕНИ ЗЕЧЕВИ... И ДА
ПОСИЊЕ ДА ДУВА ПОВО-
ЉАН ВЕТАР... ДА ТРЕБА
ПОМИШЉАТИ НА ОДЛА-
ЗАК.

МИ СМО МОРЕ-
ПЛОВЦИ, РАГНАРЕ,
ВЕРУЈ МИ! НИ-
СМО РОЂЕНИ
ДА ГАЉИМО
ЈЕЧАМ И
КУПУС...

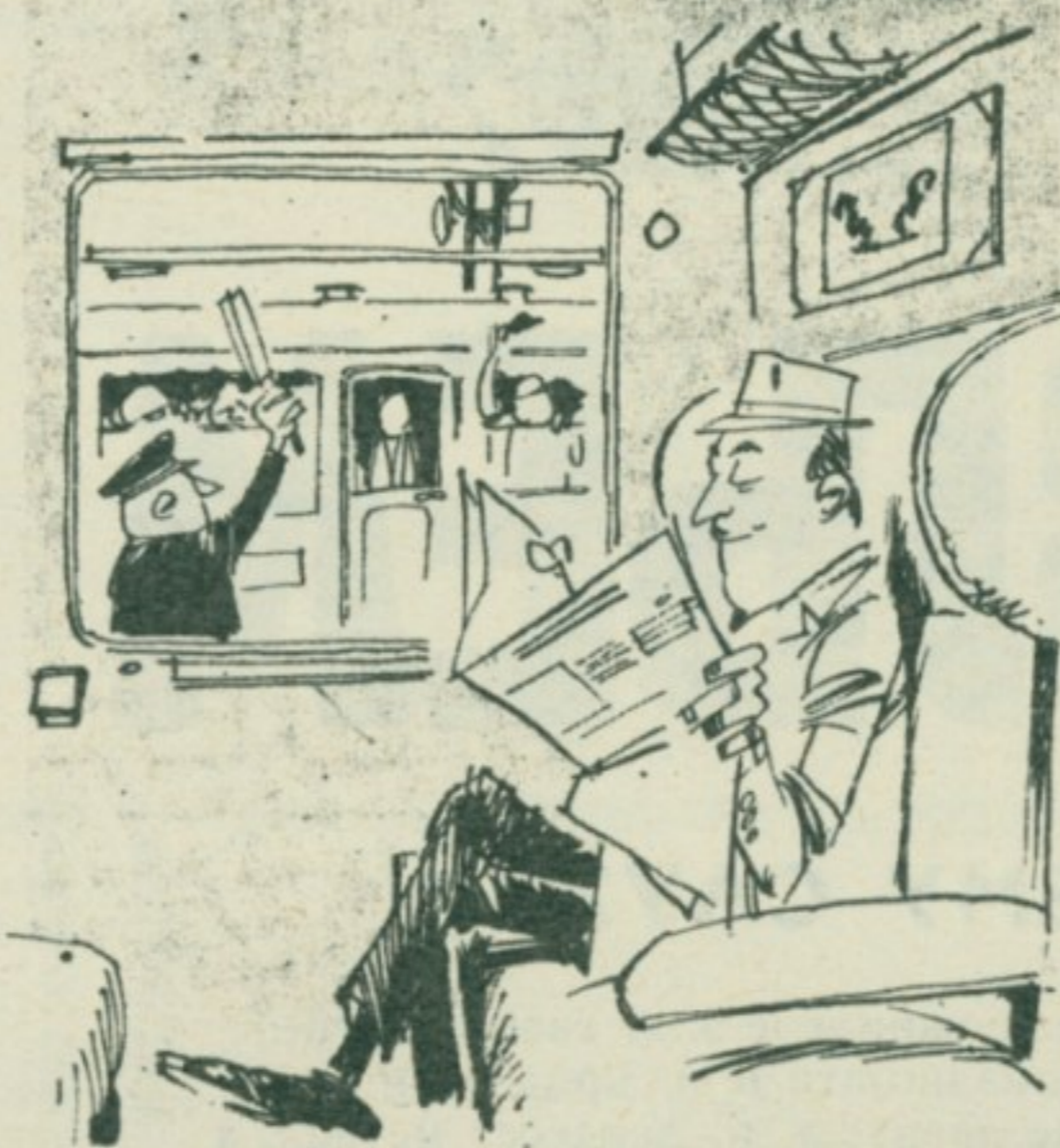
КАКО ИЗГУБИТИ ВОЗ?

ПОСТОЈИ ХИЉАДУ НАЧИНА ДА СЕ ИЗГУБИ ВОЗ! ПРИКАЗАЊЕМО САМО НЕКЕ ОД НИХ ЈЕР СЕ... ИКУРИМО НА ВОЗ...

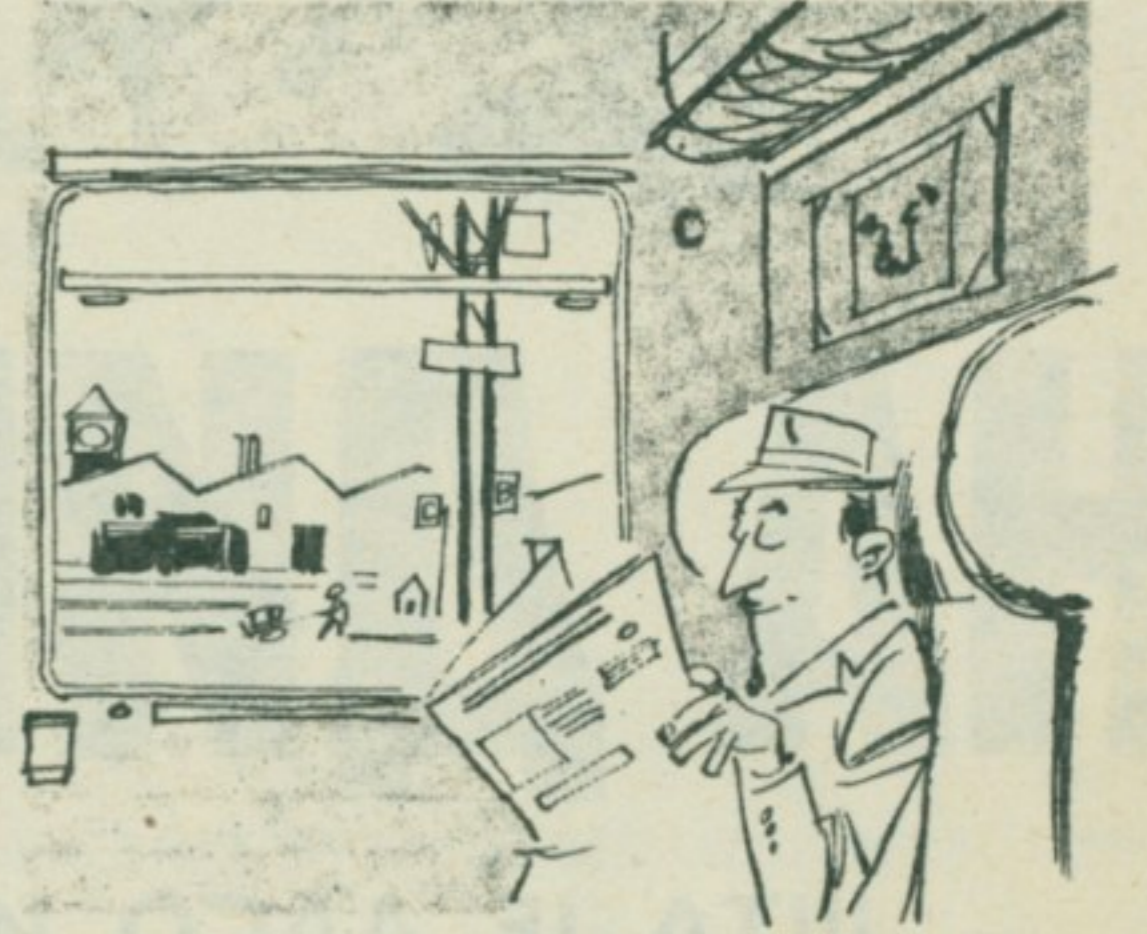
1. СЛУЧАЈ: ПУТНИК ЈЕ, ДА НЕ БИ ЗАКАСНИО, ДОШАО РАНО НА СТАНИЦУ...

... ЗАУЗЕО ЛЕПО МЕСТО ПОРЕД ПРОЗОРА И...

...ИПАК ИЗГУБИО ВОЗ!

... ЈЕР ВОЗ У КОЈИ ЈЕ ОН УШАО УОПШТЕ НИЈЕ БИО ОНАЈ У КОЈИ ЈЕ ТРЕБАЛО ДА УЋЕ.

2. СЛУЧАЈ: НЕ, ПРИЈАТЕЉУ, НИСАМ УШЛА ЈЕР МИ МОЈ СЕСТРИН ТРАЖИ МЕСТО...

...У УГЛУ... ГДЕ НЕМА ПРОМАЈЕ
ОХ! ОН ЈЕ ВЕЋ УНЕО МОЈ ПРТЉАГ!
ПАЖЉИВ ЈЕ СТРАШНО, СРЦЕ ТЕТКИНО!

НАШАО САМ ТЕТКИНЕ...

ПРИМЕДБА: СЕСТРИН НЕ ПУТУЈЕ!

3. СЛУЧАЈ: ПУСТИТЕ МЕ ДА ПРОЂЕМ!

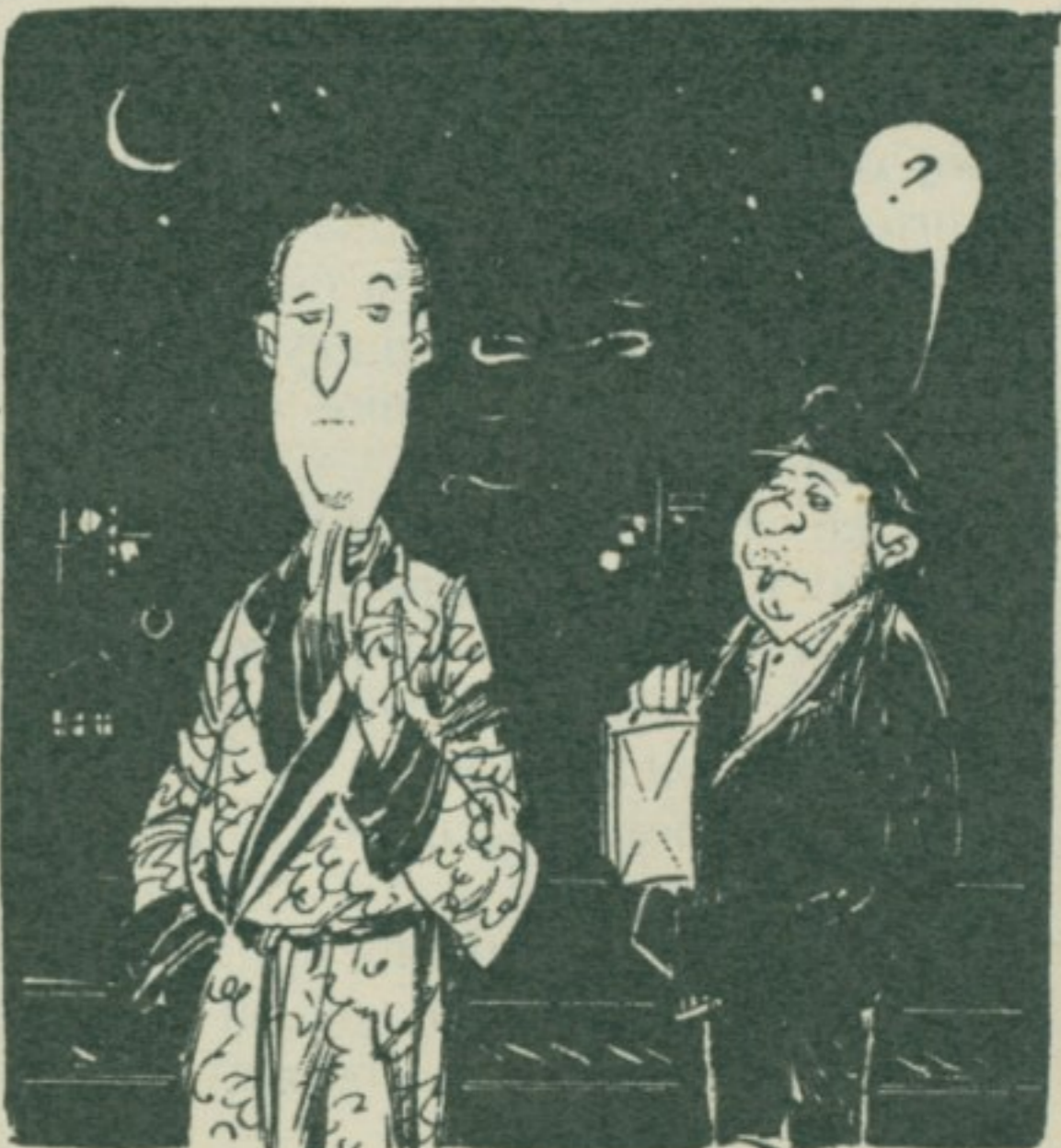
4. СЛУЧАЈ: 2 ЧАСА НОЋУ, ВОЗ СЕ ЗАУСТАВЉА НА НЕКОЈ МАЛОЈ СТАНИЦИ. ПУТНИК ИЗЛАЗИ ИЗ СПАВАЊИХ КОЈА...

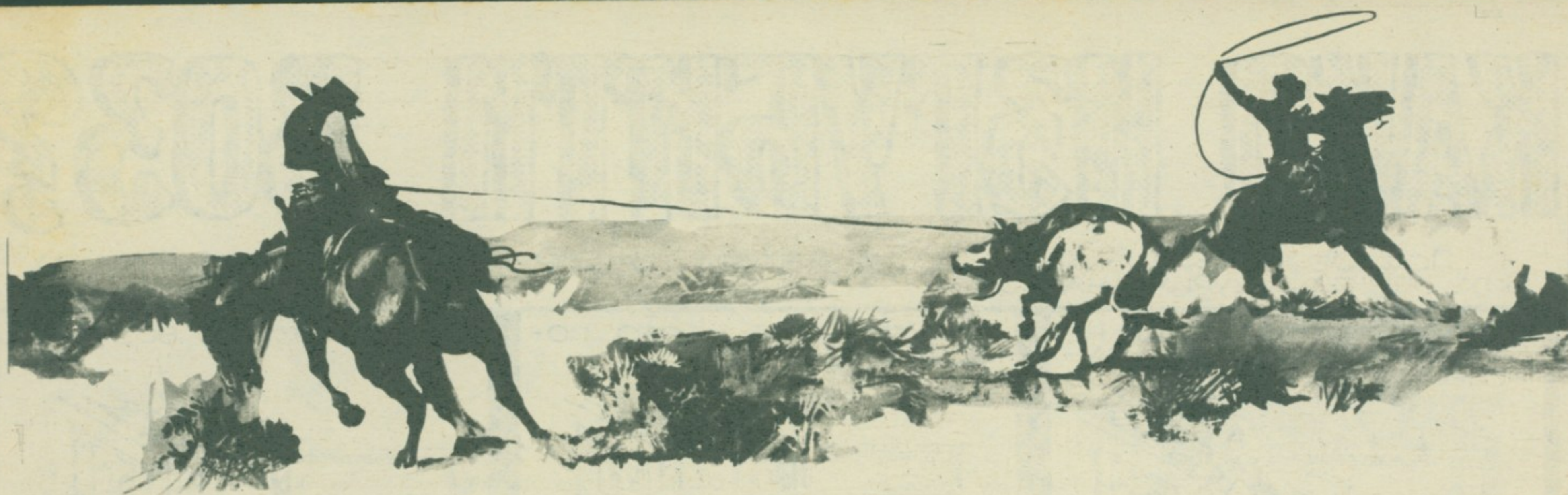

... ДА БИ СЕ НАДИЦАО СВЕЖЕГ ВАЗДУХА, ИЗ РАЗУМЉИВИХ РАЗЛОГА ВОЗОВИ НОЋУ КРЕЋУ...

...БЕЗ ИКАКВЕ БУКЕ...

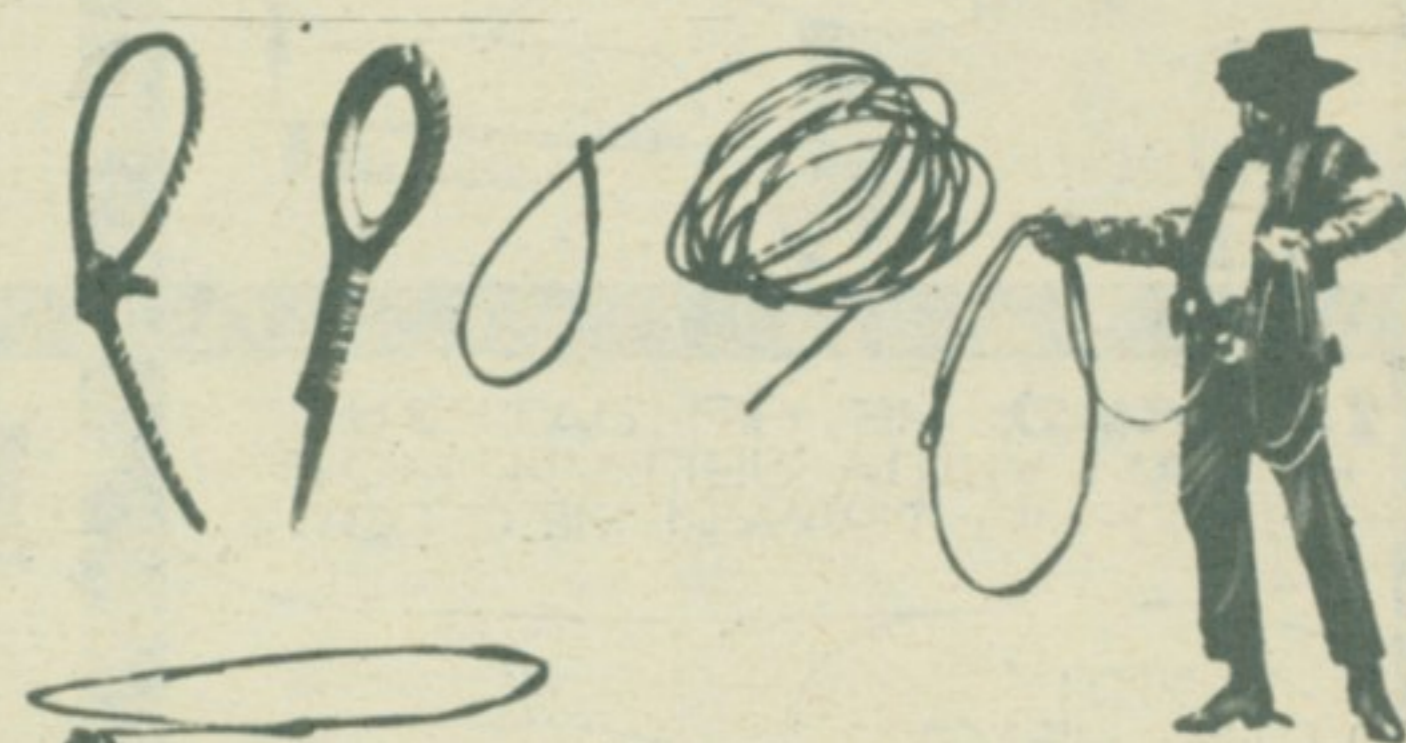
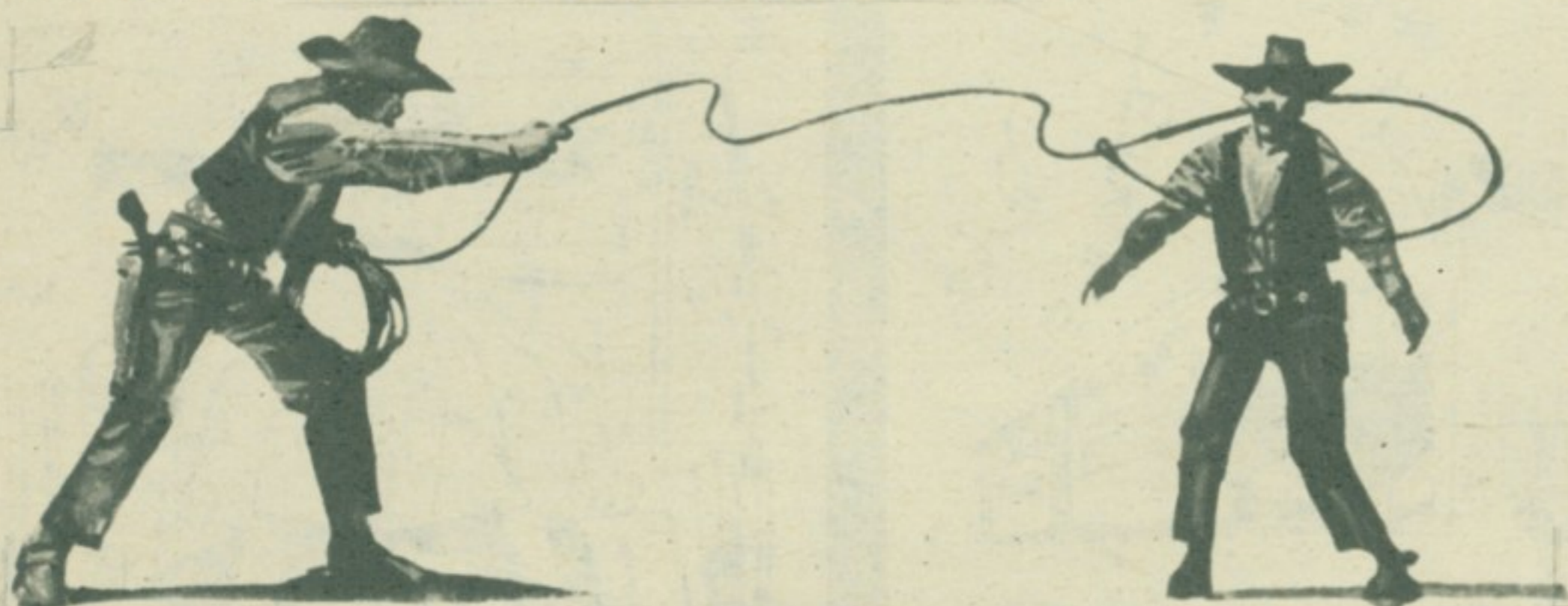

НА ДИВЉЕМ ЗАПАДУ

ШТА ЈЕ ЛАСО И ЧЕМУ СЛУЖИ

Ласо, које Тексашани једноставно називају уже, најважнији је алат сваког каубоја. Без њега је готово немогуће ухватити животињу и издвојити је из крда ради жигосања, лечења или клања. Ласо и јесте уже, дужине дванаест до двадесет метара, а цена му се кретала, зависно од квалитета, од четрдесет пет центи до једног долара (12,50 динара). Ласо се завршава петљом, у ствари обичним чвором, а понекад и прстенастом омчом од коже или гвожђа. Вешто бацати ласо није лак посао и захтева стрпљиву вежбу, снагу, око соколово и, пре свега, добро извежбаног коња. Када ласо обухвати говеда, оно прво нагло поскочи у страну а затим удари у луди трк. Чим се ласо затегне, добар коњ ће стати, укопати се задњим ногама у земљу и одолевати свим трзајима уплашене животиње. Каубој тада муњевитим покретом везује ласо за ункаш на седлу. Неки каубоји само су обмотавали ласо око ункаша али прави добри Тексашани увек су га чврсто везивали.

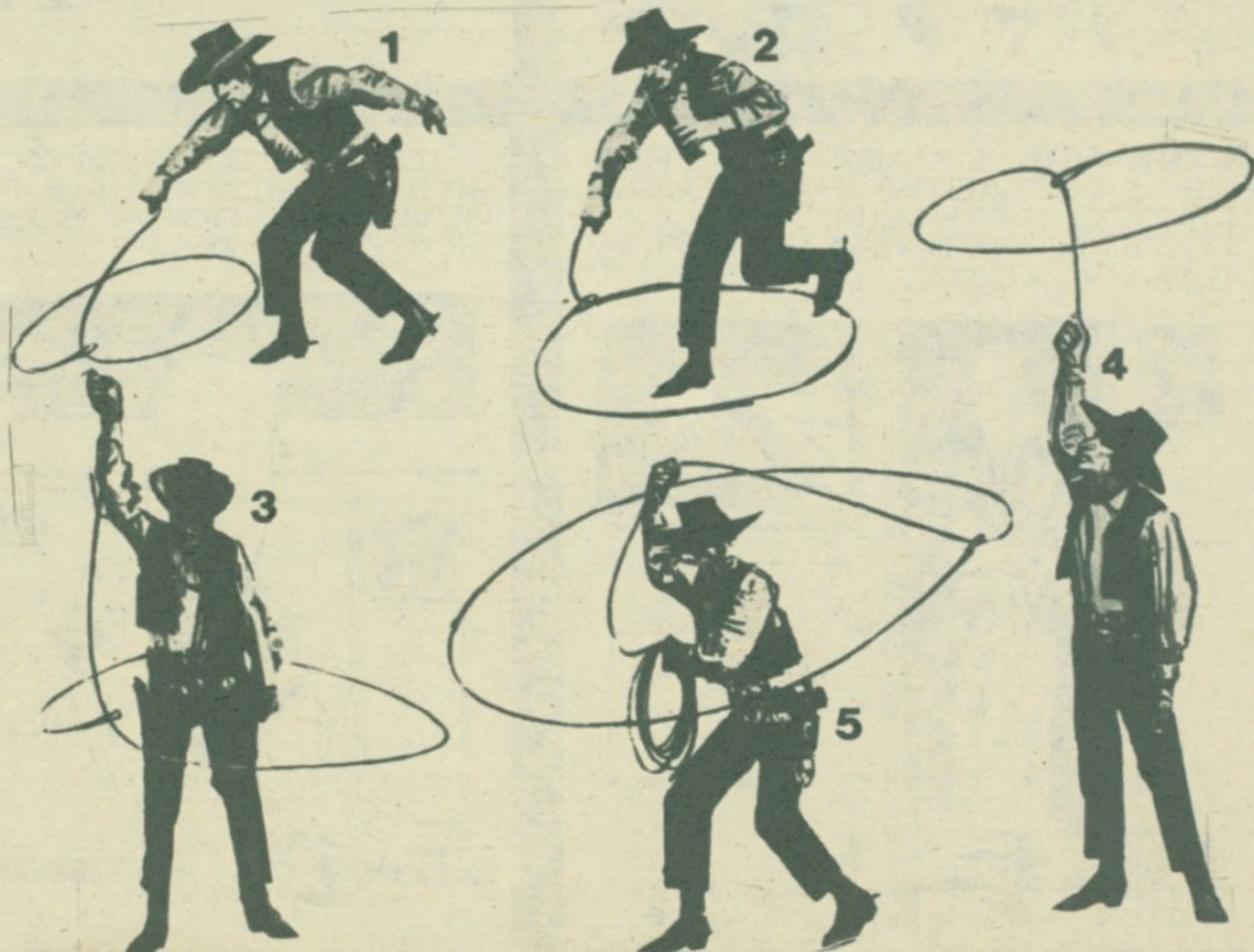
КАКО СЕ ДРЖИ ЛАСО

1. Омча с обичним чвором.
2. Омча с прстеном од коже или гвожђа. Ласо је намотано у круг тако да се приликом бацања лако размота.
3. Правилан начин држања ласа.
4. Пре бацања ласо се завити изнад главе.

ФИГУРЕ С ЛАСОМ

Ласо се употребљава за хватање говеда и дивљих коња — мустанга. Дobar погодак је ако ласо обухвати животињу око рогова или око ногу. Ако је, међутим, обухвати око врата, каубој мора брзо да пусти ласо иначе му се може догодити да га животиња обори на земљу. Сваки прави каубој зна да баца ласо на разне начине; то су такозване фигуре с ласом. Ево неколико варијанти основне фигуре која се зове кринолина:

1. Уже се држи као кад хоће да се баца али се уместо тога брзо окреће укруг. На тај начин ласо личи на обруч од чврстог материјала.
2. Прва проба каубојеве вештине: он мора да ускочи у кринолину.
3. Каубој постепено подиже ласо непрекидно га окрећући око себе.
4. Покрет да се изиђе из кринолине.
5. Велика кринолина: да би се направила ова фигура, потребно је веома дугачко уже.

ШПАНСКИ КОЊИ

Индјанци су први пут видели коња тек у XVI веку када су га у Америку довели шпанци. Црвени ратници су, међутим, убрзо постали одлични јахачи, чак бољи од белцима. Индијанци су углавном јахали без седла и били су у стању да иду на галопу, под непријатељском ватром, покупе своје рањене и мртве да би их сахрањили а често и да би од бледоликих сакрили своје губитке.

ЛУК И СТРЕЛА

Индијанци су упознали ватрено оружје тек када су дошли у додир с белцима али никада нису престали да употребљавају лук и стрелу које су правили од бивољих жила и рогова. У борби с непријатељем често су се служили страшним упаљеним стрелама које су изазивале пожар.

НОЖ

Нож је за Индијанца оно веома важно и убојито оружје. Служио је и за борбу прса у прса и за гађање на далеко. Није нужно нагласити колика је неизмерна храброст била потребна да се великом америчком медведици, спретној и крволочној звери, приђе с голим ножем у руци.

МАЈСТОРИ ЈАХАЊА

Држећи се чврсто за врат свога коња, заклоњен на тај начин од непријатељских хитаца, Индијанац само једном руком држи пушку и гађа. Презирање живота и велика покретљивост главне су одлике индијанског ратника који, кад год може, избегава да се бори пешке. Храброст, вештина и добро познавање терена замењују му савремено оружје и он често односи победу над непријатељем.

Два Индијанца деле мегдан. Обојица имају штит од бивоље коже а у рукама држе томахање, надалеко чувене индијанске секире. У почетку су томахање биле од дрвета с оштром обрађеном кости или каменом на врху а касније су „модернизоване“ и добиле су челичну оштрицу.

ЛУЛА МИРА

Индијански поглавица пуши лулу мира с официром америчке војске. Лула мира, такозвани калумет, била је начињена од глине и дрвета а украшена „светим“ знацима. Она је за Индијанце представљала светињу и ниједан мир, савез или важна одлука није могла без ње да се донесе.

УСКОРО У ЗАБАВНИКУ: ИСТОРИЈА ДИВЉЕГ ЗАПАДА У БОЈИ!

ОКАЧИ ШЕШИР О ВЕТАР

Док је камион нестајао остављајући за собом облак прашине, Гоџо је покркнуби кренуо...

...преко, како му се чини, бескрајног мора врелог песка...

За то време...

Не могу више да чекам! Обратићу се шерифу!

Дајте му још само мало времена... још који минут!

Да се разумемо! Да је Гоџо хтео да врати коња, већ би био ту...

Ал' ја познајем децака... сигуран сам...

У помоћ!

Гоџо!

Децак је озлеђен!

Унесимо га у кућу...

Не! Они... отели су том-тома!

Два човека... стрпали су га у камион... кренули су према граници!

Гоџо, да ли би могао да препознаш камион... и те људе?

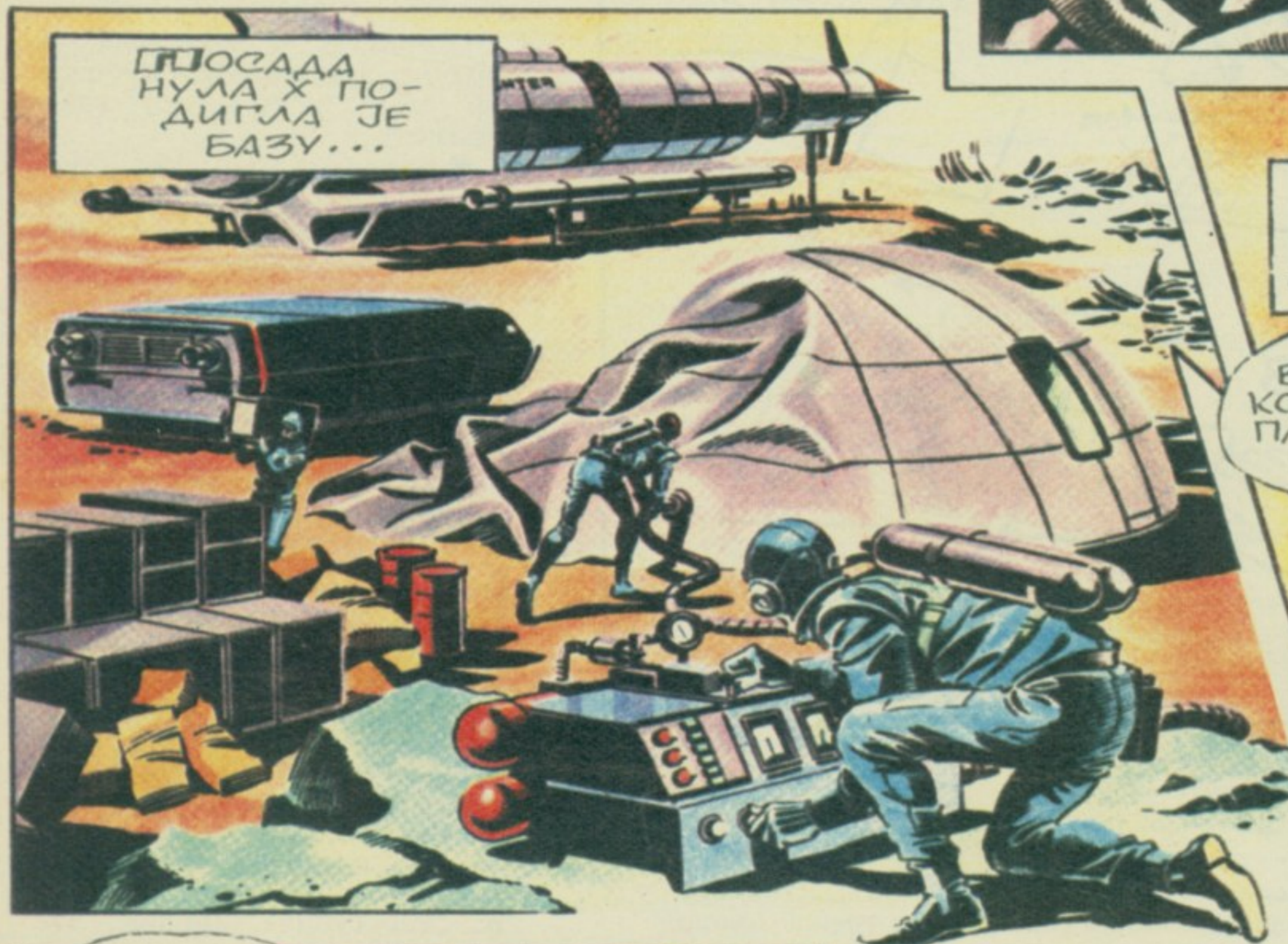
Да! Сигурно!

Позовите шерифа! И реците му да следи мој хеликоптер!

нула х планета ужаса

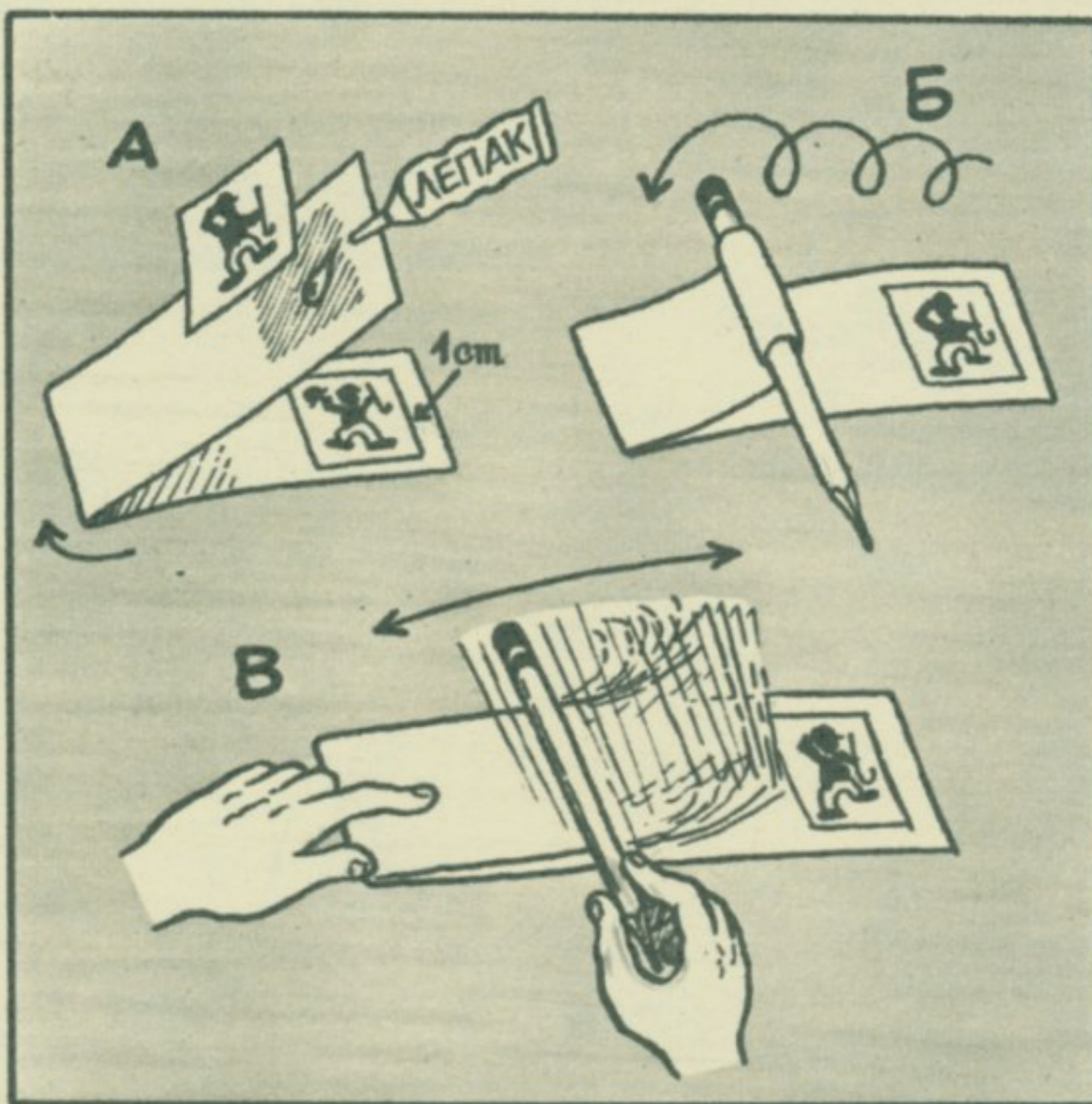
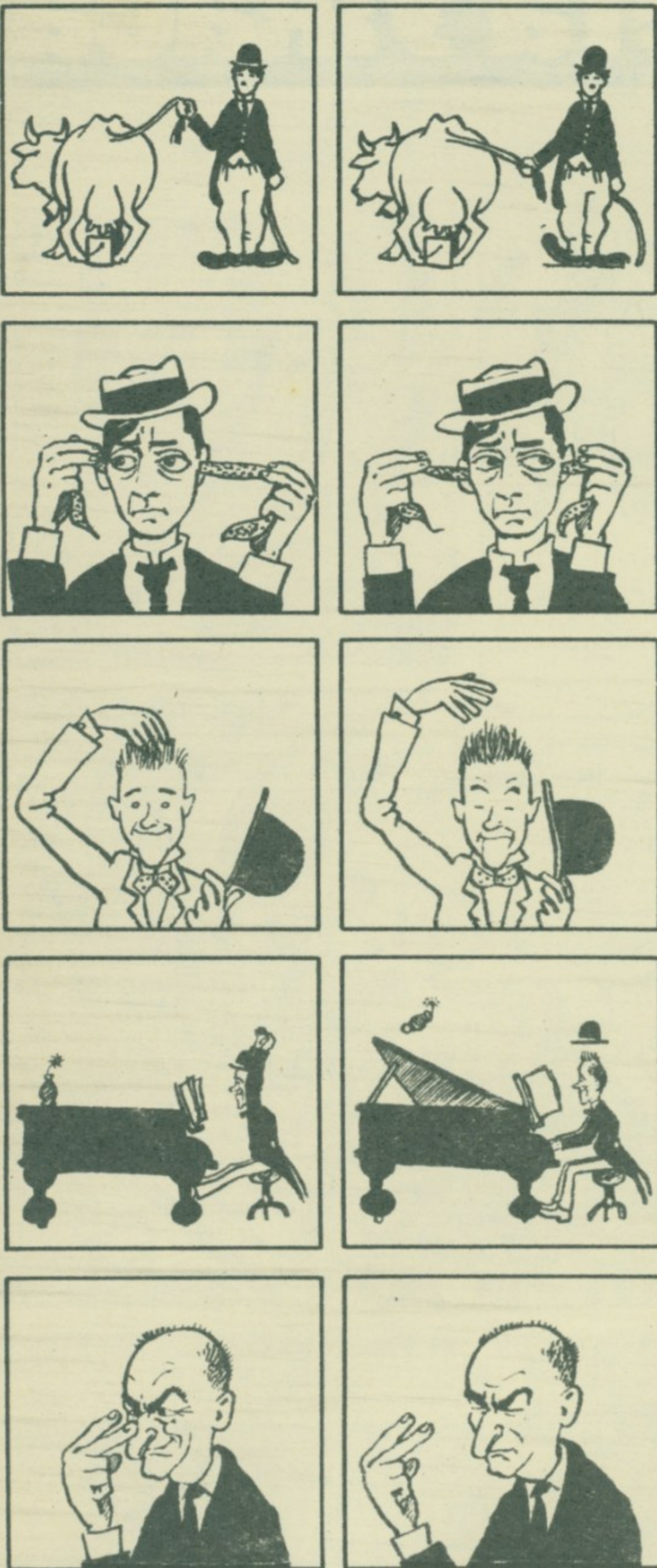

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: У КОШТАНОМ КАВЕЗУ!

ЖИВЕ СЛИКЕ

Смешни филмови и њихови јунаци: Чарли Чаплин, Бастер Китон, Стан Лаурел и Оливер Харди, Луј де Финес, Алек Гинис, Цери Луис и други славни комичари увек су привлачили пажњу и младих и старих гледалаца. Зато вам данас предлажемо да забавите себе и своје другове „живим сликама“ на којима се налазе два чувена комичара: Чарли Чаплин и Луј де Финес.

Узмите лист папира, исеците га у облику траке и пресавијте као што видите на цртежу А. Затим опсеците сваку од ових 10 сличица (за сваку „причу“ по две сличице) и залепите сваку на десним крајевима папира

(цртежа А). Водите рачуна да се сличице налазе тачно једна изнад друге; на један сантиметар од ивице белог папира.

Кад се лепак осуши (веома је важно да сличице буду добро залепљене како се приликом трења оловке по папиру не би одлепиле) узмите округлу оловку, чврсто омотајте горњи папир око ње (пођите од ивице папира) цртеж Б — а затим покрећите брзо оловку лево-десно пазећи да вам се папир никад не одмота до краја. Ако будете оловку на тај начин пажљиво покретали, сличице ће се тако склапати једна с другом (цртеж В) да ће вам се чинити да видите како се фигуре и предмети на њој крећу.

■ научници Универзитета у Мериленду, САД, успели су да добију воду која мрзне тек на -40°C , а кључа на 500°C и

назвали је полувода. Густина полуводе је за 40% већа од обичне, али за сада стручњаци још не могу да јој нађу примену.

■ припитомљени лавови били су веома поштовани у старом Египту. Под надзором свештеника робови су их купали у миришљавој води, а после смрти тела су им била балсамована.

■ покретна инсталација са гама зрацима названа „колос“ која зрачењем побољшава раст зрнења недавно је

испробана у Молдавији. Опит је показао да се, на пример, принос кукуруза и зоби по хектару повећава за 25% !

■ од око 2000 врста гуштера само су две отровне. То су гила гуштерови који живе у југозападном делу САД и „хелодерме“ или „страшни“ којих има у Мексику и Централној Америци.

ЦИПЕЛЕ Astra

ДЕЧЈА ЦИПЕЛА Astra ЗА СВЕ УЗРАСТЕ.

ЈЕДНЕ ВЕЧЕРИ НА ПЕРИФЕРИЈИ БЕОГРАДА...

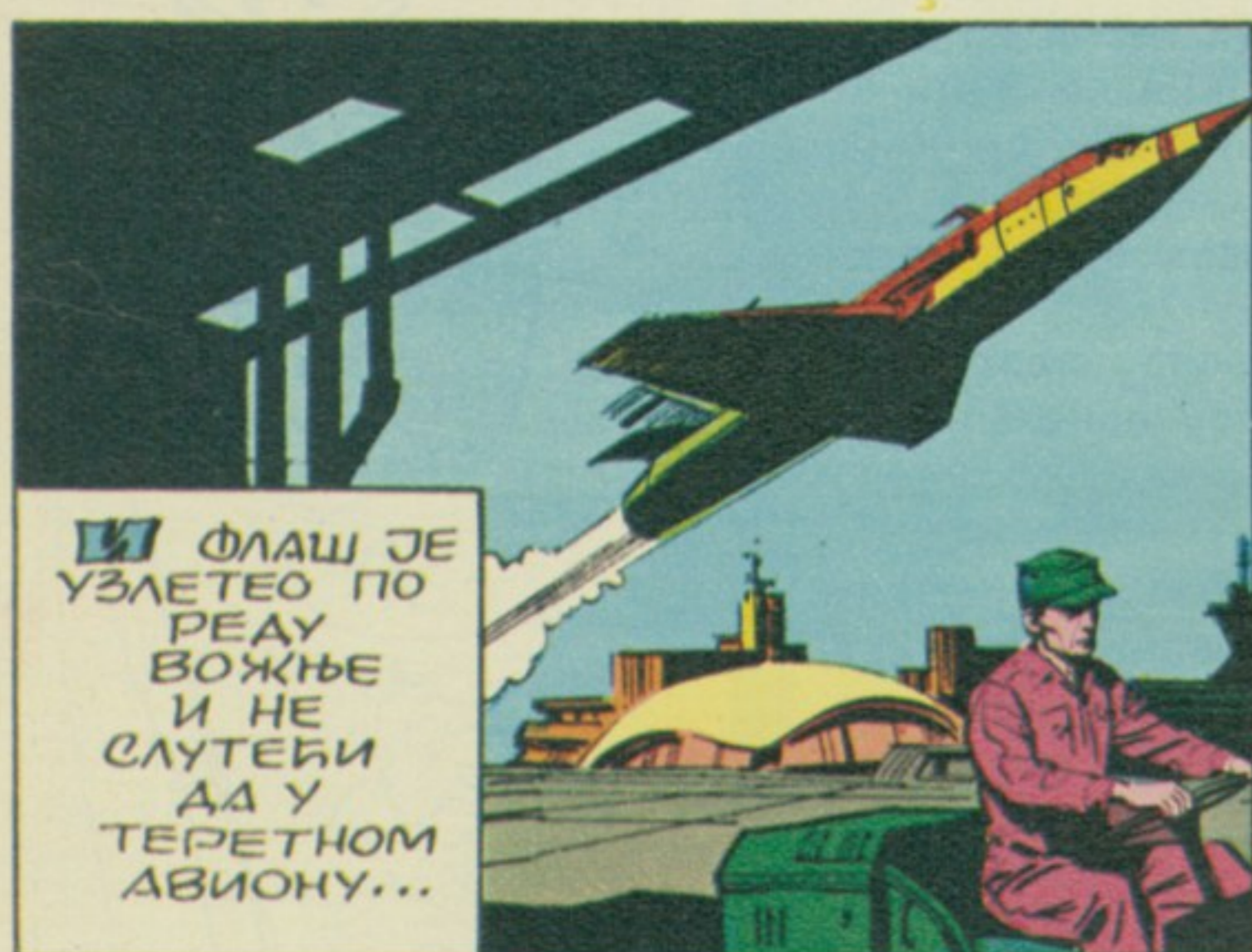

ГОРАНЕ! КАКВА АСТРА?

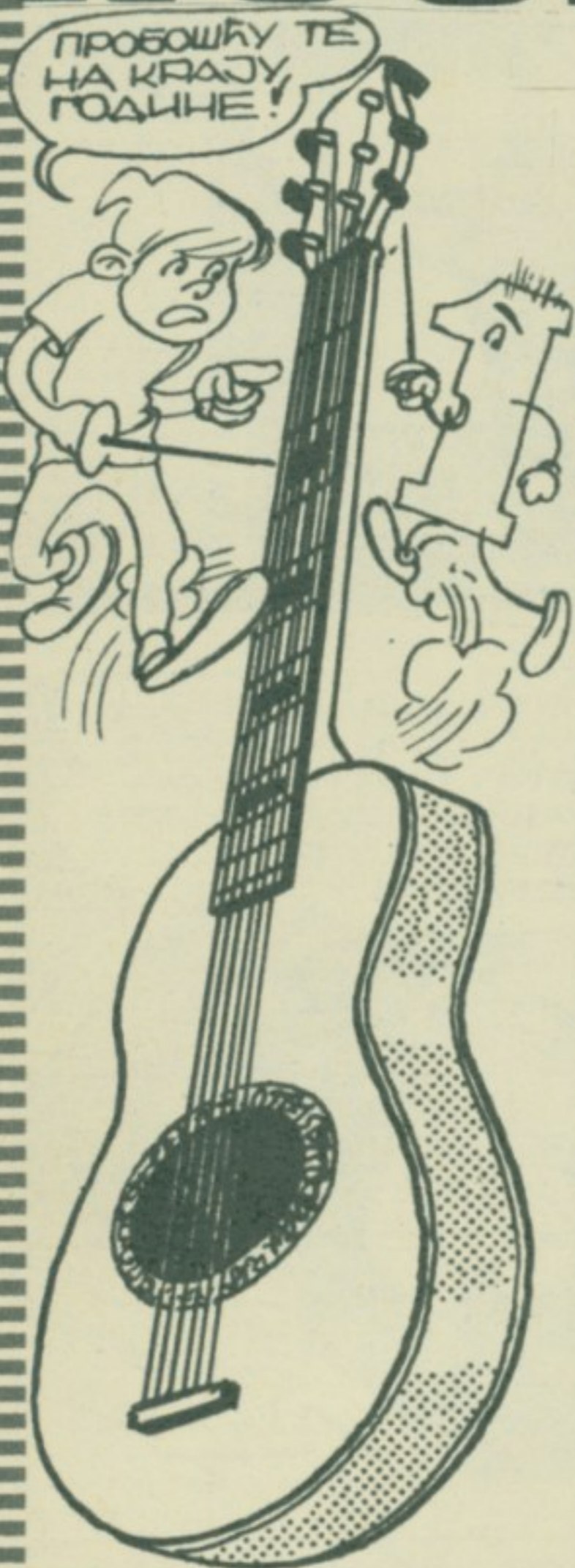
У ИСТО ВРЕМЕ НА ЈЕДНОЈ ДАЛЕКОЈ ПЛАНЕТИ...

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ФЛАШ ДОЗНАЈЕ ЗА ОПАСНОСТ!

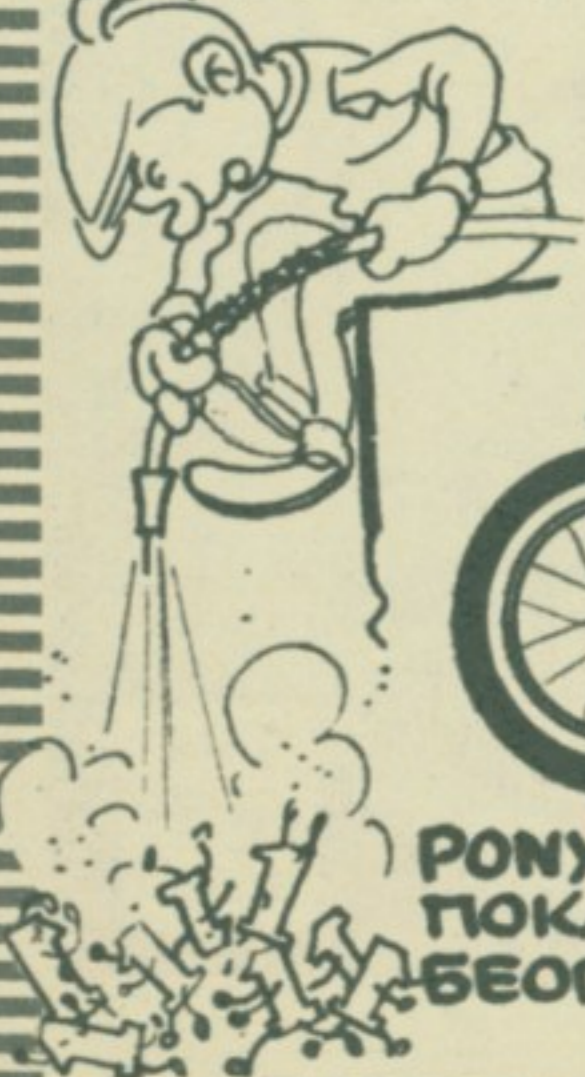
ВЕЛИКИ ЋАЧКИ РАТ (1969-70) ПОСЛЕДЊА ОФАНЗИЈА

КОНЦЕРТНА
ГИТАРА
"ХАИТИ"
(350 Н.А.)

ФУДБАЛСКА ЛОПТА
"СУПЕР 32"
(120 Н.А.)

РОНУ БИЦИКЛ НА РАСКЛАПАЊЕ,
ПОКЛОН ЈУГОБИЦИКЛА,
БЕОГРАД, ГЕН. ЖДАНОВА 21
(550 Н.А.)

ОПШТА МОБИЛИЗАЦИЈА!

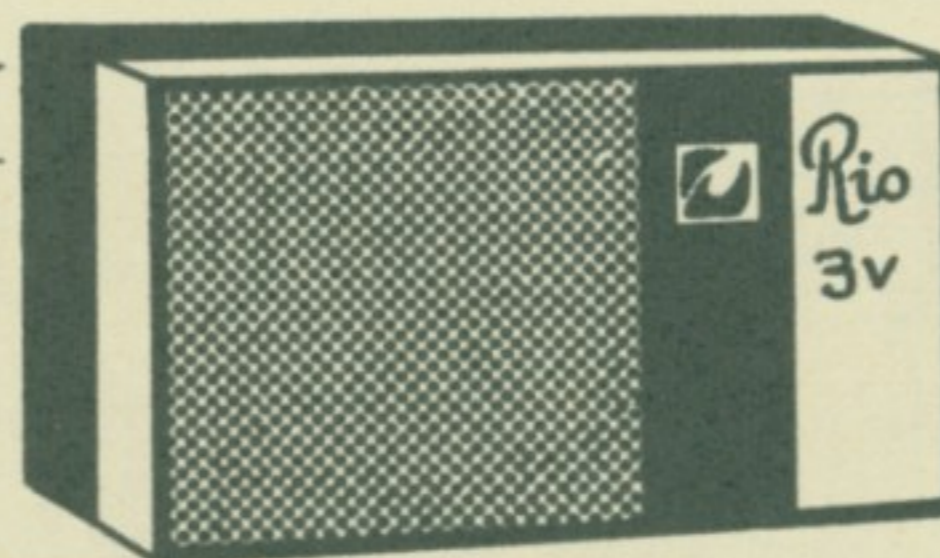
Велики рат против незнања (1969 — 70) који бесни по свим школама приближава се крају. Као што се и очекивало, ђаци ће тријумфално победити. Али, да би ова победа била што сјајнија, на ђачкој страни треба да буде што је могуће мање жртава (које би морале за време лета да се опорављају губећи време намењено игри и разоноди).

Зато се проглашава општа мобилизација! У борбу против јединица позивају се и они ученици који досад нису показали добру бојну готовост.

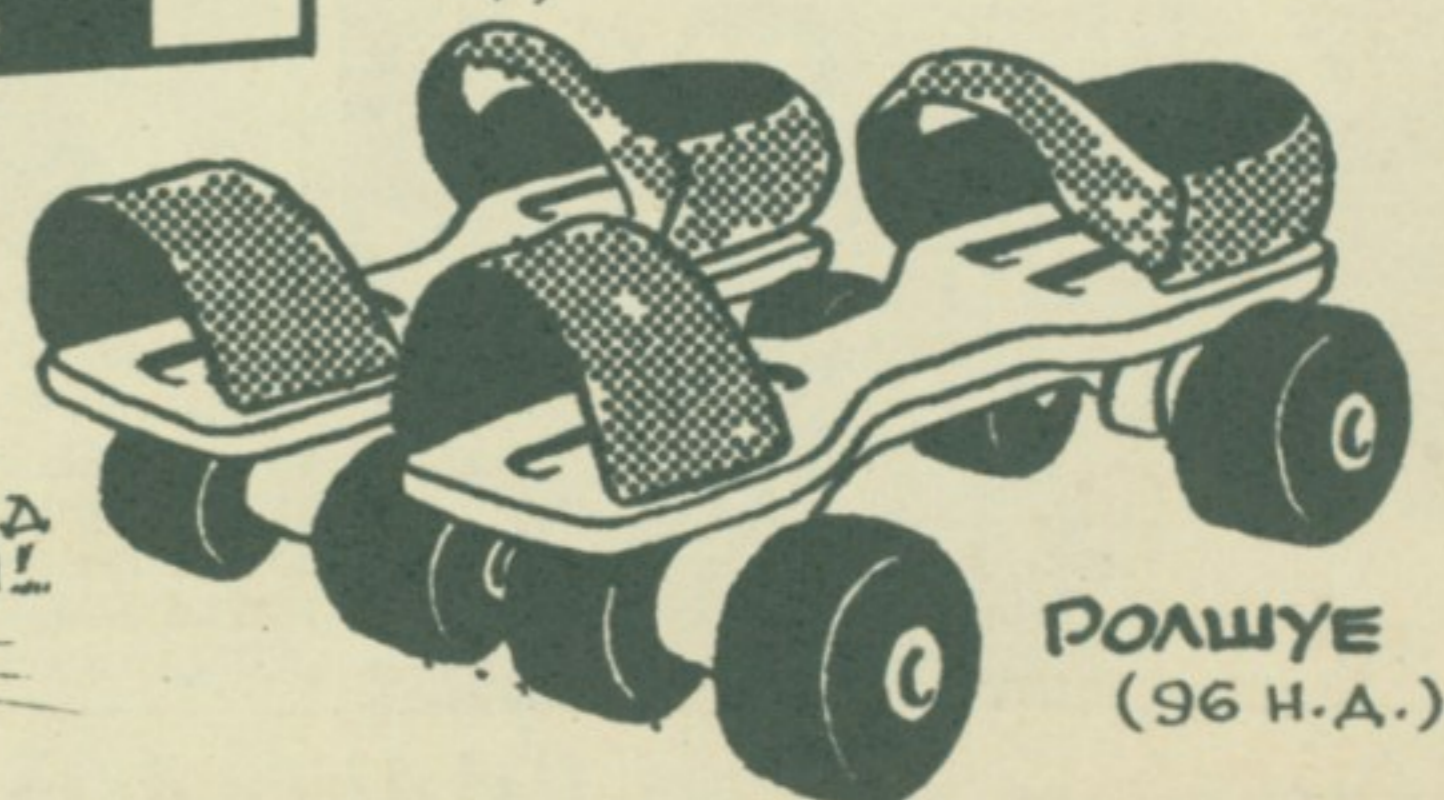
- 1 Забавник позива све ученике основних школа и средњих школа као и ученике школа за квалификоване раднике који су имали слабе оцене на првом полугодишту да их поправе и с успехом заврше разред.
- 2 Сви ученици поменутих школа који су на полугођу у ђачкој књижици имали једну или више јединица а поправе их и успешно заврше разред, учествују у подели награда које су овде нацртане.
- 3 Да бисте учествовали у подели награда, потребно је да вам наставник попуни и овери на крају школске године приложени купон (види у дну десне стране). Пошаљите попуњен купон Забавнику до 30. јуна 1970. године.
- 4 Нечитки и неверени купони неће се узимати у обзир. Ђаци! Не дозволите да вам јединице загорчају лето! Уништите их!

КОМПЛЕТАН
ПРИБОР ЗА
ПЕЏАЊЕ
(55 Н.А.)

ТРАНЗИСТОР
RIO 3V
(150 Н.А.)

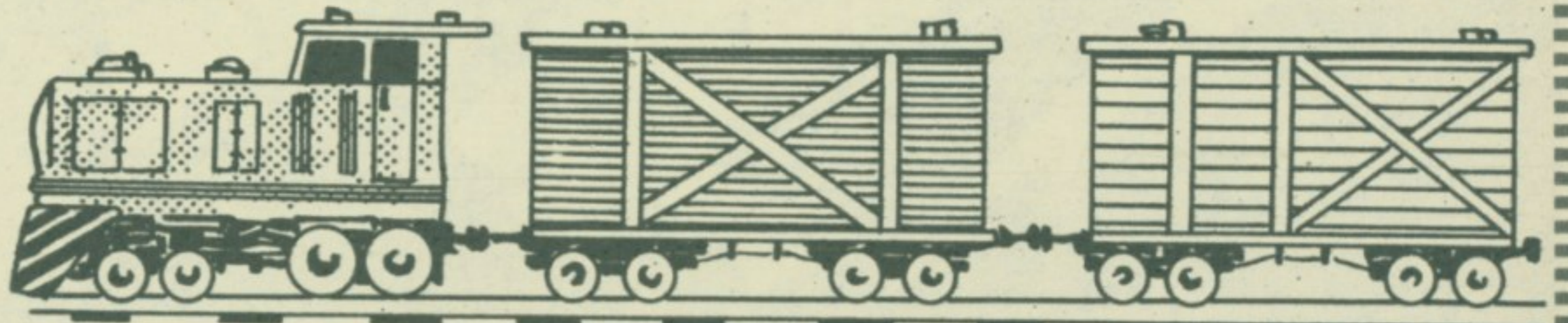

РОЛШУЕ
(96 Н.А.)

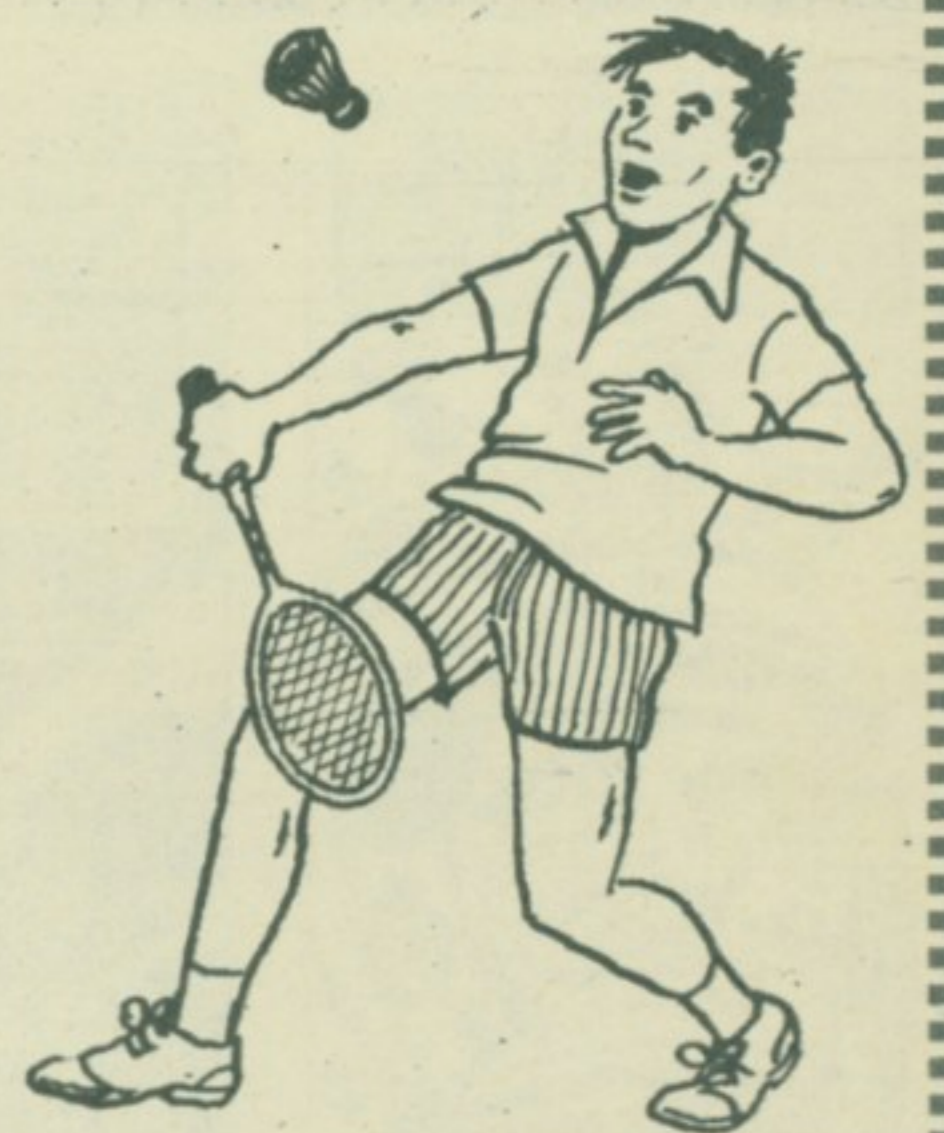
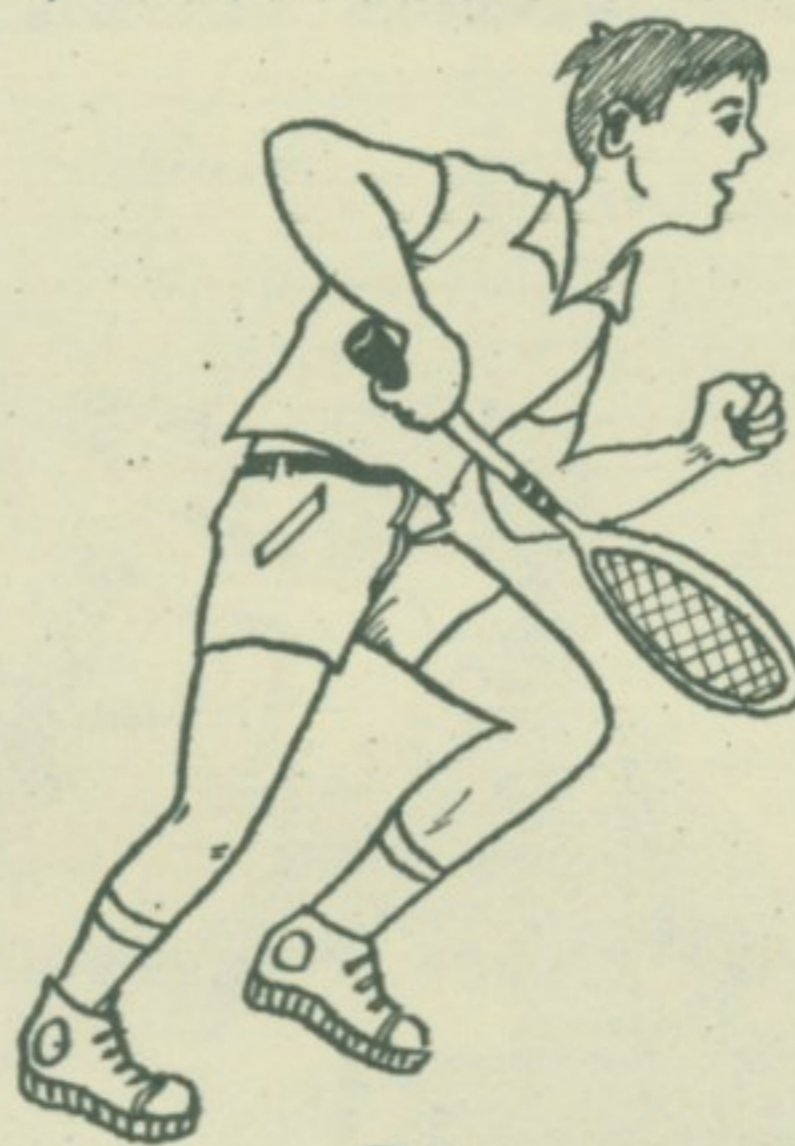
Ва на слабе оцене!

ФОТО-АПАРАТ
GLICOMAT
(89 н.д.)

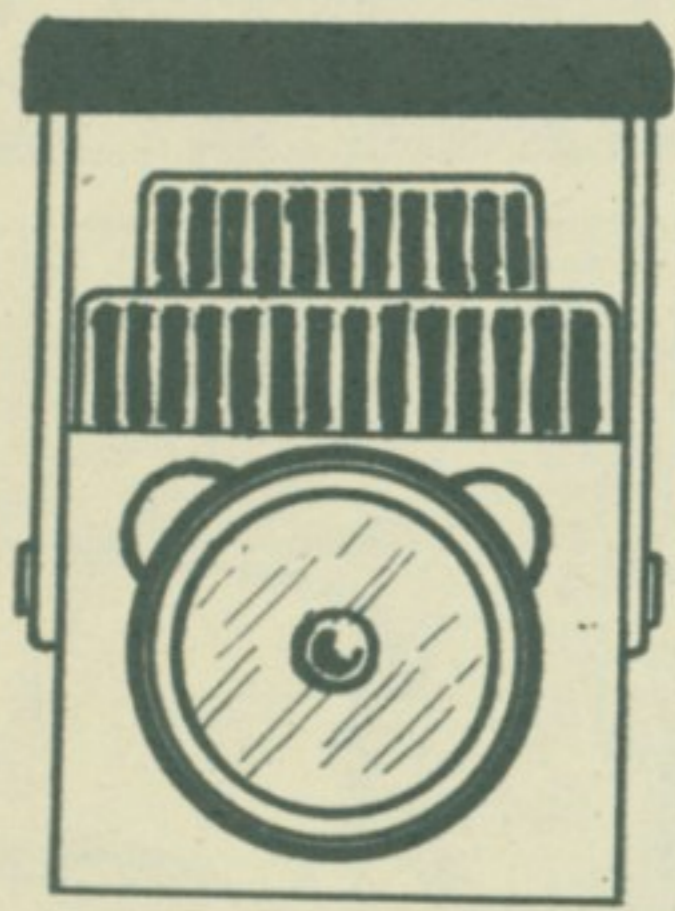

ЕЛЕКТРИЧНИ ВОЗ ТЕРЕТНИ „МЕХАНОТЕХНИКА“
(87,50 н.д.)

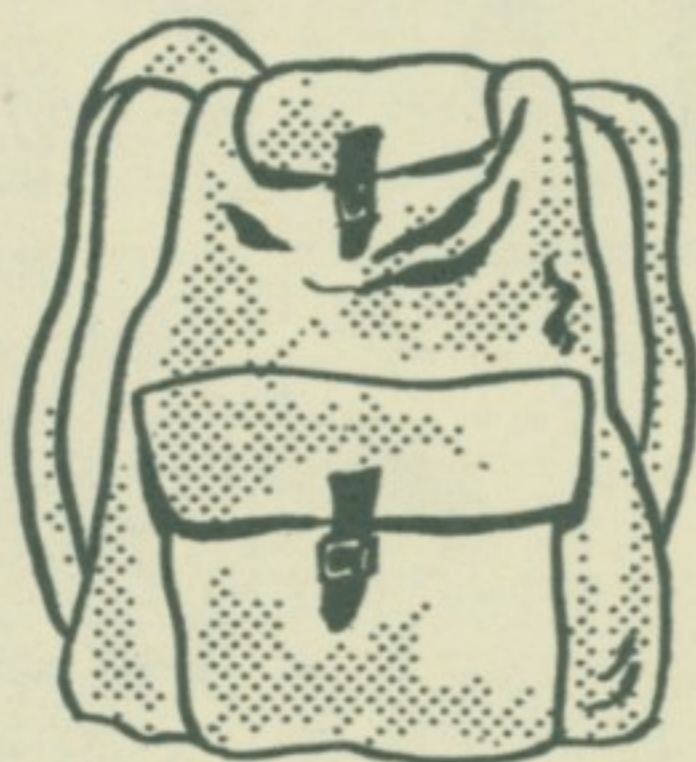
**ЗАБАВНИК
НАГРАЂУЈЕ
УЧЕНИКЕ КОЈИ ПОПРАВЕ
СЛАБЕ ОЦЕНЕ!**

БАДМИНТОН ГАРНИТУРА (30 н.д.)

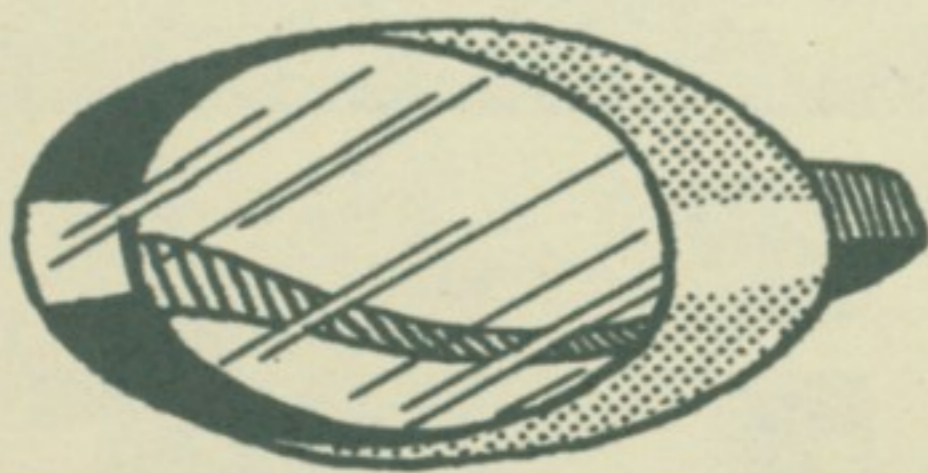
КАМП ЛАМПА
(28 н.д.)

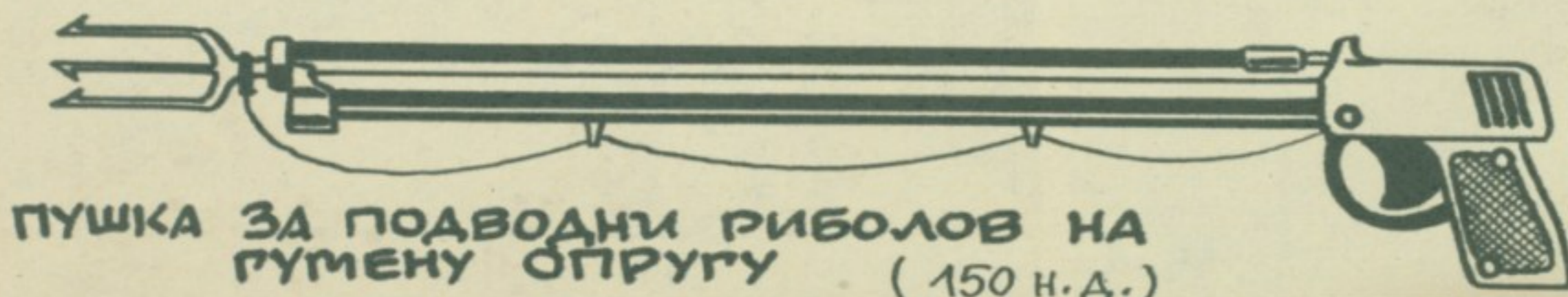
РАНАЦ ЗА
ИЗЛЕТЕ
(28 н.д.)

ПАТИКЕ
„ВИХОР“
(28 н.д.)

ПОДВОДНА
МАСКА И
ПЕРАЈА
(103 н.д.)

ПУШКА ЗА ПОДВОДНИ РИБОЛОВ НА
РУМЕНУ ОПРУГУ (150 н.д.)

ОВИМ ПОТВРЂУЈЕМ ДА ЈЕ УЧЕНИК

(Име и презиме ученика)

(Кућна адреса ученика)

(Разред — Врста школе)

(Име и адреса школе)

Имао на полугођу убележено у ђачку књижицу
јединица и то из ових предмета:

1. _____
2. _____
3. _____
5. _____
6. _____

и да је без иједне јединице у књижици (сведо-
чанству) завршио разред.

(Печат школе)

(Потпис учитеља или
разредног старешине)

С КРУНОМ НА ГЛАВИ И БЕЗ КРЗНЕНОГ КАПУТА ИСПОД КОЈЕГ СЕ НАЛАЗИЛО КОСМОНАУТСКО ОДЕЛО СА СИСТЕМОМ ЗА ХЛАЂЕЊЕ, ЛОРД ЧИЛТОНВОРТ ЈЕ ОЧЕКИВАО ХЕЛИКОПТЕР...

НАЈЗАД... КРУНА МОЈИХ ПРЕДАКА ВРАЋА СЕ У ДОМОВИНУ!

НИКО НА МЕНЕ НЕЋЕ ПОСУМЊАТИ!

КО БИ СЕ, УОСТАЛОМ, И УСУДИО ДА ПОСУМЊА У ЈЕДНОГ АЛФРЕДА ЧИЛТОНВОРТА ЧИЈА ЈЕ ЛОЗА СТАРА КОЛИКО И ЕНГЛЕСКИХ КРАЉЕВА! ОВО ЈЕ ЗАИСТА САВРШЕН ЗЛОЧИН!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

Џ... ЏОНИ? ОХ... МИ-СЛИЛА САМ ДА ЋУ СЕ УГУШИТИ!

ЧИЛТОНВОРТ ЈЕ НА ТО И РАЧУНАО! А СУДЕЊИ ПРЕМА ЗВУКУ ХЕЛИКОПТЕРА...

... ОН СЕ СПРЕМА ДА УМАКНЕ! МОРАМ ВАС ОСТАВИТИ, САДИ...

И... ИДИТЕ, ЏОНИ! МЕНИ ЈЕ ВЕЋ ДОБРО...

ТАКО? ЗНАЧИ, ТО ЈЕ НОСИО ИСПОД КРЗНЕНОГ КАПУТА! ЛОРД ЧИЛТОНВОРТ... АКО СЕ НЕ ВАРАМ?

ХАЗАРД?!

НИКО МЕ НЕЋЕ ЗАУСТАВИТИ!

ВУЦИТЕ МЕ!

ИАКО МУ СЕ ОД УДАРЦА СВЕ ОКРЕТАЛО У ГЛАВИ, ЏОНИ СЕ БАЦИО...

ПРОКЛЕТО ЊУШКАЛО... НЕЋЕШ УСПЕТИ ДА МЕ СПРЕЧИШ!

НАСТАВАК БОРБЕ

није успело да ми приђе непримећен, отворио је ватру на мене вичући на лошем руском:

— Рус, предај се!

Револвер није зајацио

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

РАЊЕН У ВАЗДУШНОЈ БИЦИ ПИЛОТ СОРОКИН СПУСТИО СЕ НА ПОВРШИНУ ЗАЛЕЂЕНОГ ЈЕЗЕРА ТУ ГА ЈЕ ЧЕКАЛА ЗАСЕДА

да га спустим? У даљини сам опазио површину залеђеног језера. Искључио сам довод горива да бих спречио пожар, подигао пилотске наочаре на чело и левом руком ослонио се на предњи крај кабине. Не извлачећи стајни трап спустио сам се на површину залеђеног језера. Авион је јурио по њој великом брзином и најзад се зауставио.

Нада мном је кружио Соколов: испалио је неколико кратких рафала у ваздух да би скренуо пажњу на себе. Кружио је дуго а потом је махао крилима у знак поздравља и упутио се према планинским врховима. Дуго сам гледао за њим док се није изгубио из завеса снежних пахуљица.

Пуцњи у леденој ћусињи

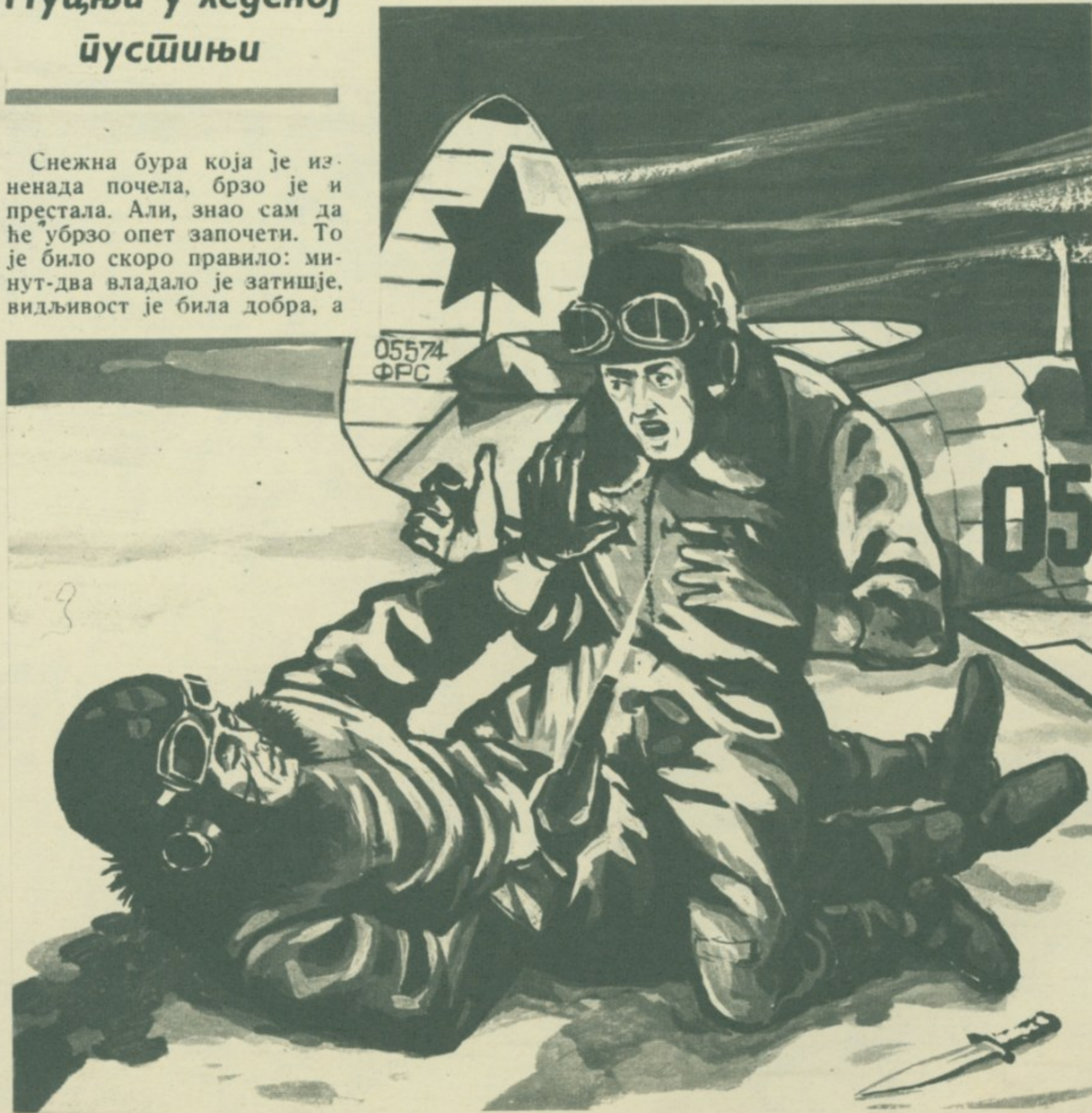
Снежна бура која је изненада почела, брзо је и престала. Али, знао сам да ће убрзо опет започети. То је било скоро правило: минут-два владало је затишје, видљивост је била добра, а

потом би хладан ветар почео да завија и наноси снег. Причекао сам још мало и кад се снежна бура утишала, изишао из кабине. Али шта је сад то? Наједном сам чуо лавез пса. Ускочио сам у кабину и затворио поклопац. У том тренутку приметно сам кроз плексистакло како се према мени сијају оштри зуби булдога. Отворио сам мало поклопац и из пиштоља испалио два метка: булдог се тргао и пао. Погледао сам око себе: лево и десно високо су се дизале гранитне стене а позади иза једног ниског гребена опазио сам на површини леда „месершмит—110“. То је, значи, био онај авион погођен у првим тренуцима борбе. Успео је да се спусти и сад су хитлеровски авијатичари, који су често са собом водили специ-

јално дресиране псе, кренули да ме униште.

Одједном ме је тргао пуцањ. Ка мом авиону примицао се немачки пилот западајући дубоко у снег. Искочио сам из кабине и закло-нио се иза крила. Нанишао сам и опалио из пиштоља. Немац се ухватио за стомак: још један метак, и он је пао у снег.

Настала је потпуна тишина. Шта сад да предуздем? Морам доћи до својих по сваку цену. Колико ли сам далеко од њих? Биће више него тешко ходати по наносима снега и преко стрмих литица брегова. Као што сам и предвиђао, бура је опет почела. Погледао сам још једанпут у правцу „месершмита“. И, гле, други члан посаде обореног авиона привлачио ми се скривајући се иза стена! Видевши да му

У ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ СЕТИО САМ СЕ СВОГ РЕВОЛВЕРА КОЈИ ЈЕ ЛЕЖАО НА СНЕГУ, ЗГРАБИО САМ ГА И ОПАЛИО У ФАШИСТУ. ОВОГ ПУТА НИЈЕ СЛАГАО...

Двадесет петог октобра 1941. сећају се док сам жив. Чим је дата узбуна, полетео сам из базе на полуострву Кола, на крајњем северу Совјетског Савеза. Пратио ме је Димитрије Соколов, црноморски пилот, такође у „мигу“. Време је било лоше: јак ветар дизао је облаке снежне прашине тако да се местимично тамнела земља. Испод мојих крила промицало је овде-онде ниско северно жбуње, замрзнута језера и реке а с времена на време и стрме литице.

Двобој у ваздуху

После краћег времена ишчекао је и овај једнолик предео, летели смо по мраку. Кад су под нама остали први слојеви великих купастих облака, имали смо висину од близу 1000 метара. Тад сам изненада спазио четири авиона који су се кретали ка Мурманску. Приближили смо се: била су то четири „месершмита—110“.

— Нападам! — рекао сам свом пратиоцу. — Покривај ме и пази!

Обрушио сам се на вођин авион. Кад ми је дошао на нишан, притиснуо сам обарац. Дуга линија зрна погодила га у десно крило, мотор и кабину. „Месершмит“ је нагло почео да губи висину. Са једним смо значајно завршили! Остали непријатељски авиони су се разишли. Оштро сам кренуо наниже и дословце се залепио за други непријатељски авион, а Соколов је кренуо на трећег. Једва сам успео да „месершмита“ ухватим у нишан, а према мени је већ летео четврти. Морао сам да пожури. Притиснуо сам обарац и пустио кратак рафал. За други нисам имао муниције. Шта сад да радим?

Непријатељски меци пробијали су моју кабину и крила. Осетио сам туп удар у десно раме. Рањен сам, синило ми је у глави истовремено са мишљу да немам други излаз него да налетим на онога кога сам напao. Није било изгледа да се извучем. Свој авион водио сам укусо уза самог Немца, готово смо се додиривали. Одједном сам осетио страшан потрес, ударио сам у реп непријатељског авиона, кормило се сломило. И мој „миг“ је био оштећен: изгубио сам власт над њим. Кренуо је у ковит. Упирући се свим силама, једва сам га извукао из тог опасног положаја. Земља ми је јурила великом брзином у сусрет, већ сам приметно стење. Где

У навали беса полетео сам ка њему. Био ми је тако близу да сам му видео велики прстен. Притиснуо сам обарац пиштоља али је оружје отказало... А онда је севнуо нож и ја сам осетио страховит бол на лицу: изгубио сам равнотежу и заслепљен болом пао на снег. Хитлеровац ме је гушио. Прикупивши последњу снагу зграбио сам га за руку и треснуо у лице. Лежали смо обојица на снегу — преморени и без даха. Онда смо истовремено скочили. У том часу сетио сам се свог револвера који је лежао на снегу једва три корака удаљен. Зграбио сам га и опалио на противника. Овог пута није зајацио...

Осећао сам велики умор и сањивост. Десна страна лица пекла је страховито а сад је почела да ме боли и рана коју сам зарадио у ваздушној борби. Пред очима ми се магло и било ми је јасно да ћу се ускоро онесвестити.

У цепу летачког комбинезона напицао сам метке и прстима уоченим од зиме напунио шаржер пиштоља. На лице сам притиснуо шаку снега. Сетио сам се да имам ценпо огледалце. Кад сам га извадио и погледао се, видео сам дубоку расекотину из које су вирили зуби. Извадио сам завој и преко усирене крви обмотао рану.

Сад је био тренутак да кренем. Али куда? Истим правцем у којем је одлетео Соколов јер једино тамо могу бити наше јединице. Отишао сам до авиона и из кабине узео ранац, сигнални пиштољ и ракете. Најзад сам, на растанку, потапшао авион по крилу. Био је то опроштај са машином с којом сам од почетка рата, а то је било пре три месеца, однео шест, односно са овим даном — осам ваздушних победа.

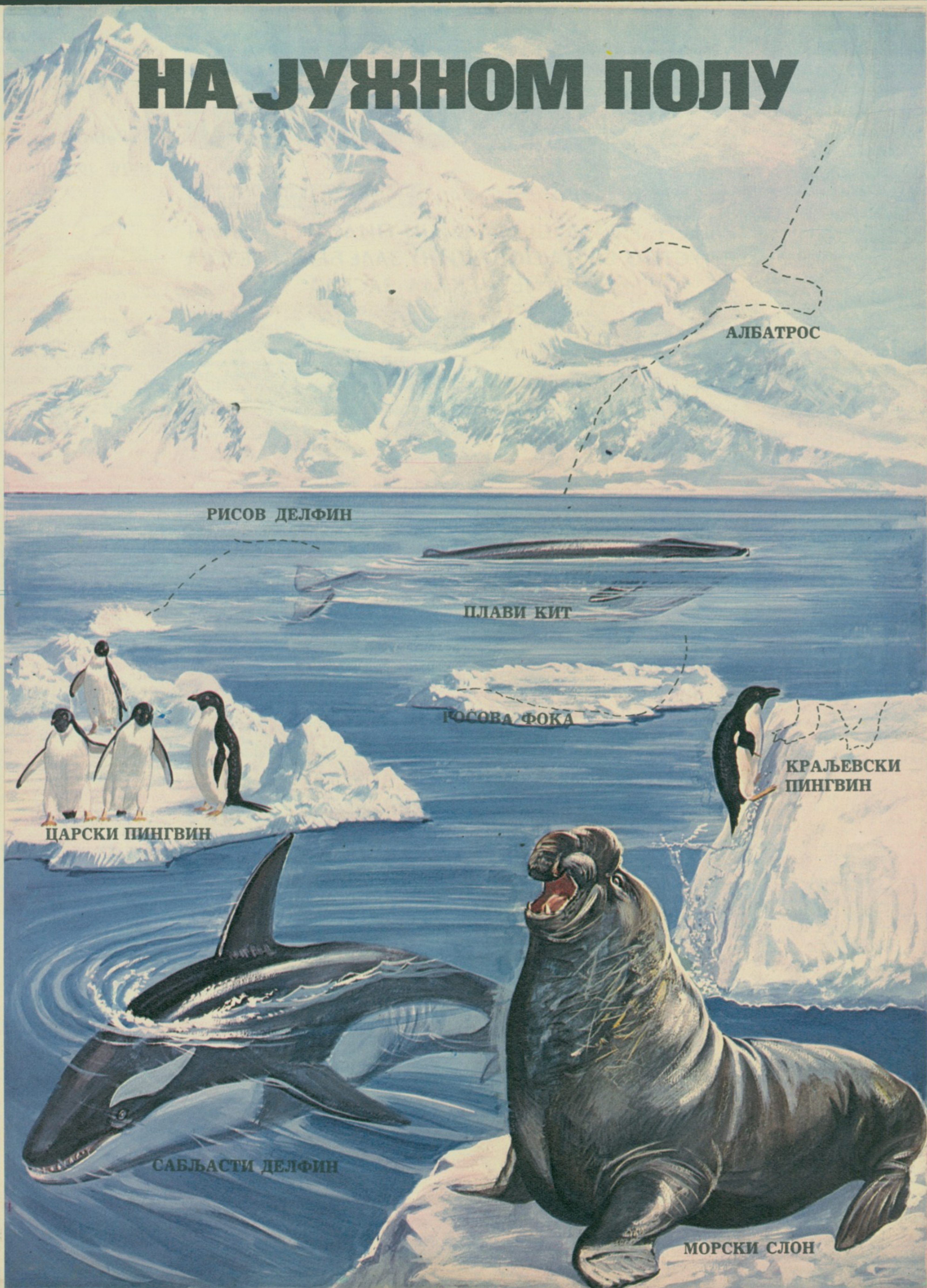
Био је то шести дан мојих лутања кад сам чуо звук бродске сирене. Прикупио сам сву снагу и довукао се до обале. Учинило ми се да сањам: Колски залив био је пун бродских димњака. Мало помало примицао сам се циљу. Нисам могао више да се усправим на ноге. Одједном се преда мном појавио човек у кожном капуту са упереним аутоматом узвикнувши на руском:

— Стој! Ко иде.

Био је то руски морнар. Кад сам му рекао да сам ја пилот Сорокин, пришао ми је и узвикнуо:

— Најзад сте стигли! А ми вас тражимо већ толико дана.

НА ЈУЖНОМ ПОЛУ

НА СЕВЕРНОМ ПОЛУ

СИЊИ
ГАЛЕБ

ФОКА

АРКТИЧКИ
МОРСКИ ЛАВ

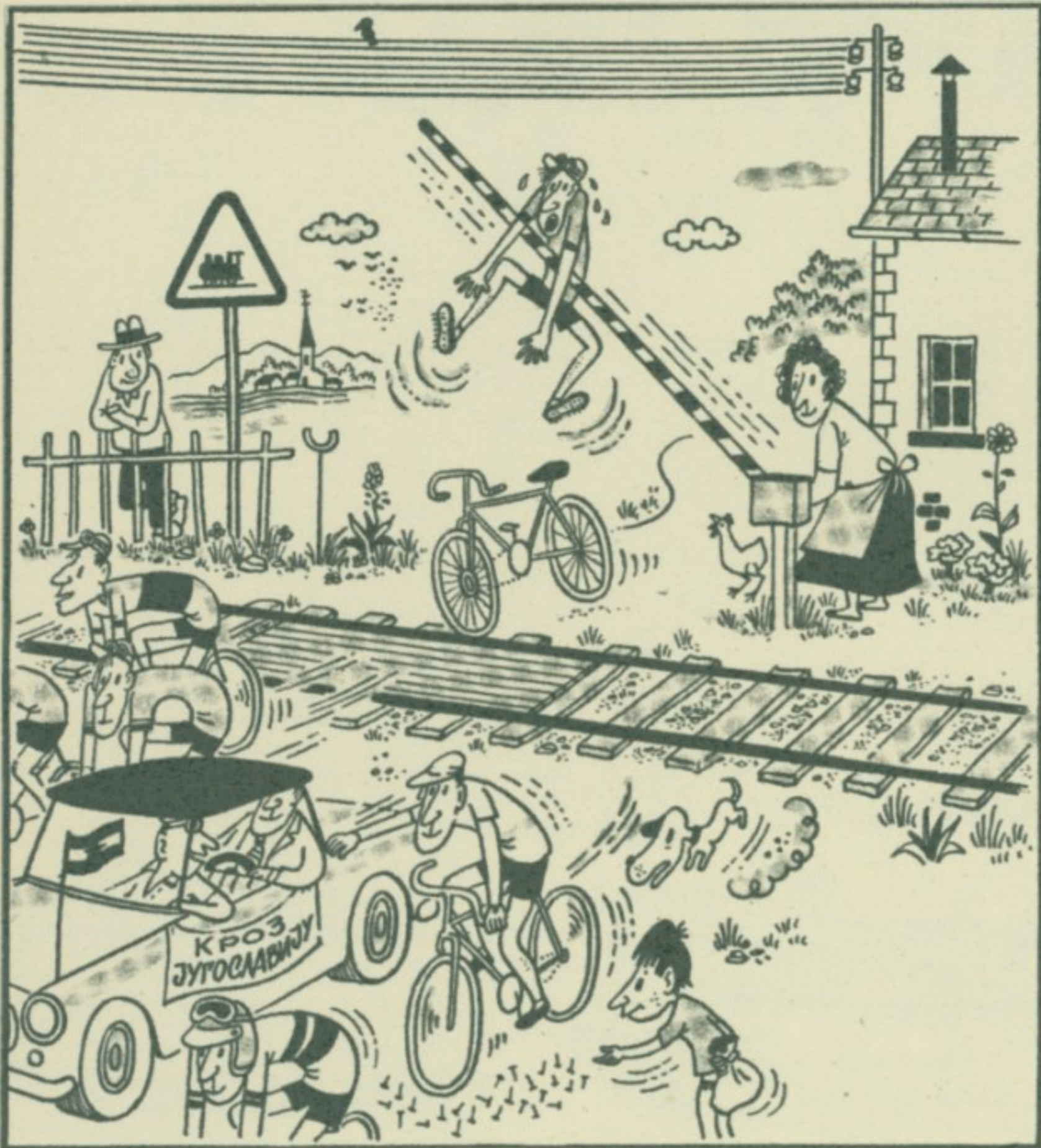
МОРЖ

БЕЛИ МЕДВЕД

БЕЛИ МЕДВЕД

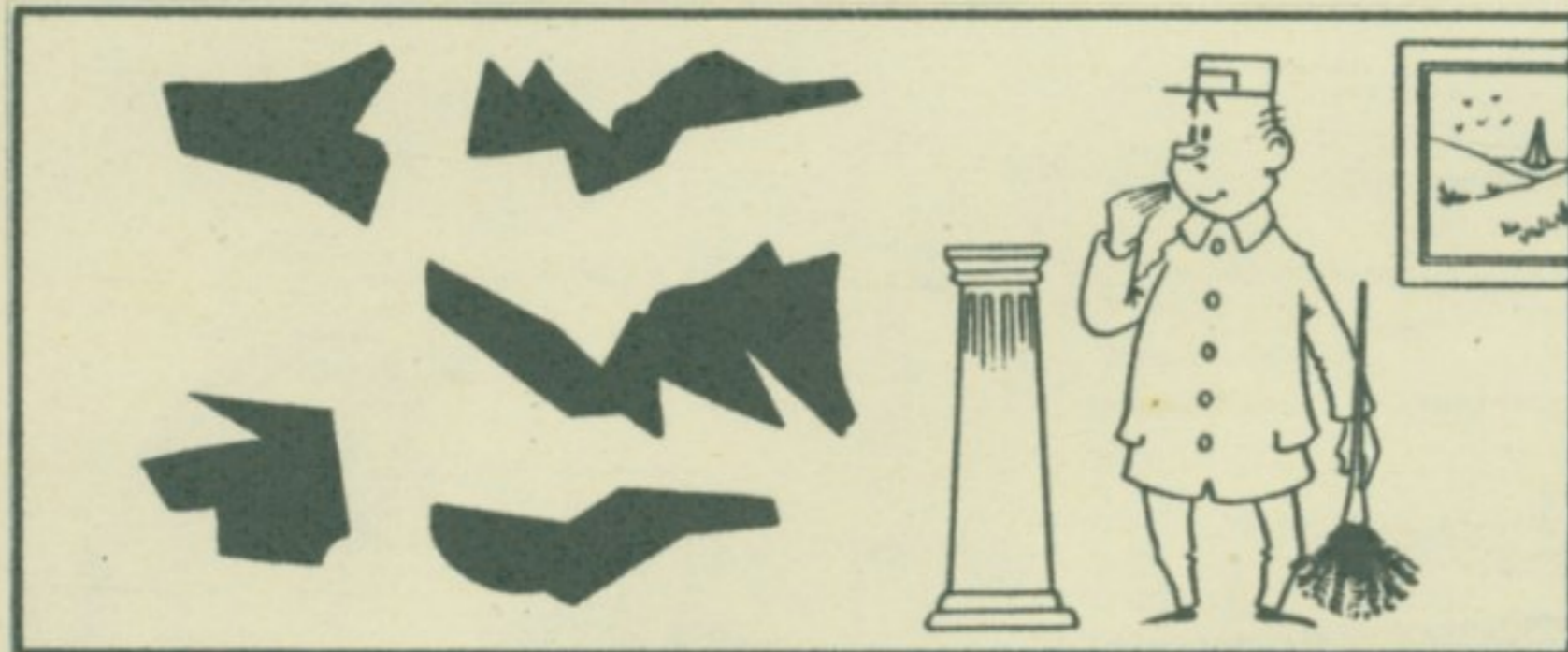
ФОКА

ВАЛОНА
(ЈЕДНОРОГИ)

ВЕЛИКА ГУЖВА

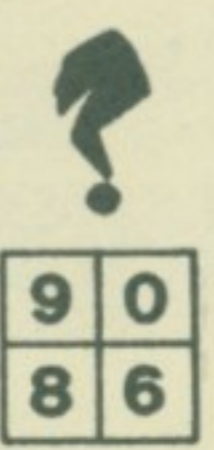
Позната бицикличка трка кроз Југославију прошла је данас и кроз Врчин. И замало да дође до несреће јер управо док су прелазили пругу, чувару је најављено да долази воз и он је подигао рампу. У општем узбуђењу и нашем илустратору се поткрало неколико грешака. Пронађите их!
(РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 55.)

ЧУВАРЕВА НЕВОЉА

— Страшно! Шта сам то урадио! — повикао је уплашено чувар музеја кад је случајно пајалицом оборио статуу с постоља. Ако желите да помогнете непажљивом чувару, исеците ових пет делова разбијене статуе, залепите их на чвршти картон и саставите. Добићете силуету једног познатог војсковође. Којег?
(РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 55.)

7	5	8	9	0	7	9	6	9	0	9	0	9	0	7
8	9	8	8	6	0	8	0	4	5	0	8	4	9	0
0	8	9	0	5	4	5	9	0	9	0	5	7	6	8
8	9	0	8	6	3	7	8	6	5	9	0	9	0	4
9	0	9	0	5	9	0	8	9	0	6	6	8	5	7
8	6	9	0	4	8	6	0	8	9	0	7	3	9	0
4	5	0	8	5	0	5	9	0	8	0	9	0	8	5
5	7	5	3	8	9	8	7	8	4	5	8	6	5	3
4	9	0	7	9	0	7	4	9	0	9	0	9	0	5
7	6	8	3	8	6	5	8	6	9	0	7	6	6	8

СОКОЛОВО ОКО

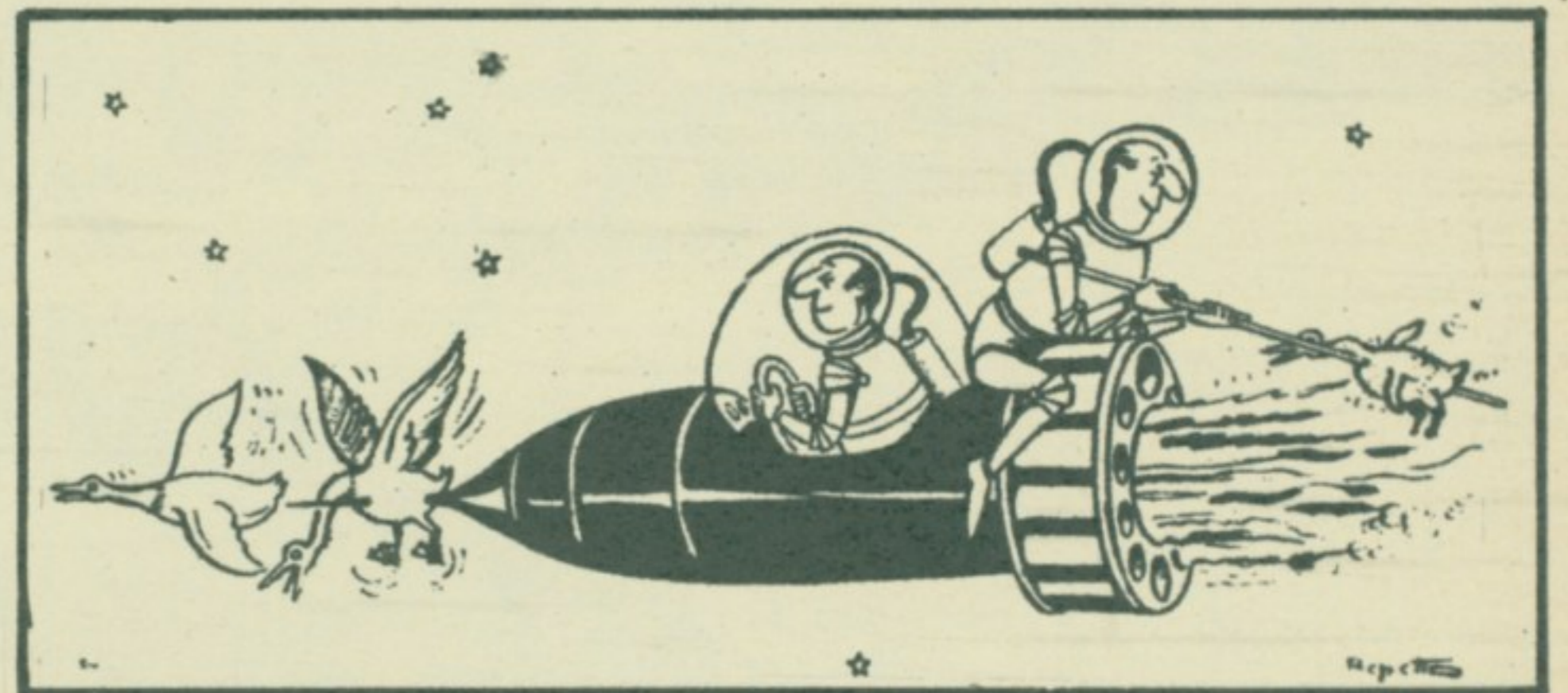
На цртежу десно налази се квадрат с четири броја. Знате ли колико се пута овај квадрат налази у табели?
(РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 55.)

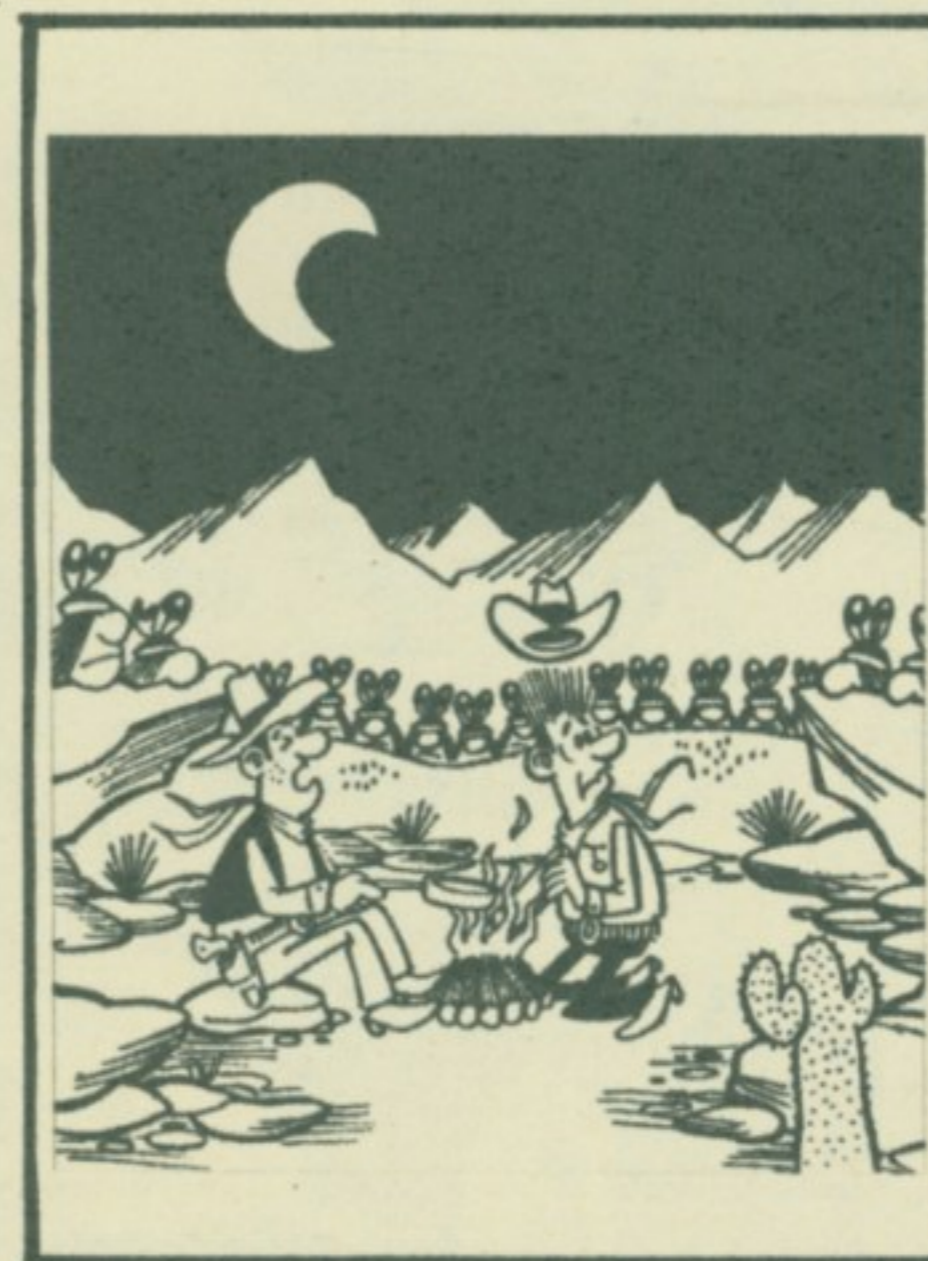
— Шта желите?

БЕЗ РЕЧИ

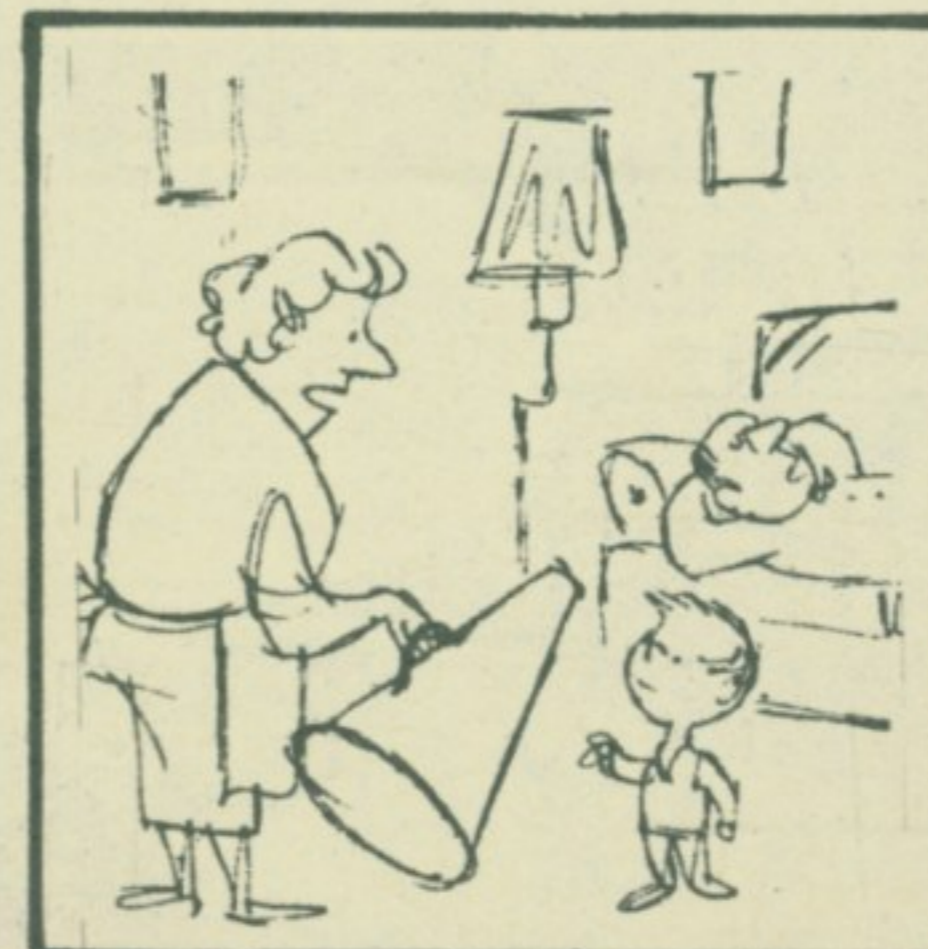
БЕЗ РЕЧИ

— Не брени, никада не нападају ноћу!

— Овако се најбоље учи слалом!

— Зови тату, време је за вечеру!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

КАД НЕМА МЕСА, ДОБРА ЈЕ И ЧОРБА ОД ГЉИВА
(Персијска пословица)

КАПЕТАН Кејт

НИШТА НИСАМ НАШАО, МИС СИБЕНС!
ИЗГЛЕДА ДА ВИШЕ СРЕЂЕ ИМАМ КАД
КОПАМ ПО РУШЕВИНАМА... НО ПО
ТУБИМ САНДУЦИМА!

МОРА ДА СМО
ПРЕВИДЕЛИ
НЕКО
МЕСТО!

МОЈ УЈАК НИЈЕ
БИО ОД ОНИХ КО-
ЈИ БИ У КУБИ
ЧУВАЛИ СТВАР
АКО СЕ НЕ БИ МО-
ГЛА ИСКОРИ-
СТИТИ!

У КУБИ НА ТОРТЕРИ КЕЈТ ЈЕ ИМАЛА ГОСТА... ЧУВЕНОГ АРХЕОЛОГА-
АМОСА ГЛЕДСТОНА...

ЕВО ЈЕ! СТАРА СКУЛПТУРА МАЂА... А МОЈ
УЈАК ЈУ ЈЕ УПОТРЕЂАВАО КАО ПОДУПИРАЧ
ЗА КЊИГЕ!

НИЈЕ НИМАЛО ОШТЕЉЕНА!
ПОТПУНО СЕ ПОКЛАПА С
МОЈОМ ПОЛОВИНОМ
ИСТЕ СКУЛПТУРЕ!

ЛЕПА ЈЕ... А У
ИСТО ВРЕМЕ
НЕКАКО ЗАСТРА-
ШУЈУЋА!

ОЧИГЛЕДНО ЈЕ ОВО ПЛЕМЕ
ОБОЖАВАЛО ЗАГУАРА КАО
БОГА... АЛИ, НАЛИЦЕ
ПЛОЧЕ ЈЕ МНОГО
ВАЖНИЈЕ!

ВИДИТЕ... ОВА
ГРУБА СКИЦА
ЈЕ У СТВАРИ
МАПА!

ЗАР ЈЕ МОГУЋЕ ДА
СЕ НА ОСНОВУ НЕ
МОЖЕ НАЂИ ИЗУБ-
ЉЕНИ ГРАД МАЂА?

ДА... САМО ТРЕНУТНО
ЈЕ ТЕШКО НАЂИ БРОД
... ДА БИСМО ОТИШЛИ
ДО ЈУКАТАНА!

ЗАР ВИ НЕ
ЗНАТЕ ДА САМ
ЈА КАПЕТАН
ЈЕДНОГ
БРОДА?

Денис и НАУКА

ВРУУМ!
ВРУУМ

ИЈУУ! ТААК!
ГОТОВ СИ!

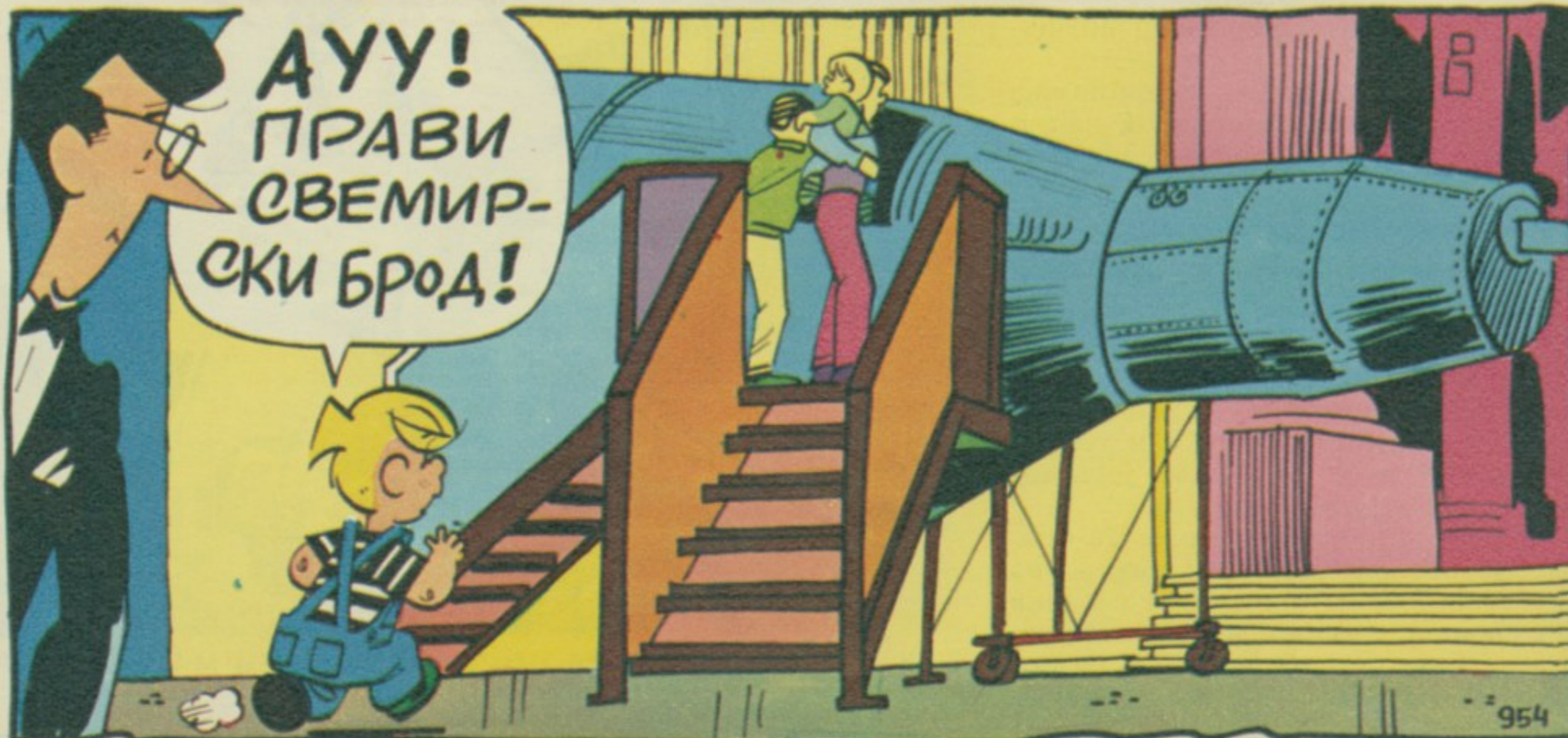
ОБОРИО САМ
ПЕДЕСЕТ-
ДЕСЕТ
АВИОНА,
ТАТА!

ПРА-
ВИ СИ
ВАЗДУШ-
НИ
АС!

ГЛЕ! ПА
ОВА РАКЕТА
ЈЕ ВИСОКА
КОЛ'КО
И ЈА!

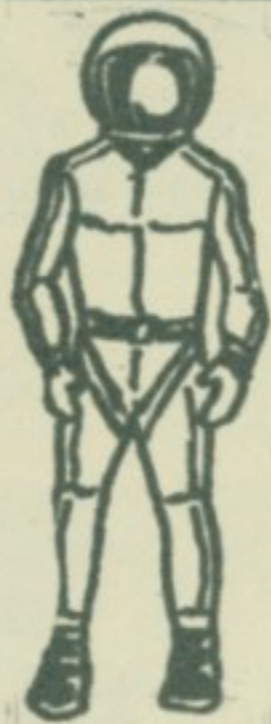
ХМ... АЛ'
ПОГЛЕДАЈ
ОНО
ТАМО!

АУУ!
ПРАВИ
СВЕМИР-
СКИ БРОД!

ПОДВАЛА

ЏОН БРАНЕР

»Беве« су биле муџа-
ве док се није појавио
инспектор са Земље

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

два је држала у наручју дете од седам-осам година. Жена се плачући препирала са старим лекаром и седом болничарком. „Лендфол је заиста планета старих људи“, помисли Ламер.

— Шта се овде догађа? — упита Марфи Ламера.

— Многе мајке одбијају да се одвоје од своје деце — објасни Ламер — а било би смешно допустити да деца остану са родитељима. Привреда планете је у тако лошем стању да би ситуација постала неподношљива ако би људи и жене поред редовних послова морали да-ноћно да бде над „Бебама“.

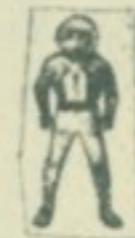
— Значи, обавезно је сместити децу у овакве домове? — упита Марфи.

— Да, већ готово петнаест година — одговори Ламер.

— Да ли су деца потпуно беспомоћна чак и кад напуне двадесет година колико сад имају најстарије „Беве“? — упитао је Марфи.

— Потпуно беспомоћна — узврати Ламер. Особље мора да их храни, пресвлачи, спушта са кревета на под да би се играла...

Без чаробној
шмајића

— Фантастично! — узвикивао је с времена на време Марфи док су обилазили одељење за одељењем

— ХАЈДЕ, ПРЕБИТЕ НА ПОСАО — НАРЕДИ МАРФИ. И БЕВЕ ПОЧЕШЕ ДА НАДОКНАЂУЈУ ИЗГУБЉЕНО ВРЕМЕ.

Господине Ламер, — рече секретарица преко видеофона — овде је господин Марфи, специјални инспектор са Земље.

— Нека уђе — узврати замишљено Ханс Ламер, главни администратор планете Лендфол.

Ламер је као и увек размишљао о истом проблему. На Лендфолу — који је припадао земаљском савезу и имао двадесет милиона становника — постојао је само један прави проблем.

Пнеуматичка врата се отворише и Ламер рече:

— Изволите, господине Марфи. Мило ми је што сте дошли.

Марфи стави велику ташну за документа на писаћи сто и погледа око себе, са извесним гађењем. Запуштена канцеларија била је као и све остало што је видео на путу од космодрома: пропале ауто-страде, поља зарасла у коров, оронуте куће...

— Извињавам се због изгледа Лендфола — рече Ламер с нелагодоношћу. — Запуштеност нашег света је последица проблема који нас је приморао да тражимо вашу помоћ.

— Позната ми је ваша невоља — рече Марфи — али све док је нисам лично видео, нисам веровао да пропада половина укупних извора прихода ове богате планете. Зар је могуће да ви на Лендфолу издржавате четири милиона потпуно непродуктивних бића?

4 милиона
»Бева«

Ламер поче да се зноји. Није му ни самом било јасно шта у ствари очекује од Земље. После огорчене борбе да убеди планетарни савет у потребу да се Лендфол обрати Земљи за помоћ, Ламер се надао да ће нека група чудотвораца доћи са Земље и зачас решити проблем „Бева“... Уместо тога послали су му овог надменог инспектора...

— Будућност наше планете зависи од радне снаге — рече он Марфију. — Шта бисте ви желели да урадимо? Да побијемо хиљаде и хиљаде „Бева“? Лендфол је насељен средином прошлог века и у почетку је све било у реду. Али епидемија, уколико је то уопште епидемија, појавила се сасвим изненада пре двадесет година. Родило се неколико беба за које смо после неколико година утврдили да нису нормалне...

— Рекли сте „неколико“ Беба — убаци Марфи. — Вама је четири милиона „неколико“?!

— У почетку их није било толико! — узвикну Ламер љутито. — Ово се догађа већ двадесет година!

— И за све то време на Лендфолу се није родило ниједно нормално дете? — упита Марфи.

— Не — одговори Ламер потиштено.

— Фантастично! — промрља Марфи. — Хтео бих сад да видим „Бева“.

Тужан њризор

— То је Дом за „Бева“ — рече Ламер Марфију показујући му огромну зграду до које су стигли. — У њему станује осам хиљада „Бева“ из града и околине, али ускоро ћемо морати да доградимо још једно крило зграде.

Ламер није имао времена да обавести особље Дома о посети, па су тако Марфи и он били сведоци необичног догађаја испред пријавнице Дома. Лоше одевена жена поред које су била два полицајца је-

Дома и посматрали стотине младих и старијих „Бева“. — Жао ми је, али све ово је заиста несхватљиво!

— Али ви не разумете... — поче Ламер.

— Можда. Коначно, долазим са Земље на којој је особа која ништа не ради потпуно несхватљива ствар. Земљани не подносе нерад — рече Марфи.

— Али „Бева“ су потпуно здраве! — узвикну Ламер. — Кад би само постојао неки начин да се њихова интелигенција бар мало повећа, могли бисмо да користимо радну снагу одраслих „Бева“.

— И то чудо ви очекујете од мене? — упита Марфи хладно.

— Па не баш то... — промрља Ламер збуњено — али надали смо се да висока цивилизација наше матичне планете може да нађе неко решење.

— Претпостављам да вам је јасно колико би година било потребно за тако нешто, чак и кад би то било могуће? — упита Марфи. — Ја нисам овде зато да махнем чаробним штапићем и од ових идиота створим способне раднике, већ само зато да оцинем ситуацију и дам предлог за њено решење.

Ламер и Марфи стигоше препирући се до одељења на коме су биле најстарије „Бева“. У том тренутку придружише им се управник Дома Чен и главна болничарка Хо-би.

— Да ли су одрасле „Бева“ ра-тоборне? — упита Марфи. — Било би природно да заостао ум у одраслом телу понекад покаже знаке лошег расположења...

— Не, то никад до сада нисмо приметили — узврати Ламер. — Да се то догађало, свакако бисмо вас раније звали.

— Колико има „Бева“ које су старије од петнаест година? — интересовао се Марфи.

— Па, око 250.000 — одговори управник Чен.

— Добро, то је све што сам хтео да знам — рече Марфи. — Хоћемо ли сад да уђемо?

Ви сјте луги!

„Бева“ су се спремале за поподневни одмор. Две болничарке баш су стављали последњу двадесетогодишњу „Беву“ у кревет. Ламер је задивљено посматрао тај призор: свака од „Бева“ била је јача и тежа од особља које је имало заиста тежак задатак.

Чим су се врата за њима затворила, Марфи оде до кревета најближе „Бева“ и погледа је. Био је то одрастао младић који је на себи имао само велику бенкицу. Марфи стави своју тешку ташну за документа поред кревета и упита Ламера:

— Кажете да су потпуно маломумни?

— Потпуно. Ниједан не уме да изговори чак ни обичну реч — узврати Ламер.

— Мислим да сте потпуно луди! — рече Марфи петљајући нешто око своје ташне за документа.

Управник Чен поцрвене од љутине и узвикну:

— Али годинама смо правили експерименте и доживели потпун неуспех!

— То је ваша најгора грешка — рече Марфи. — Не видим да овим

младим људима било шта недо-
стаје.

— Па наравно да то не можете
да видите! — викну Ламер бесно.
— У томе и јесте цела ствар!

»Покреј«

— Шта онда кажете на ово? —
упита Марфи, окрете се према нај-
ближој „Беби“ и плесну рукама уз-
викнувши: — Хеј, ти! Устај! Доста
си ленствовао! Чека те велики по-
сао! Устај! ПОКРЕТ!

„Бебе“ почеше да окрећу главе.
Уздишући, једна по једна се про-
теже, зевну, устаде и скочи на под-
поред кревета. Био је то чудан при-
зор: деветнаест одраслих, мишића-
вих младића стајало је одевено у
бенкице!

Ламер, Чен и Хоби стајали су као
одузети и Ламер једва промрља:

— Али... ви сте већ знали за
ово?

— Па могло би се тако рећи —
насмеши се Марфи надмоћно.

— Па ако сте ви способни да овај
проблем решите само својим ош-
трим гласом... — поче да виче
Ламер.

— И уз помоћ овога — прекиде
га Марфи подсмешљиво и показа
ташну.

— До ђавола с вашим машинери-
јама! — бесно викну Ламер. — За-
што нас је Земља пустила да се
мучимо кад је могла да нам ода
тајну?

— Грешите! — одговори Марфи.
— Они на Земљи немају појма о
свему овоме, па нису ни могли да
вам помогну. Хеј, ти тамо!

Највећа „Беба“ се испрси и гла-
сно упита:

— Какав је то посао што треба
да се уради, шефе?

— Још питаш! — заурла Марфи.
— Сад вас има већ 250.000 одраслих.
Могли сте већ одавно да завршите
посао. Главни штаб не би морао да
шаље мене да вас истерујем из кре-
вета! Хајде, почните да надокна-
ђујете изгубљено време!

„Беба“ слеже раменима, испружи
руке и поче да стеже, дави и рас-
трже Ламера, а затим и остале „Бе-
бе“ пређоше на „посао“.

— Одлично! — рече Марфи наги-
њући се над своју ташну за доку-
мента која, наравно, то није ни
била...

Телејашки зајлуљивач

„Главном штабу од агента Мар-
фија“ (датум непреводљив), плане-
та „Лендфол“ (координате нера-
зумљиве):

„Кад завршимо са масовним са-
храњивањем одраслих домородаца,
ситуација ће бити нормална. За-
кашњење нашег плана последица је
претеране материнске љубави коју
је на „Лендфолу“ емитовао наш
скривени телепатски заглупљивач.
Апарат је био тако подешен из
страха да би домороци могли да
се боре против „Беба“ кад ове поч-
ну да испуњавају задатак. Ова о-
презност је била непотребна и чак
је изазвала обрнуте последице: у-
место да им тешко падне терет ко-
ји су „Бебе“ представљале, сви до-
мороци су показивали толику љубав
према малим чудовиштима да су
„Бебе“ остале „успаване“ пуних пет
година после тренутка кад је већ
требало да завладају „Лендфолом“.
Сад можемо да продужимо са пла-
ном преузимања овог и осталих
светова. Узгред буди речено — ка-
ко је уопште на тој „Земљи“? То-
лико сам о њој слушао да бих во-
лео једном и да је видим!“

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ПОДСЕТНИК

МАЛЕ ВАЗЕ за љубичице (од керамике) леп, укусан и јевтин поклон. Можете купити у продавници „Домаће радности“, Кнез Михаилова 4, Београд. Цена свега 1,50 н. д.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

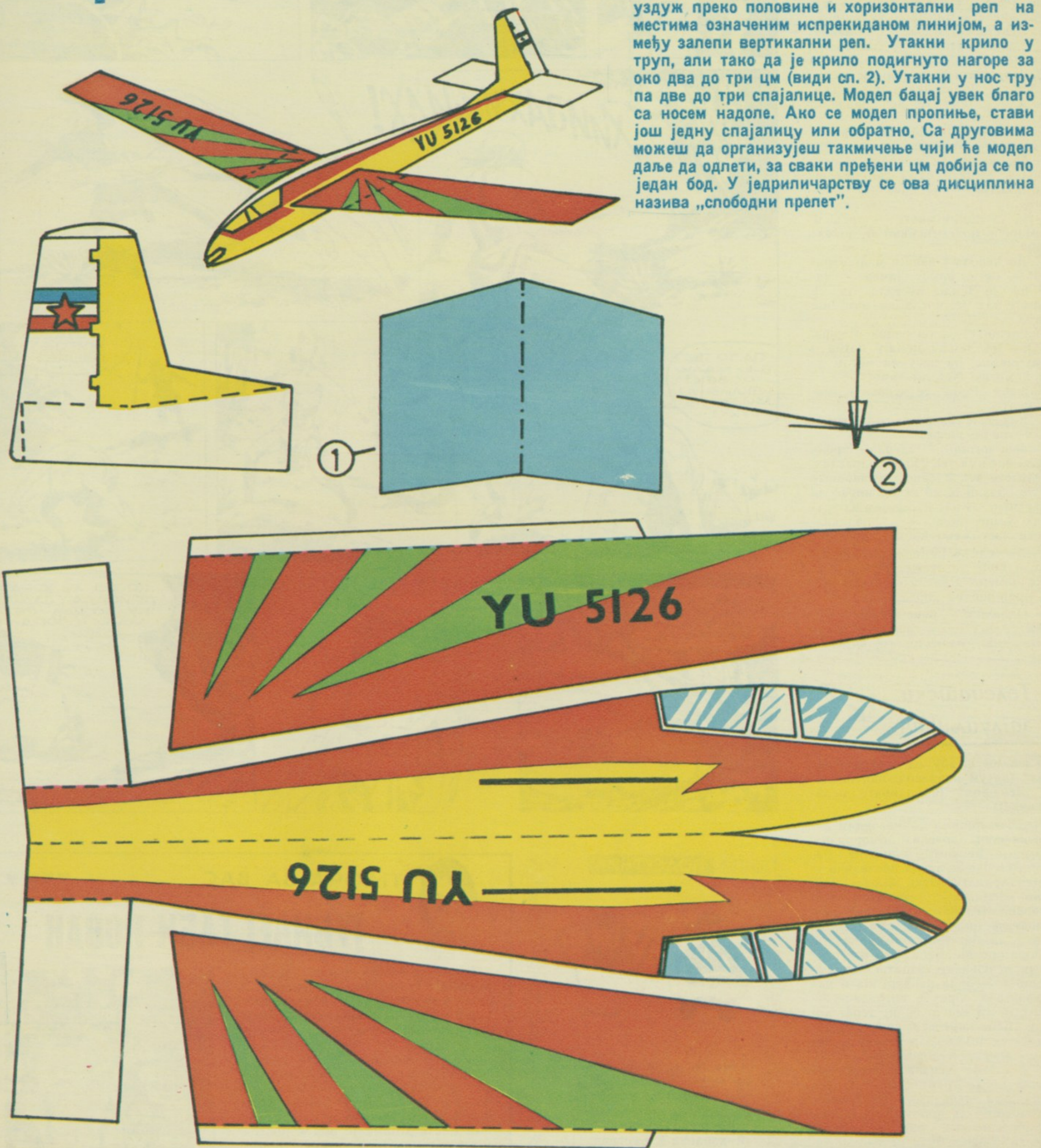
ЈУБИЛЕЈ ГАБИ НОВАК

Једна од наших најпопуларнијих певачица Габи Новак снимила је своју може се рећи јубиларну лонг-плеј плочу. Њен мало промукао топао глас већ више година узбуђује слушаоце. За ову лонг-плеј плочу Габи Новак је изабрала, како је једном сама рекла, композиције својих пријатеља. То су: Стипица Калођера, Арсен Дедић, Перо Готовић и други. Композиције су углавном оне с којима је она у последње време постигла велике успехе. Плочу је издао „Југотон“. Цена је 46 нових динара.

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ, САСТАВИ

ЈЕДРИЛИЦА »ЦИРУС ХС 64«

Једрилица „Цирус ХС 64“ има 2 седишта и употребљава се у аероклубовима Ваздухопловног савеза Југославије за обуку. Конструисали су је инжењер Ненад Хрисафовић и познати једриличарски ас Василије Степановић. Распон крила износи 17 м, а тежина без пилота 365 кг. Исеци све делове и залепи их на тврђи папир, затим жилетом засеци на крилу места означена ис прекиданом линијом, пресавиј надоле и залепи. Две половине крила састави тако што ћеш средњи део (бр. 1) залепити са доње стране. Засеци ножићем на трупу урезе за крило, пресавиј труп уздуж преко половине и хоризонтални реп на местима означеним испрекиданом линијом, а између залепи вертикални реп. Утакни крило у труп, али тако да је крило подигнуто нагоре за око два до три цм (види сп. 2). Утакни у нос трупа две до три спајалице. Модел бацај увек благо са носем надоле. Ако се модел пропиње, стави још једну спајалицу или обратно. Са друговима можеш да организујеш такмичење чији ће модел даље да одлети, за сваки пређени цм добија се по један бод. У једриличарству се ова дисциплина назива „слободни прелет“.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 17 година. Идем у трговачку школу. Желим да се дописујем са девојкама широм наше земље. Ибрахим Кескиновић, Устаничка 32, Добој.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из свих крајева наше земље. Светлана Остојић, уч. VIII разреда о. ш. „Сава Ковачевић“, Михајловац (код Смедерева).

Имам 17 година. Желела бих да се дописујем и размењујем разгледнице са омладином из наше земље и иностранства. Гордана Бајић, Стевана Булајића 180, Вања Лука.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Имам 11 година и ученица сам VI разреда. Језик дописивања: српскохрватски и немачки. Дубровка Ловреновић, Р. Марјанца 2, Јајце.

Имам 14 година и ученик сам VIII разреда. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље и иностранства. Сакупљам: марке, разгледнице и фотографије глумаца и певача. Рајко Вабовић, Ул. 48 бр. 11, Никшић.

Имам 16 година и желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље и иностранства. Језик дописивања: енглески руски и српскохрватски. Мој хоби је читање криминалних романа. Милутин Павловић, Коњух.

Желео бих да се дописујем само са друговима и другарицама које сакупљају значке, ради размене. Бранислав Ивковић, Саски пут 2, Инђија.

Идем у VIII разред. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље и СССР. Мој хоби је сакупљање салвета и марака. Весна Лепојевић, Саве Ковачевића 25, Власотинце.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из свих наших градова. Сакупљам разгледнице и слике глумаца и певача. Неџад Хасић, I разред Гимназије, Тузла.

Имам 17 година и идем у I разред средње школе. Желим да се дописујем са младићима и девојкама широм наше земље. Волим забавку и бит музику. Апостол Христидије, Футошки пут 44, зграда 26, Нови Сад.

Желела бих да се дописујем са девојкама и младићима из Југославије. Слушам радо народну и забавну музику из Југославије. Сакупљам фотографије домаћих и страних глумаца и певача. Имам 17 година и радим као ткаља на персијским теписима. Lilla Mihailov, Saravale 320, Ind. Timis, RS Romania.

МАЛА ПОШТА

ХВАЛА НА ПОДРШЦИ!

Поводом пожара у згради „Политике“ у коме је изгорео и један део наше редакције добили смо много писама од читалаца у којима нам изражавају подршку у невољи која нас је задесила. Овим путем свима захваљујемо на охрабрењима која су успела јер, као што видите, лист и даље излази. Посебно захваљујемо другарским редакцијама које су нам понудиле помоћ.

* укршшене речи *

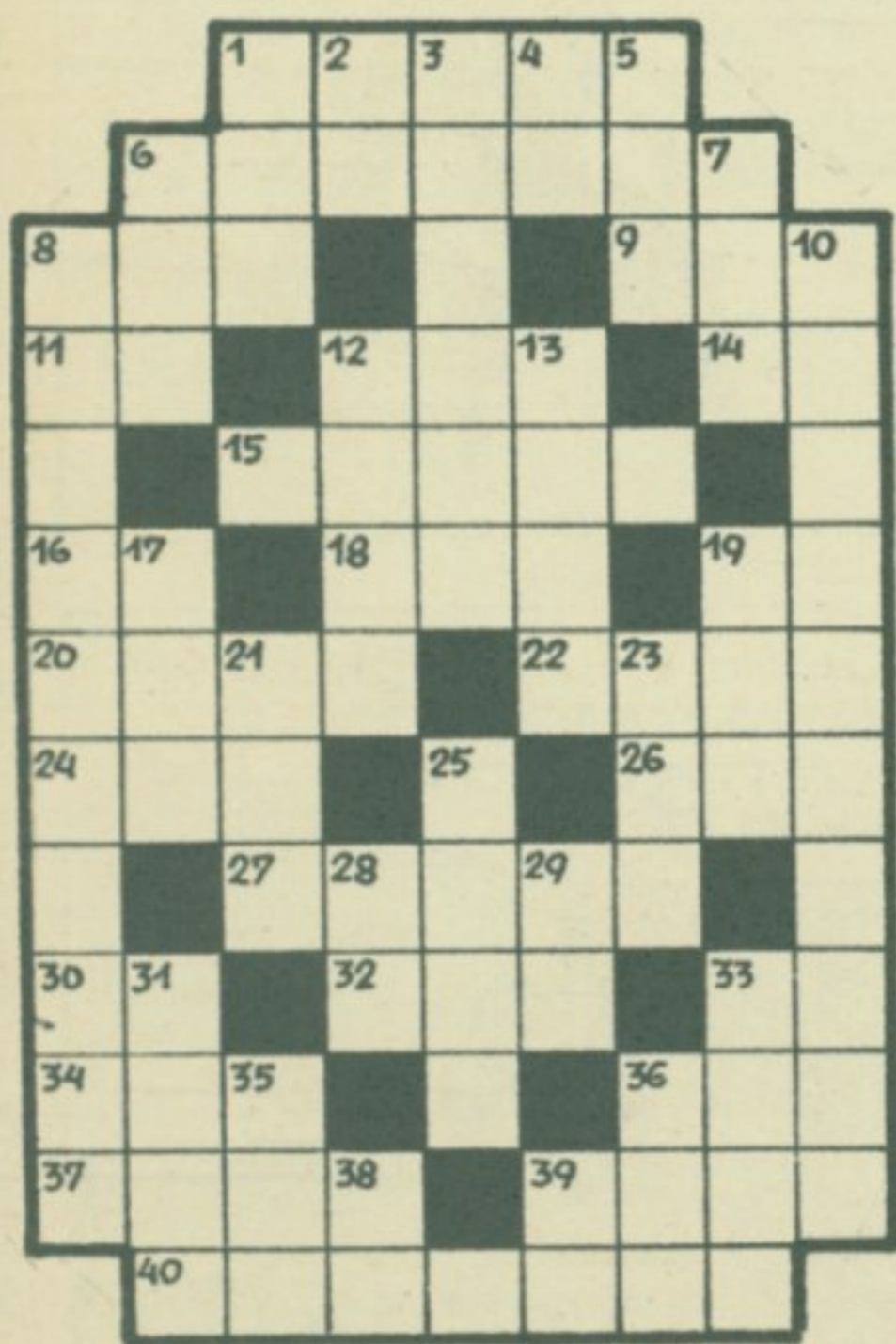
Водоравно: 1) ударац руком, 6) папкар с једним рогом на носу, 8) кула светиља, 9) без обуће, 11) узвик којим се тера живина, 12) домаћа животиња, 14) музичка нота, 15) пристаниште на северном Јадрану, 16) скраћена свеза, 18) оквир,

19) предлог, 20) мрак, 22) општинско подручје, 24) женско име, 26) лична заменица, 27) река у Србији, 30) име филмског глумца Монтана, 32) друмско преноћиште (турц.), 33) потврдна речца, 34) шумска животиња, 36) љути корен, 37) муслиманско мушко име, 39) курјаци, 40) једна болест очију.

Усправно: 1) улица у селу (пров.), 2) првак, 3) пољопривредна алатка, 4) мера за површину, 5) сужањ, 6) присвојна заменица, 7) погодак у једној спортој дисциплини, 8) скупљање поштанских марака, 10) прастановници Палестине, 12) локва, 13) врста ножа, 17) дивља животиња, 19) осећање јаке потребе спавања, 21) шаховски израз, 23) кретање живе воде, 25) демонско биће са крилима, 28) усклик, 29) лична заменица, 31) глас, 33) малишани, 35) у-жарено угљевље, 36) алкохолно пиће, 38) предлог, 39) домаћа животиња.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) дабар, 5) јела, 6) а-е 8) супа, и, 10) Ко, 12) Иго, 13) шаров, 15) то, 16) банана, 17) оса, 19) лотос, 20) луб, 22) сам, 23) шатор, 25) рис, 27) увојак, 28) со, 29) пират, 30) пар, 31) ај, р, 32) чета, 33) ар, 35) Мати, 36) Одеса.

РЕПОРТЕРИ МАРКОВИЋИ

Драги уреднице,

Редован сам читалац вашег листа и желео бих да ми одговорите на ово питање:

Да ли су фудбалски репортери Марко Марковић и Радивоје Марковић у каквом сродству или нису? Р. Радивоје, село Опорница код Крагујевца

Драги Радивоје, твој имењак Радивоје Марковић, није ни у каквом сродству са својим млађим колегом Марком Марковићем.

ПОМОЗИТЕ МИ!

Друже уреднице,

Волим другима да помажем, али сад је мени потребна помоћ. На ногама ми расту дугачке длаке. Имам 13 година. Прошле године почела сам да их бријем испод колена. Сада ми и изнад колена расту црне маље. Ја сам погрешила што сам

почела да их бријем и не знам шта сад да радим. Срамота ме је у лето да изиђем боса. Чула сам да постоји нека маст која поништава длаке, па вас молим да ми одговорите да ли то постоји и где могу да нађем.

Снежана Стојановска,
Ул. 172 бр. 5, Скопље

Драга Снежана, у праву си кад кажеш да си прерано почела да уклањаш длаке с ногу. Кад се то једном почне, мора се наставити јер маље после бријања расту још јаче и упадљивије. Постоји више начина за уклањање сувишних маља. Највећи број жена употребљава машиницу за бријање. Пре тога се ноге насапунају или се поспу талком. Можеш употребити и специјалну пасту тзв. ДЕПИЛАТОР који се купује у дрогеријама. Намажи ноге и сачекај пет-десет минута после чега сунђером уклони сувишне маље.

Десетогодишњој Светлани Марјановић, ученици IV 2 разреда из Београда која нас пита шта да ради с густим плавим длачицама на подлактици одговарамо: НЕ ДИРАЈ ИХ!

РЕШЕЊА СА СТРАНЕ 42.

ВЕЛИКА ГУЖВА

1. Бициклиста који виси на рампи има шпринтерице уместо бицикличких патика; 2. његов бицикл има само једно педало; 3. ланац не бициклу му је везан за предњи уместо задњи точак; 4. на електричној стубу има више жица него чашаца; 5. чашаца на стубу стоје наопако; 6. један од учесника трке држи се за аутомобил што је забрањено; 7. аутомобил има волан на задњем седишту; 8. бициклиста који се држи за аутомобил има управљач у облику слова S; 9. бициклиста у првом плану има кацигу мото-тркача и 10. пас нема једно уво.

ЧУВАРЕВА НЕВОЉА

Непслесна.

СОКОЛОВО ОКО

Квадрат с четири броја налази се шест пута у табели.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40.— \$ 10.60— Fl 58.80— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке Београд на рачун 608-620-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласно агенција: Македонска 31/1 тел. 72-711.

WALT
DISNEY

МИКИ

